

CÍRKEV JEŽÍŠE KRISTA SVATÝCH POSLEDNÍCH DNŮ • DUBEN 2013

Liahona

**Ježíš Kristus: Vykupitel
a Příklad, str. 18, 26**

Přátelé jsou lidé, kteří ..., str. 52

**Jste obrázení?
10 způsobů, jak to poznat, str. 56**

**Mluvte s dětmi o
chrámech, str. 62, 64**

*„Světlo
Kristovo je
ona božská
moc neboli
vliv, který vy-
zařuje z Boha
skrze Ježíše
Krista. Dává
světlo a život
všem věcem.“*

Starší Richard G. Scott
z Kvora Dvanácti apoštolů,
„Klid svědomí a klid
myslí“, *Liahona*, listopad
2004, 15.

POSELSTVÍ

- 4** **Poselství Prvního
předsednictva: Vstať jest**
President Henry B. Eyring
- 7** **Poselství navštěvujících
učitelek: Chrámové smlouvy**

HLAVNÍ ČLÁNKY

- 12** **Smrt a život – jak pionýři
pohlíželi na vzkříšení**
*Pionýři a několik prvních
proroků svědčí o nacházení
naděje ve vzkříšení.*

18 Poslání a služba Ježíše Krista

Starší Russell M. Nelson
*Zatímco se snažíme následovat
Spasitele a rozumět Jeho Usmí-
ření, můžeme napodobovat pět
stránek Jeho života.*

26 Velikonoční týden

*Během posledního týdne svého
života Spasitel vykonal ten
největší zázrak.*

30 Jak pomoci dětem připravit se na křest

Jessica Larsenová a
Marissa Widdisonová
*Co mohou rodiče dělat pro to,
aby měl křest pro jejich dítě
hlubší význam?*

34 Přitahování k chrámu

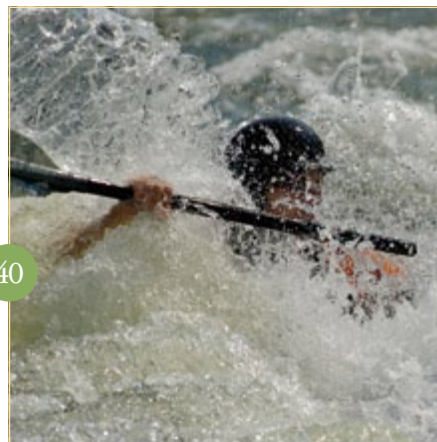
Starší Jairo Mazzagardi
*Zjistěte, jak může chrám
napomoci obrácení.*

RUBRIKY

- 8** **Zápisník z dubnové
konference: Společné studium
konferenčních proslavů**
Greg Batty
- 9** **Zásady z brožurky Pro posílení
mládeže: Proč je důležité mít
dobré přátele**
- 10** **V co věříme: Duch Svatý
utěšuje, inspiruje a svědčí**
- 36** **Hlasy Svatých posledních dnů**
- 74** **Zprávy z Církve**
- 80** **Než se sejdeme zas:
Pijme z pramene**
Aaron L. West

NA OBÁLCE

Vpředu: Fotoilustrace Tim Taggart © IRI.
Vzadu: Fotoilustrace Matthew Reier. Vnitřní
přední obálka: Foto Kristine Šumska.

40

40 Vyber si to lepší

Matthew D. Flitton

Aby se Zoltán mohl plně oddat evangeliu Ježíše Krista, musel se vzdát několika dobrých věcí.

52

42 Otázky a odpovědi

Jak mám kamarádovi vysvětlit, proč je špatné porušovat zákon cudnosti?

44 Jak sloužit v kněžských povoláních

President Thomas S. Monson

Poznejte klíč k tomu, jak hledat a učit ty, kterým sloužíte, a jak ovlivnit jejich život.

45 Náš prostor**46 Proč potřebujeme Knihu Mormonovu**

Čtyři důvody, proč potřebujeme Knihu Mormonovu.

48 Růst v úrodné půdě – věrná mládež v Ugandě

Cindy Smithová

Tyto mladé muže a mladé ženy posilují oběti, které přinášejí pro evangelium.

52 Pro posílení mládeže: Kdo je opravdovým přítelem?

Elaine S. Daltonová

54 Jak to vím: Mé pozvání ke spasení

Emerson José da Silva

Když jsem nakonec přijal pozvání od svého přítele, zjistil jsem, že jsem našel něco důležitého.

56 Deset způsobů, jak poznat, že jste obrácení

Tyler Orton

To, čemu jsem se naučil o obrácení, mi pomáhá sledovat můj pokrok v evangeliu.

59 Plakát: Tvrdá dřina stojí za to

61

60 Malý misionář babičky Deny

Emília Maria Guimarães Correaová

Vítorova láska k evangeliu zažehla babiččino obrácení.

61 Zvláštní svědek: Proč má Církev tak dlouhý název?

Starší M. Russell Ballard

62 Oslavujeme chrámy!

Darcie Jensenová

Děti po celém světě oslavují, že už mají chrám nablízku.

64 Otázky a odpovědi o chrámech

Odpovědi na otázky jako „Proč máme chrámy?“, „Co se v nich odehrává?“

65 Píseň: Rodiny mohou být spolu navždy

Ruth Muir Gardnerová

Vanja Y. Watkinsová

66 Přineste si Primárky domů: Ježíš Kristus znovuzřídil v posledních dnech svou Církev**68 Na cestě: Kde byla Církev zorganizována**

Jan Pinboroughová

70 Pro malé děti**81 Představení proroka: Wilford Woodruff**

Zkuste v tomto čísle najít schovanou liahonu. Náповěda: Použijte svůj superhrdinovský zrak.

DUBEN 2013, 21. ROČNÍK, ČÍSLO 1

LIAHONA 10784 121

Oficiální mezinárodní časopis Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

První předsednictvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kvorum Dvanácti apoštolů: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Šéfredaktor: Craig A. Cardon

Poradci: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Výkonný ředitel: David T. Warner

Ředitel podpory rodiny a členů: Vincent A. Vaughn

Ředitel církevních časopisů: Allan R. Loyborg

Manažer obchodu: Garff Cannon

Výkonný redaktor: R. Val Johnson

Asistenti výkonného redaktora: Ryan Carr, LaRene Porter Gauntová

Asistent publikací: Melissa Zentenová

Autorský a redakční tým: Susan Barrettová, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flittton, Mindy Raye Friedmanová, Lori Fullerová, Garry H. Garff, Jennifer Grace Jonesová, Hikari Loftusová, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodburyová

Výkonný ředitel pro grafickou úpravu: J. Scott Knudsen

Ředitel pro grafickou úpravu: Tadd R. Peterson

Designerský tým: Jeanette Andrewsová, Fay P. Andrusová, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrinová, Colleen Hinckleyová, Eric P. Johnson, Scott M. Mooy, Brad Teare

Koordinátor pro duševní vlastnictví:

Collette Nebeker Auneová

Vedoucí výroby časopisů: Jane Ann Petersová

Produkční tým: Connie Bownthorpe Bridgeová, Howard G. Brown, Julie Burdettová, Bryan W. Gygi, Kathleen Howardová, Denise Kirbyová, Ginny J. Nilsonová, Ty Pilcher, Gayle Tate Raffertyová

Příprava tisku: Jeff L. Martin

Ředitel pro tisk: Craig K. Sedgwick

Ředitel pro distribuci: Evan Larsen

Préklad: Martin Prachař

Distribuce:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Informace o předplatném:

Objednávky předplatného a změny adresy využívá oddělení Customer Service

Bezplatná linka: 00800 2950 2950

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Web: store.lds.org

Cena za roční předplatné: 61,25 CZK (české vydání)

Rukopisy a dotazy zasílejte online na adresu liahona@lds.org; poštou na adresu: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; nebo na e-mail: liahona@ldschurch.org.

Liahona (název pochází z Knihy Mormonovy a znamená „kompas“ nebo „ukazatel“) je vydávána albánsky, arménsky, bislamsky, bulharsky, kambodžsky, cebuánsky, čínsky, chorvatsky, český, dánsky, holandsky, anglicky, estonsky, fidžijsky, finsky, francouzsky, německy, řecky, haitsky, maďarsky, islandsky, indonésky, italsky, japonsky, kiribatsky, korejsky, lotyšsky, litevsky, malgašsky, maršalsky, mongolsky, norský, polsky, portugalsky, rumunsky, ruský, samoánsky, slovinsky, španělsky, švédsky, svahilsky, tagašsky, tahitsky, thajsky, tonžsky, ukrajinsky, urdsky a vietnamsky. (Periodičnost se liší podle jazyka.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Všechna práva vyhrazena. Vytisknuto ve Spojených státech amerických.

Text a obrazový materiál v *Liahoně* může být kopírován pro příležitostně neobchodní použití v Církvi nebo v rodině. Obrazový materiál nesmí být kopírován, pokud řádek s údaji o autorovi kopírování zakazuje. S případnými dotazy ohledně copyrightu se obraťte na Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2013, Vol. 21 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)

Czech (ISSN 1085-4258) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Náměty pro rodinný domácí večer

Toto číslo obsahuje články i činnosti, které je možné využít při rodinném domácím večeru. Níže je uvedeno několik příkladů.

FOTOILUSTRACE CODY BELL © IRI

„Poslání a služba Ježíše Krista“, strana 18: Starší Russell M. Nelson hovoří o pěti stránkách života Ježíše Krista, které můžeme napodobovat. Mohli byste si o těchto stránkách pohovořit a také byste mohli diskutovat o tom, jak je uplatňovat v životě. Mohli byste také přečíst nějaké verše popisující život Spasitele nebo společně zhlédnout některé biblické video (biblevideos.lds.org), které se některou z těchto stránek zaobírá. Zakončit byste mohli vydáním svědectví o Jeho životě a službě a zpěvem písně „Víc svatosti dej mi“ (ZNPPD 2, č. 19).

Kdo je opravdovým přítelem? strana 52: Mohli byste začít otázkou „Kdo je

opravdovým přítelem?“ Přečtěte definici staršího Roberta D. Halese a diskutujte o tom, jakými přáteli bychom měli být my. Mohli byste vyprávět o tom, kdy se k vám někdo zachoval jako pravý přítel, a pohovořit o vlastnostech, které členům rodiny pomohou stát se lepšími přáteli pro druhé.

„Oslavujeme chrámy!“ strana 62: Se svou rodinou se podívejte na obrázky dětí, které různými způsoby oslavily postavení chrámu. Mohli byste ukázat obrázek nejbližšího chrámu a hovořit o tom, proč jsou chrámy důležité. Zdůrazněte, že rodina může být zpečetěna pouze v chrámu. Mohli byste zakončit zpěvem písně „Rodiny mohou být spolu navždy“ (strana 65).

VE SVÉM JAZYCE

Liahona a další církevní materiály jsou dostupné v mnoha jazycích na stránkách languages.lds.org.

TÉMATY V TOMTO ČÍSLE

Čísla udávají stránku, na které článek začíná.

čudnost, 42

Duch Svatý, 10, 36

generální konference, 8, 37

chrámová práce, 7, 64, 38, 65, 80

chrámy, 34, 62

inspire, 36, 38

Ježíš Kristus, 4, 18, 26

kněžství, 44

Kniha Mormonova, 46

křest, 30

měřítka, 42, 45

misionářská práce, 34, 39, 48, 52, 54, 60

modlitba, 18, 45

naděje, 12

oběť, 40

obrácení, 34, 54, 56, 60

obřady, 18

poslušnost, 40, 42, 56

priority, 40

příkaldství, 9, 52, 54

příklad, 48

radost, 37

rodina, 30, 65

služba, 44, 70

Smith, Joseph, 66

smlouvy, 7

smrt, 4, 12, 39

svátost, 18

Usmíření, 18, 26, 45

uspořádání Církve, 61

víra, 48

vytrvalost, 59

výuka, 8, 9, 30

vzkříšení, 4, 12, 26

Woodruff, Wilford, 81

zjevení, 10, 46

Znovuzřízení, 66

**President
Henry B. Eyring**

První rádce v Prvním
předsednictvu

Vstalt' jest

Svědectví o tom, že Vzkříšení Ježíše Krista je skutečné, je zdrojem naděje a odhodlání. A může jím být pro každé dítě Boží. Pro mne jím bylo v jeden letní den v červnu 1969, kdy mi zemřela maminka, a je jím dodnes a bude jím až do doby, kdy maminku znovu spatřím.

Smutek z dočasného odloučení byl ihned nahrazen pocity štěstí. Bylo to více než jen naděje na šťastné znovushledání. Díky tomu, že Pán toho již mnoho zjevil skrze své proroky, a díky tomu, že mi Duch Svátý potvrdil pravdu o vzkříšení, v duchu vidím, jaké to bude, až se opět shledáme se svými očištěnými a vzkříšenými blízkými:

„Toto jsou ti, kdož vyjdou ve vzkříšení spravedlných. ...

Toto jsou ti, jejichž jména jsou zapsána v nebesích, kde Bůh a Kristus jsou soudcem všech.

Toto jsou ti, kdož jsou spravedlní lidé, učinění dokonalými skrze Ježíše, prostředníka nové smlouvy, jenž vykonal toto dokonalé usmíření skrze prolití své vlastní krve.“ (NaS 76:65, 68–69.)

Díky tomu, že Ježíš Kristus zlomil pouta smrti, budou všechny děti Nebeského Otce zrozené na tento svět vzkříšeny v těle, které již nikdy nezemře. Proto dokáže vaše i mé svědectví o této vznešené pravdě zmírnit bolest ze ztráty milovaného člena rodiny nebo drahého přítele a nahradit ji radostným očekáváním a pevným odhodláním.

Pán dal každému z nás dar vzkříšení, díky němuž bude náš duch umístěn do těla osvobozeného od tělesných nedokonalostí. (Viz Alma 11:42–44.) Moje maminka bude vypadat mladě a šťastně a následky pokročilého věku a

let fyzického utrpení budou odstraněny. To bude jí i nám dáno jako dar.

Avšak ti z nás, kteří s ní touží být na věky, musí činit taková rozhodnutí, aby toho byli hodni a aby byli hodni žít tam, kde ve slávě přebývají Otec a Jeho Milovaný vzkříšený Syn. To je to jediné místo, kde může rodinný život trvat věčně. Svědectví o této pravdě posílilo mé odhodlání k tomu, že se já, i ti, které mám rád, musíme skrze uplatňování Usmíření Ježíše Krista ve svém životě stát způsobilými pro získání nejvyššího stupně celestiálního království. (Viz NaS 76:70.)

Pán nám k tomuto úsilí získat věčný život nabízí vedení v modlitbách svátosti, které pomáhají mně a mohou pomáhat i vám. Na každém shromáždění svátosti jsme vyzýváni k tomu, abychom obnovili svou smlouvu křtu.

Slibujeme, že budeme vždy pamatovat na Spasitele. Symboly Jeho oběti nám pomáhají vážit si oné nesmírné ceny, kterou zaplatil, aby zlomil pouta smrti, projevil vůči nám milosrdenství a zajistil nám odpuštění všech našich hříchů, pokud se rozhodneme učinit pokání.

Slibujeme, že budeme dodržovat Jeho přikázání.

Když čteme písmo a slova žijících proroků a na shromáždění svátosti nasloucháme inspirovaným řečníkům, připomíná nám to, že jsme uzavřeli smlouvu, že tak budeme činit. Duch Svátý nám na mysl a do srdce přinese ta přikázání, která ten den potřebujeme nejvíce dodržovat.

V modlitbách svátosti Bůh slibuje, že nám pošle Ducha Svatého, aby byl s námi. (Viz Moroni 4:3; 5:2; NaS 20:77, 79.) Zjistil jsem, že v těchto okamžicích mi Bůh může poskytnout něco, co vnímám jako osobní pohovor. Dává mi

NÁMĚTY PRO VÝUKU Z TOHOTO POSELSTVÍ

Máme vztahovat „všechna písmena na [sebe], aby nám mohla býti ku prospěchu a k poučení“. (1. Nefi 19:23.) Mohli byste přečíst modlitby ke svátosti uvedené v Nauce a smlouvách 20:76–79. Poté, co přečtete slova presidenta Eyringa o modlitbách svátosti, byste mohli vyzvat ty, které učíte, aby přemýšleli o tom, jak je tyto modlitby mohou v životě vést a jak jim mohou pomáhat v návratu k Nebeskému Otci a Ježíši Kristu a k tomu, aby s Nimi opět žili.

poznat, které z mých činů Mu udělaly radost, a upozorňuje mě na potřebu pokání a odpuštění a na jména a tváře lidí, kterým by chtěl, abych v Jeho jménu posloužil.

Tyto opakované zážitky proměňovaly v průběhu let naději v pocity pravé lásky

a přinesly mi ujištění o tom, že Spasitelovým Usmířením a Vzkříšením pro mě bylo zpřístupněno Jeho milosrdenství.

Svědčím o tom, že Ježíš je vzkříšený Kristus, náš Spasitel a náš dokonalý příklad a průvodce na cestě k věčnému životu. ■

Váš osobní pohovor s Bohem

President Eyring učí, že když nasloucháme modlitbám svátosti, můžeme to vnímat, jako bychom měli osobní pohovor s Bohem. President Eyring přemýšlí o třech vpravo uvedených otázkách. Tyto otázky si můžete napsat do deníku a můžete o nich každou neděli v tomto měsíci přemítat. Když při přemítání obdržíte vnuknutí od Ducha Svatého, můžete si je také zapsat do deníku.

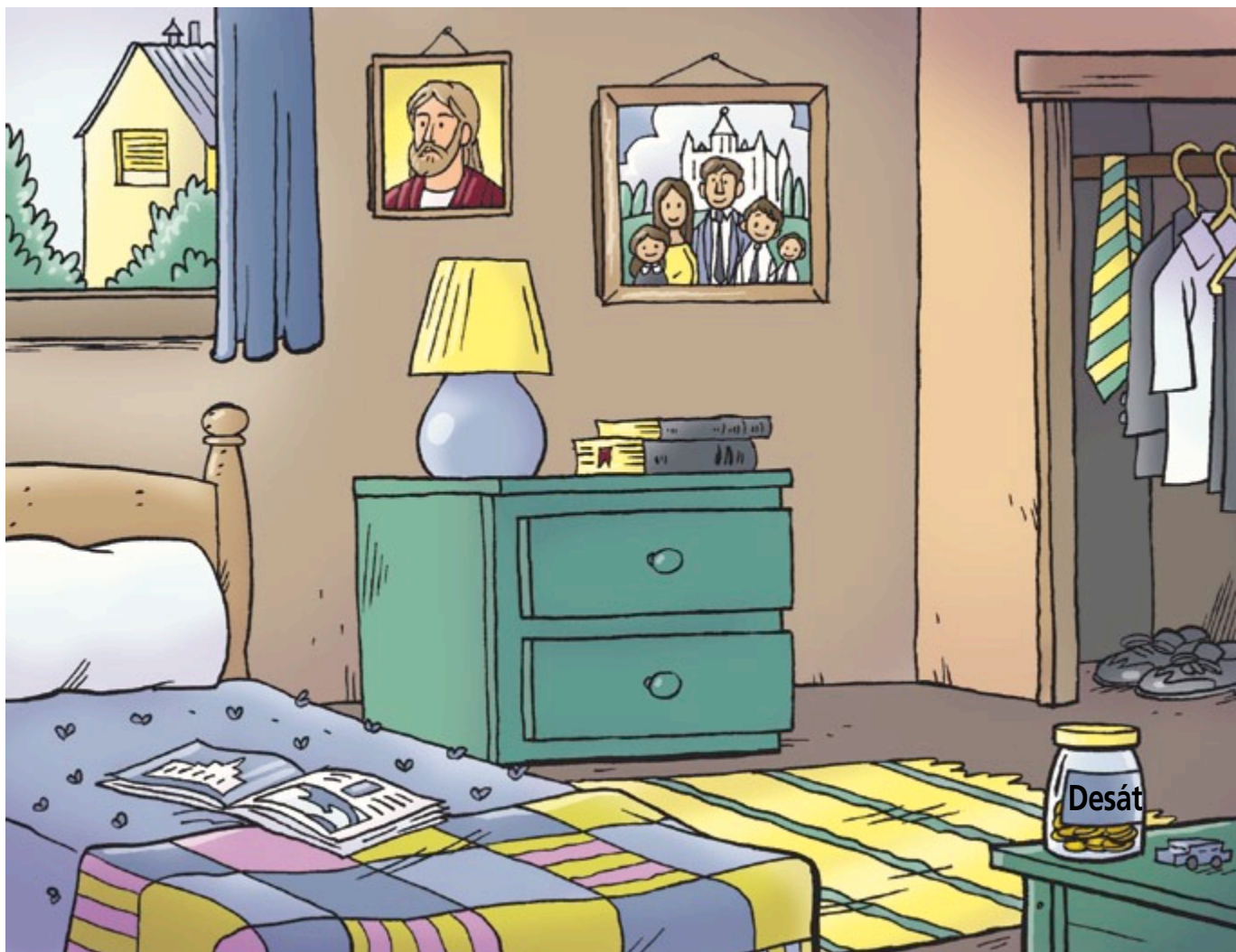
- Jaké mé skutky udělaly Bohu radost?
- Z čeho potřebuji činit pokání nebo za co potřebuji požádat o odpuštění?
- Komu by Bůh chtěl, abych posloužil?

DĚTI

Vždy pamatuj na Ježíše

Jakub se snaží „vždy ... pamatovati“ na Spasitele. (NaS 20:77.) Rozhlédni se po jeho pokoji. Všiml sis

něčeho, co mu může pomáhat vždy pamatovat na Ježíše?

S modlitbou si prostudujte tento materiál, a jak to bude vhodné, diskutujte o něm se sestrami, které navštěvujete. Použijte uvedené otázky, abyste díky nim tyto sestry posílily a aby se Pomocné sdružení stalo aktivní součástí vašeho života. Další informace najdete na stránkách reliefsociety.lds.org.

Chrámové smlouvy

„S pásné obřady přijímané v chrámu, které nám umožňují se jednoho dne vrátit k Nebeskému Otci ve věčném rodinném svazku a být obdařeni požehnáními a mocí z výsosti, stojí za každou obět a za každou námahu,“¹ řekl prezident Thomas S. Monson. Pokud jste v chrámu ještě nebyly, můžete se na přijetí posvátných chrámových obřadů připravovat těmito kroky:

- Vírou v Nebeského Otce, Ježíše Krista a Ducha Svatého.
- Rozvíjením svědectví o Usmíření Ježíše Krista a znovuzřízeném evangeliu.
- Podporováním a následováním žijícího proroka.
- Stanete se způsobilými obdržet chrámové doporučení tím, že budete platit desátek, budete morálně čistými a čestnými, budete dodržovat Slovo moudrosti a budete žít v souladu s učením Církve.
- Věnováním času, talentů a prostředků na budování Pánova království.
- Podílením se na práci na rodinné historii.²

President Monson dále učil: „Pamatujeme-li na smlouvy, které v [chrámu] uzavíráme, budeme lépe schopni snést každou zkoušku a překonat každé pokušení.“³

Z písem

Nauka a smlouvy 14:7; 25:13; 109:22

ODKAZY

1. Thomas S. Monson, „Svatý chrám – maják světu“, *Liahona*, květen 2011, 92.
2. Viz *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 21.
3. Thomas S. Monson, *Liahona*, květen 2011, 93.
4. *Daughters in My Kingdom*, 29–30.
5. Sarah Rich, *Daughters in My Kingdom*, 30.

Víra, rodina, služba

Z naší historie

„V chrámu Nauvoo se po jeho zasvěcení shromáždilo více než 5 000 Svatých. ...

Síla, moc a požehnání chrámových smluv [podporovaly] Svaté posledních dnů na jejich cestě na [západ], zatímco [trpěli] zimou, horkem, hladem, chudobou, nemocemi, nehodami a úmrtími.“⁴

Sarah Richová sloužila, podobně jako mnoho sester Pomocného sdružení, jako chrámová pracovnice. O své zkušenosti řekla: „Kdybychom neměli tu víru a znalost, které jsme obdrželi v tomto chrámu vlivem ... Ducha Páně, naše cesta by pro nás byla jako krok do temnoty. ... Ale my jsme měli víru v našeho Nebeského Otce ..., neboť jsme pociťovali, že jsme Jeho vyvoleným lidem, ... a místo truchlení jsme se chtěli radovat z toho, že den našeho vysvobození již přišel.“⁵

Pro věrné ženy Svatých posledních dnů nebyl tento odchod „krokem do temnoty“. Podporovaly je jejich chrámové smlouvy.

Co mohu dělat?

1. Uctívám Pána v chrámu pravidelně?
2. Povzbuzuji své sestry k tomu, aby obdržely chrámová požehnání?

SPOLEČNÉ STUDIUM KONFERENCEČNÍCH PROSLOVŮ

Když jsme změnilí způsob, jakým si připomínáme konferenci, výrazně to pozvedlo naše rodinné diskuse o evangelíu.

Greg Batty

Po mnoho let jsme jako rodina rádi pročetli konferenční vydání Liahony jeden proslov za druhým. Když jsme s tím začínali, sešli jsme se jednoduše u stolu a střídali jsme se ve čtení po odstavcích. Zjistili jsme však, že čteme bezmyšlenkovitě, aniž bychom se u poselství zastavili a vstřebali je.

Abychom si toho ze čtení odnesli více, koupili jsme s manželkou pro každého člena rodiny jeden výtisk konferenční Liahony a naplánovali jsme si, kolik proslovů musíme každý týden prostudovat, abychom je do další generální konference přečetli všechny. Některé týdny jsme četli jeden proslov, jiné týdny dva, ale každý si měl proslov prostudovat a zvýraznit si v něm části, které se mu líbily. Poté jsme se na rodinném domácím večeru navzájem učili ze svých zvýrazněných částí.

Děti často kladly otázky, které nás podnítily k diskusi, nebo jsme s manželkou pokládali otázky ze svého studia. Těšilo nás, když naše dospívající děti objasňovaly své odpovědi na tyto otázky a dělily se o to, čemu se

naučily na semináři, na shromáždění nebo při osobním studiu. Stala se z toho úžasná příležitost pravidelně naslouchat nenuceným svědectvím dalších členů rodiny v příjemné a uvolněné atmosféře.

Brzy jsme zjistili, že téhož ducha nabylo i naše ranní studium písem. Některé dny jsme probrali jen pár veršů, než nám díky diskusím o těchto verších a o tom, jak se tyto verše týkají toho, co se děje kolem nás, utekl všechny vyhrazený čas.

Naše rána jsou nyní plná rozhovorů, smíchu a jednoty, než se každý z nás vydá za svými denními povinnostmi. Máme pevné svědectví o radě našeho proroka, abychom spolu každý den studovali a modlili se. Z naší rodiny se stala rodina, v níž se od sebe všichni navzájem učí a posilují se. A toto vše přišlo jen díky tomu, že jsme si chtěli odnést něco více z generální konference. ■

Greg Batty žije v Utahu v USA.

STUJTE A V PRAXI UPLATŇUJTE POSELSTVÍ Z KONFERENCE

„Pamatujte na to, že poselství, která jsme během této konference slyšeli, vyjdou v květnových číslech časopisů *Ensign* a *Liahona*. Naléhám na vás, abyste tato poselství studovali, přemítali o jejich učení a potom je ve svém životě uplatňovali.“

President Thomas S. Monson, „Slovo na závěr“, *Liahona*, květen 2010, 113.

PROČ JE DŮLEŽITÉ MÍT DOBRÉ PŘÁTELE

Přátelé mají velký vliv na naše jednání, obzvláště v mládí. „Budou ovlivňovat to, jak přemýšlíte a jednáte, a dokonce mohou mít vliv na to, jakým člověkem se stanete.“¹ A když si vyberete dobré přátele, „budou pro vás velkou posilou a požehnáním. ... Pomohou vám být lepším člověkem a díky nim pro vás bude lehčí žít podle evangelia Ježíše Krista.“²

Na stranách 52–53 v tomto vydání učí generální presidentka Mladých žen, Elaine S. Daltonová, tomu, jak je důležité vyhledávat dobré přátele a být sami dobrým přítelem. „Podstatou opravdového přátelství [je] to, že usilujete o nejvyšší dobro druhého člověka,“ říká.

Budování přátelství na těchto zásadách pomáhá mládeži navazovat trvalé vztahy a získat sociální dovednosti, které sahají dále než jen k pouhému získávání „přátel“ na sociálních sítích. Jako rodič můžete svým dětem pomáhat porozumět tomu, jak je důležité být dobrým přítelem a jak si vybírat přátele, kteří je budou povzbuzovat k životu podle evangelia. Následující náměty vám v tom mohou pomoci.

Náměty pro výuku mládeže

- Jako rodina hledejte v písmech příklady dobrých přátel. Diskutujte o vlastnostech, díky nimž byla tato přátelství silná. Můžete zmínit Davida a Jonatu (viz 1. Samuelova 18–23), Rut a

Noemi (viz Rut 1–2) nebo Almu a syny Mosiášovy (viz Mosiáš 27–28; Alma 17–20).³

- Projděte si v brožurce *Pro posílení mládeže* oddíl o přátelích. Podělte se se svými dospívajícími dětmi o to, jak přátelství ovlivnila váš život. Požádejte je, aby se podělily o to, jak ony ovlivňují své přátele a jak jejich přátelé ovlivňují je.
- Přečtěte si článek sestry Daltonové v tomto vydání. Diskutujte o cíli, který si ohledně vyhledávání dobrých přátel stanovila její dcera Emi. Pomozte svým dětem stanovit si cíle týkající se toho, jaký typ přátel chtějí vyhledávat a jakými přáteli chtějí samy být.
- Zvažte možnost uspořádat rodinný domácí večer, při kterém budete diskutovat o nápadech, jak navazovat přátelství. Například: „Chcete-li mít dobré přátele, buďte sami dobrým přítelem. Ukažte, že máte o druhé zájem; usmívejte se a dejte jim najevo, že vám na nich záleží. Chovejte se ke každému laskavě a s úctou a vyvarujte se odsuzování a kritizování lidí, kteří jsou kolem vás.“⁴

Náměty pro výuku dětí

- Součástí přátelství je i pomáhání druhým. Přečtěte článek „Standing Up for Caleb“ v anglickém

VERŠE Z PÍSEM O PŘÁTELSTVÍ

Přísl. 17:17; 18:24

Kazatel 4:9–10

Matouš 25:34–40

Lukáš 22:32

Mosiáš 18:8–9

vydání březnové *Liahony* z roku 2009 a diskutujte s dětmi o tom, jak můžeme být laskaví ke každému, koho potkáme.

- V každé situaci se musíme rozhodovat, jakým přítelem budeme. Zpívejte si píseň „Mým příkladem je Pán Ježíš“⁵ a poté si s dětmi promluvte o tom, jak se mohou v různých situacích rozhodovat být dobrým přítelem, tak jako Spasitel. ■

ODKAZY

1. *Pro posílení mládeže* (brožurka, 2012), 16.
2. *Pro posílení mládeže*, 16.
3. Viz Jeffrey R. Holland, „Real Friendship“, *New Era*, June 1998, 62–66.
4. *Pro posílení mládeže*, 16.
5. „Mým příkladem je Pán Ježíš“, *Liahona*, duben 2012, 64–65.

DUCH SVATÝ UTĚŠUJE, INSPIRUJE A SVĚDČÍ

Dar Ducha Svatého je jedno z největších požehnání, které v tomto životě můžeme obdržet, neboť Duch Svatý nás utěšuje, inspiruje, varuje, očišťuje a vede. Může nás naplňovat „nadějí a dokonalou láskou“. (Moroni 8:26.) Učí „[pravdě] ohledně všech věcí“. (Moroni 10:5.) Skrze Ducha Svatého získáváme od Boha zjevení a duchovní dary. A co je nejdůležitější, skrze Ducha Svatého získáváme svědectví o Nebeském Otci a Ježíši Kristu.

Než jste byli pokřtěni, mohli jste Ducha Svatého pocítit čas od času. Stálému společenství Ducha Svatého jste se však mohli těšit až po obdržení daru Ducha Svatého po křtu, za předpokladu, že jste toho hodni. Tento dar vám byl předán nositelem

Melchisedechova kněžství vkládáním rukou. (Viz Skutkové 19:6; NaS 33:15.) Od té doby můžete vždy o sabatním dnu obnovit svou smlouvu křtu přijetím svátosti, čímž získáváte Pánovo požehnání, že můžete „vždy mít Jeho Ducha“, aby byl s vámi. (NaS 20:77.)

Duch Svatý, který je často označován zkráceně jen jako Duch, je třetí člen Božstva. Prorok Joseph Smith učil: „Otec má tělo z masa a kostí tak hmatatelné jako lidské; Syn také; ale Duch Svatý nemá tělo z masa a kostí, ale je bytostí Ducha. Kdyby tomu tak nebylo, Duch Svatý by v nás nemohl dlít.“ (NaS 130:22.)

„Protože Duch Páně nepřebývá v nesvatých chrámech“ (Helaman 4:24), musíme být Jeho společenství

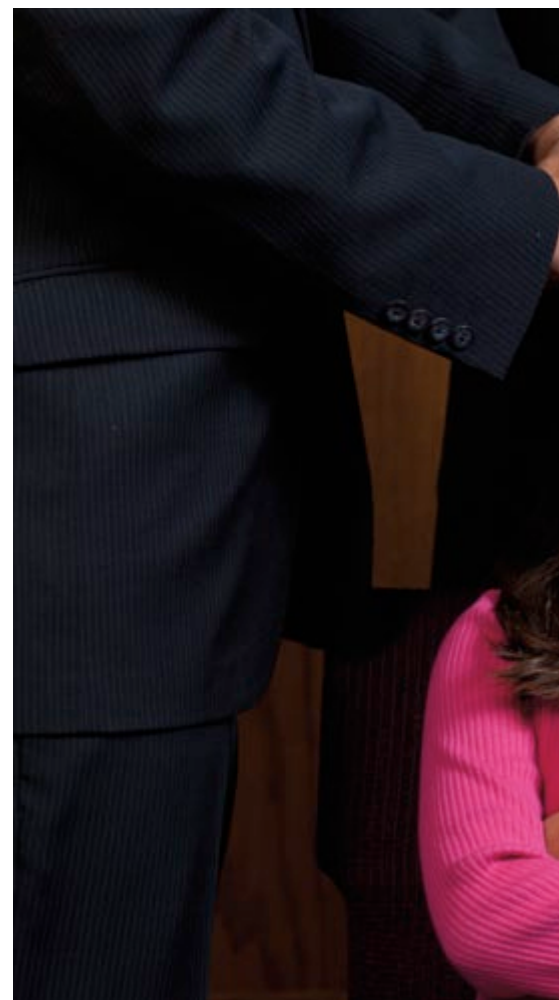
hodni. To činíme mimo jiné tím, že máme ctnostné myšlenky, žijeme bezúhonně a snažíme se dodržovat přikázání. ■

Další informace jsou uvedeny v těchto verších: 2. Nefi 31:13, 17; 32:5; 3. Nefi 27:20; Moroni 10:5–8; Joseph Smith–Životopis 1:70.

NESMÍME TENTO DAR POVAŽOVAT ZA SAMOZŘEJMOST

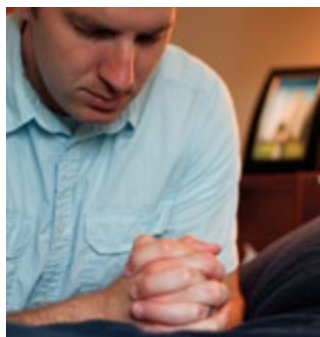
„Stejně jako každý dar, i tento musíme obdržet a přijmout, abychom se z něj mohli těšit. Když vám byly na hlavu vloženy ruce kněžství, aby vás konfirmovaly za člena Církve, slyšeli jste slova: ‚Přijmi Ducha Svatého.‘ To neznámá, že se Duch Svatý bezpodmínečně stal vaším stálým společníkem. Písma nás varují, že Duch Páně se ‚nebude ... nesnadití ... s člověkem na věky‘. (Genesis 6:3.) Když jsme konfirmováni, je nám dáno *právo* na společenství Ducha Svatého, ale toto právo si musíme i nadále získávat poslušností a způsobilostí.“

Starší Joseph B. Wirthlin (1917–2008) z Kvora Dvanácti apoštolů, „Nevýslovný dar“, *Liahona*, květen 2003, 28.

Po obdržení daru Ducha Svatého můžeme dělat mnoho věcí, které do našeho života přivolávají Jeho vliv:

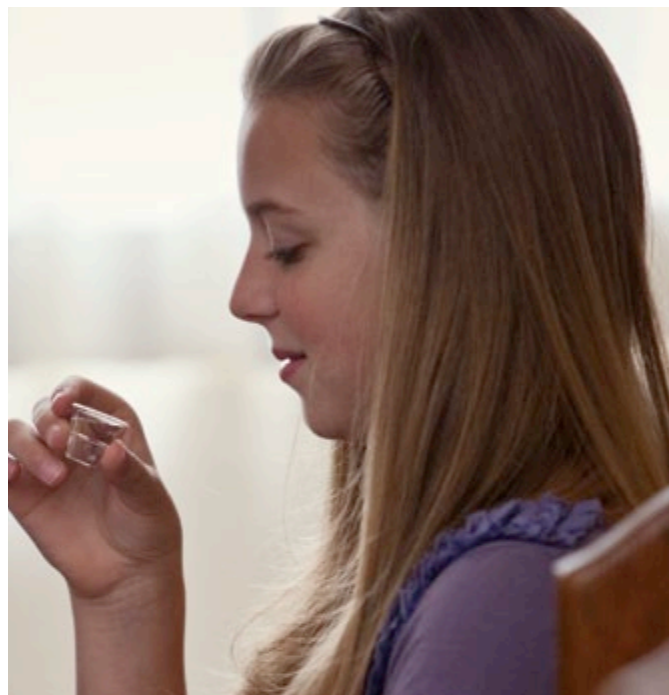
Modlit se.

Studovat písmo.

Způsobile přijímat svátost.

FOTOLIUSTRACE CHRISTINA SMITHOVÁ, EVE TUFTOVÁ,
CODY BELL A MATTHEW REER

Uctívat v chrámu.

*Sledovat hodnotné pořady,
mluvit slušně a mít ctnostné
myšlenky.*

Smrt a ŽIVOT

JAK PIONÝŘI POHLÍŽELI NA VZKRÍŠENÍ

Když obrácení v raných dobách Církve putovali na západ Spojených států, aby se tam shromáždili s dalšími Svatými, bývali často svědky úmrtí, ale jejich nová víra ve znovuzřízené evangelium jim dodávala sílu. Níže jsou uvedeny výňatky ze záznamů pionýřů, které ukazují, jakou naději měli Svatí ve vzkříšení. Také jsou zde uvedena utěšující slova prvních pěti presidentů Církve.

Příběh jednoho nejmenovaného Svatého posledních dnů ze Skandinávie, jehož malý syn zemřel na cestě z New Yorku do Utahu v roce 1866:

„Přítel mu pomohl vykopat malý hrob a uložit do něj ostatky. Dítě zemřelo na nakažlivou nemoc; žádné shromáždění truchlících se nekonalo, žádný formální obřad, žádná květinová výzdoba, žádná duchovní píseň, žádné chvalořečení. Než však truchlíci otec od hrobu odešel, poklekl a pronesl ve svém rodném jazyce (dánštině) tuto krátkou zasvěcovací modlitbu: ...

„Nebeský Otče, dal jsi mi tento maličký poklad – tohoto drahocenného chlapce, a nyní jsi ho povolal zpět k sobě. Dej prosím, ať jeho ostatky zůstanou nerušeně ležet na tomto místě až do

jitra prvního vzkříšení. Staniž se vůle tvá. Amen.“

Když se postavil, jeho poslední slova zněla takto:

„Na shledanou, můj milovaný Hansi – můj úžasný chlapče.“ Poté se skloněnou hlavou a bolavým srdcem statečně odešel zpět do tábora.“¹

President Joseph Smith (1805–1844):

„Jak utěšující pro truchlící, když jsou vyzváni, aby se rozloučili s manželem, manželkou, otcem, matkou, dítětem nebo milovaným příbuzným, je vědět, že ačkoli se pozemská schránka položí a rozloží, oni opět povstanou, aby dleli ve věčném ohni nesmrtelné slávy, aby již nesmutnili, netrpěli ani nezemřeli, ale že budou dědici Božími a spoludědici s Ježíšem Kristem.“²

Joseph Watson Young (1828–1873), synovec Brigham Younga, se vydal do Spojených států z Anglie v roce 1853:

„Se zármutkem jsme pozdě večer pohřbili drahou bytost do hlubin oceánu, a to jen s několika osamělými přihlížejícími. ... Neměl na palubě žádného příbuzného ani nikoho konkrétního, kdo by za něj truchlil, jen svého spoluslužebníka. V jediném okamžiku vyhasly ty nejhlubší naděje, které člověk může mít. Tento mladý muž opustil vše, aby se dostal do Sionu, a jeho srdce hořelo zářivým očekáváním budoucnosti. Ani na chvíli nepomyslel na to, že jeho smrtelné tělo bude pohřbeno do hladových mořských hlubin. On však nezemřel jako člověk bez naděje, neboť byl smířen se svým Bohem a měl plné ujištění o skutečnosti nádherného vzkříšení v jitru spravedlivých.“³

Vlevo:
President Brigham Young.
Nad ním: Joseph Watson Young.

President Brigham Young (1801–1877):

„Jak temné údolí a stín je to, co nazýváme smrtí! Jak je podivné přejít z tohoto stavu existence, pokud jde o smrtelné tělo, do stavu prázdnoty! Jak temné je toto údolí! Jak tajemná je tato stezka, a my po ní musíme kráčet sami! Rád bych vám, přátelé a bratří, řekl, že kdybychom mohli vidět věci takové, jaké jsou, a jak je uvidíme a jak jim porozumíme, je tento temný stín a údolí tak bezvýznamný, že když ho překročíme, otočíme se a podíváme se na něj a budeme myslet na to, proč je toto skutečně největší výhoda celé mé existence, neboť jsem přešel ze stavu bolesti, zármutku, truchlení, bídy, neštěstí, bolesti, úzkosti a zklamání do stavu existence, kde se mohu těšit životu v nejširším rozsahu, tak dalece, jak jen to lze činit bez těla.“⁴

Dan Jones (1811–1862), velšský obrátcený, který se s paní Williamsovou a dalšími členy Církve plavil do Spojených států v roce 1849:

„Stav paní Williamsové z města Ynysybont nedaleko Tregaronu ve Walesu se rychle zhoršuje a vše naznačuje tomu, že již nebude žít dlouho. ... Řekla, že tou největší poctou, kterou kdy obdržela, bylo to, že se mohla stát členkou pravé církve Syna Božího. Také řekla, že uvnitř nepociťuje žádný strach, pokud jde o další život, a že její náboženství nyní prokazuje svou sílu více než kdy předtím. ... Se vši vážností řekla svým synům, aby až do smrti zůstali věrní, aby mohli spolu s ní získat lepší vzkříšení. ... Během noci byla při smyslech a nad ránem, krátce po čtvrté hodině, její duch pokojně odešel zanechav na jejích rtech úsměv.“⁵

Vpravo:
President John Taylor. Nad ním: Dan Jones.

President John Taylor (1808–1887):

„Jakou útěchu přináší těm, kteří truchlí nad ztrátou drahých přátel, vědomí toho, že s nimi jednou budeme znovu sjednoceni! Jak povzbuzující je pro ty, kteří žijí podle zjevených zásad pravdy, a možná ještě více pro ty, kteří mají za sebou dobře strávený život, kteří prošli ohněm a vytrvali v těžkostech života, vědět, že zakrátko zlomíme pouta hrobu a vyjdeme jako žijící a nesmrtelné duše, budeme se těšit ze společnosti svých vyzkoušených a důvěryhodných přátel, již nebudeme sužováni seménky smrti a dokončíme dílo, které nám zadal Otec, abychom vykonali!“⁶

Andrew Jenson (1850–1941), emigrant z Dánska, který putoval s Andrewem H. Scottem ve výpravě ručních vozíků z Nebrasky do Utahu v roce 1866:

„Kdykoli jsme byli svědky toho, jak se jejich [těch, kteří putovali s námi] pozemské ostatky ukládají do matky země, v pustině, plakali jsme nebo jsme byli sklíčení; neboť pomyšlení na to, že pohřbíváme blízké tímto způsobem, kdy přátelé a příbuzní musí bez otálení pokračovat dál, bez naděje, že někdy budou moci znovu navštívit poslední místo odpočinku svých zesnulých, bylo vskutku smutné a vyčerpávající. ... Avšak ve chvíli, kdy anděl Gabriel zatroubí v jitra prvního vzkříšení na pozoun, budou jejich hroby nalezeny. Tito zesnulí tedy odložili své tělo v době, kdy pochodovali do Sionu. Pán je povolal domů ještě předtím, než svého cíle dosáhli; nebylo

jim umožněno spatřit Sion v těle; avšak oni obdrží slávu a radost v životě, který přijde; zemřeli, zatímco se snažili být poslušni Boha a dodržovat Jeho přikázání, a požehnání jsou ti, kteří umírají v [Pánu].“⁷

Vlevo:
President
Wilford
Woodruff. Nad
ním: Andrew
Jenson.

President Wilford Woodruff (1807–1898):

„Bez evangelia Kristova je odloučení ve smrti jedna z nejvíce skličujících věcí, o kterých vůbec můžeme uvažovat; avšak jakmile obdržíme evangelium a poznáme zásadu vzkříšení, tak sklíčení, zármutek a utrpení, které smrt způsobuje, jsou do značné míry odňaty. ... Vzkříšení mrtvých osvítí mysl člověka a jeho duch tak získá základ, o který se může opírat. Takový postoj k tomu zaujmají Svatí posledních dnů dnes. Víme to sami pro sebe; pokud jde o tuto záležitost, netápeme v temnotě; Bůh nám to zjevil, a my chápeme zásadu vzkříšení mrtvých a to, že evangelium přináší na světlo život a nesmrtelnost.“⁸

Z důvodu srozumitelnosti byly gramatika, interpunkce a psaní velkých písmen upraveny podle současných norem.

ODKAZY

1. Robert Aveson, „Leaves from the Journal of a Boy Emigrant“, *Deseret News*, Mar. 12, 1921, 4:7; dostupné na lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

2. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 52.
3. Joseph W. Young, *Journal*, Mar. 6, 1853, Church History Library, Salt Lake City, Utah; dostupné on-line na adrese

William Driver (1837–1920), pionýr, který se vydal z Anglie do New Yorku v roce 1866:

„Willie, mé nejdražší dítě, byl celou noc až do půl osmé ráno velmi nemocný, až byl nakonec od svého utrpení osvobozen. Bůh žehnej jeho drahé duši. Tolik trpěl! Zemřel poté, co se v St. Ann's Hill ve Wandsworthu v Surrey v Anglii rozbil vozík pana Poultera. Jak moc mě tato veliká bolest tíží! Ó Pane, pomoz mi svou mocí snést tuto bolest, jako by to byla Tvá vůle, a dopomoz mi k tomu, abych Ti mohl sloužit ještě ušlechtleji a věrněji,

**Vpravo:
President
Lorenzo Snow.
Nad ním:
William Driver.**

a kéž žiji tak, abych se připravil na opětovné setkání s ním ve šťastnějším a lepším světě a i s jeho drahou sestrou, Elizabeth Maryann, a kéž budu moci zažít vzkříšení spravedlivých, abych se tam s nimi setkal.“⁹

President Lorenzo Snow (1814–1901):

„V příštím životě bude naše tělo oslavené a osvobozené od nemoci i smrti. Nic není tak nádherného jako člověk ve vzkříšeném a oslaveném stavu. Není nic krásnějšího, než být v tomto stavu a mít po svém boku manželku, děti a přátele.“¹⁰ ■

mormonmigration.lib.byu.edu.

4. *Učení presidentů Církve: Brigham Young* (2004), 273.

5. „A Letter from Capt. D. Jones to the Editor of *Udgorn Seion*“, v knize Ronalda D. Dennise *The Call of Zion: The Story of the First Welsh Mormon Emigration*, vol. 2 (1987), 164–165; dostupné na mormonmigration.lib.byu.edu.

6. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), 50–51.

7. Andrew Jenson, *Journal*, Aug. 20, 1866, v *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, Oct. 8, 1866, Church History Library, Salt Lake City, Utah, 6; dostupné na lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

8. *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 82–83.

9. Frank Driver Reeve, ed., *London to Salt Lake City in 1866: The Diary of William Driver* (1942), 42; dostupné na mormonmigration.lib.byu.edu.

10. Lorenzo Snow, *Conference Report*, Oct. 1900, 63.

**Starší
Russell M. Nelson**
Kvorum
Dvanácti apoštolů

Poslání a služba JEŽÍŠE KRISTA

*Nejlepší důkaz našeho uctívání Ježíše spočívá
nepochybně v tom, že Ho napodobujeme.*

Jako jeden ze „[zvláštních svědků] jména Kristova na celém světě“ (NaS 107:23) se domnívám, že nejlépe sloužím tehdy, když učím a svědčím o Něm. Nejprve bych rád položil tutéž otázku, kterou kdysi položil On farizeům: „Co [si myslíte] o Kristu? Čí jest syn?“ (Matouš 22:42.)

Tyto otázky často vyvstávají, když se setkávám se státníky a s vedoucími různých náboženských denominací. Někteří odpovídají, že „Ježíš byl veliký učitel“. Jiní říkají, že „Ježíš byl prorok“. A jiní Ho zkrátka neznají vůbec. To by nás nemělo nijak zvláště překvapovat. Koneckonců jen relativně málo lidí má znovuzřízené pravdy evangelia, jež máme my. Členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů představují jen malou část těch, kteří se prohlašují za křesťany.

Okolnosti naší doby viděl již před několika staletími Nefi:

„A stalo se, že jsem spatřil církev Beránka Božího, a bylo jich málo ...; nicméně spatřil jsem, že církev Beránkova, což byli svatí Boží, byla také po celé tváři země; a jejich panství na tváři země byla malá. ...“

A stalo se, že já, Nefi, jsem spatřil moc Beránka Božího, jak sestoupila na svaté z církve Beránkovy a na lid smlouvy Páně, který byl rozptýlen po celé tváři země; a byli ozbrojeni spravedlivostí a mocí Boží ve veliké slávě.“ (1. Nefi 14:12, 14.)

Ona spravedlivost, ona moc a ona sláva – tedy ve skutečnosti všechna naše mnohá pozhénnání – pramení z našeho poznání a poslušnosti Pána Ježíše Krista, z naší vděčnosti za Něj a z naší lásky k Němu.

Během svého relativně krátkého pobytu ve smrtelnosti naplnil Spasitel dva stěžejní cíle. Jedním z nich bylo Jeho dílo a sláva – „uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka“. (Mojžíš 1:39.) Druhý cíl vyjádřil On sám těmito prostými slovy: „Příklad zajisté dal jsem vám, abyste, jakož jsem já učinil vám, i vy činili.“ (Jan 13:15.)

Onen první cíl je nám známý jako Usmíření. To bylo Jeho vznešené poslání ve smrtelnosti. Lidem v dávné Americe popsal vzkříšený Pán své poslání takto:

„Přišel [jsem] na svět, abych vykonal vůli Otce svého, protože Otec můj mne poslal.

A Otec můj mne poslal, abych mohl být pozvednut na kříži; a poté, co jsem byl pozvednut na kříži, abych mohl přitáhnouti všechny lidi k sobě.“ (3. Nefi 27:13–14.)

Později během svého kázání se zmínil také o svém druhém cíli – být naším příkladem: „Vy znáte věci, jež musíte činiti ...; neboť skutky, jež jste mne viděli činiti, máte činiti také.“ (3. Nefi 27:21.)

Jeho první cíl jsem vymezil jako Jeho *poslání*. Jeho druhý cíl bych rád vymezil jako Jeho *službu*. Podívejme se nyní na obě tyto části Jeho života – Jeho poslání a Jeho službu.

Poslání Ježíše Krista – Usmíření

Jeho posláním bylo Usmíření. Toto poslání patřilo pouze Jemu. Narodil se smrtelné matce a nesmrtelnému Otci, a byl tím jediným, kdo mohl zcela dobrovolně položit život a znovu ho vzít na sebe. (Viz Jan 10:14–18.) Nádherné důsledky Jeho Usmíření jsou nekonečné a věčné. Smrti odebral její osten a zármutek hrobu učinil dočasným. (Viz 1. Korintským 15:54–55.) To, že On bude zodpovědný za Usmíření, bylo známo

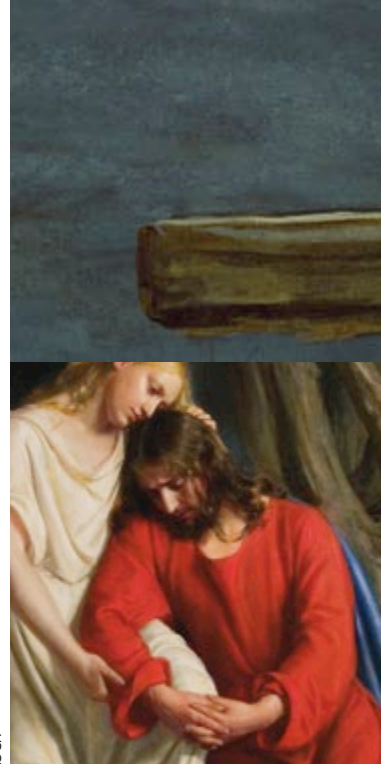
dokonce ještě před Stvořením a Pádem. Nejen že tím mělo být zajištěno vzkříšení a nesmrtelnost všech lidí, ale díky Usmíření také můžeme získat odpuštění hříchů – za podmínek, které On stanovil. Jeho Usmíření tedy otevřelo cestu, díky níž můžeme být sjednoceni s Ním i se svou rodinou na věky. Tuto naději považujeme za věčný život – největší Boží dar člověku. (Viz NaS 14:7.)

Usmíření nemohl vykonat nikdo jiný. Nikdo jiný, dokonce ani ten nejbohatší a nejmocnější, nemůže zachránit neboli spasit jedinou duši – a to ani tu svou. (Viz Matouš 19:24–26.) A po nikom jiném nebude požadováno, a ani to nikomu nebude dovoleno, aby prolil krev proto, aby mohl někdo jiný obdržet věčné spasení. Ježíš to vykonal jednou provždy za všechny. (Viz Židům 10:10.)

Ačkoli Usmíření bylo vykonáno v době Nového zákona, události ve Starém zákoně často předpovídaly jeho význam. Adamovi a Evě bylo přikázáno, aby přinášeli oběti jako „podobnosti oběti Jednorozeného Otcova“. (Mojžíš 5:7.) Jakým způsobem? Proléváním krve. Z vlastní zkušenosti potvrzovali verš v písmech, že „duše všelikého těla ve krvi jest“. (Leviticus 17:11.)

Lékaři vědí, že jakmile do nějakého orgánu přestane proudit krev, je to počátek komplikací. Je-li přerušena tok krve do nohy, může být následkem sněť. Je-li přerušena tok krve do mozku, může dojít k mrtvici. Neproudí-li krev řádně koronární tepnou, může následovat infarkt. A pokud se nezastaví krvácení, pacient umírá.

Adam, Eva i generace, které následovaly, věděli, že kdykoli prolíjí krev nějakého zvířete, ono zvíře zemře. Pro tento obětní rituál nebylo možno použít *ledajaké* zvíře. Muselo

Spasitel nezačal prolévat krev za celé lidstvo až na kříži, kde agónie Usmíření skončila, nýbrž již v zahradě getsemanské.

to být prvorozené ze stáda, bez jakékoli vady. (Viz například Exodus 12:5.) Tyto požadavky byly rovněž symbolem pozdější oběti Beránka Božího, který byl také bez vady.

Adamovi a Evě bylo dáno přikázání: „Pročež, budeš činiti všechno, co činíš, ve jménu Syna a budeš činiti pokání a vyzývati Boha ve jménu Syna na věky.“ (Mojžíš 5:8.) Od onoho dne až do zenitu času byly zvířecí oběti předobrazem a předzvěstí Usmíření Syna Božího, ke kterému mělo dojít.

Poté, co bylo Usmíření vykonáno, ona veliká a poslední oběť naplnila zákon Mojžíšův (viz Alma 34:13–14) a ukončila zvyk přinášení zvířecích obětí, podle něhož byla „duše všelikého těla ve krvi“ (Leviticus 17:11). Ježíš vysvětlil, že prvky dávné oběti byly zahrnuty v Usmíření a že si je lidé symbolicky připomínají při svátosti. Znovu si všimněte zmínek o životě, tělu a krvi:

„I řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Nebudete-li jísti těla Syna člověka a píti krve jeho, nemáte života v sobě.

Kdož jí mé tělo a pije mou krev, máť život věčný, a jáť jej vzkřísím v nejposlednější den.“ (Jan 6:53–54.)

Díky Usmíření Ježíše Krista budou všichni lidé vykoupeni – tolik, kolik jich bude chtít. Spasitel nezačal prolévat krev za celé lidstvo až na kříži, nýbrž již v zahradě getsemanské. Právě tam na sebe vzal tíhu hříchů všech lidí, kteří kdy žili a kteří kdy budou žít. Pod velikým tlakem krvácel z každého póru. (Viz NaS 19:18.) Agonie Usmíření skončila na kříži na Kalvárii.

Význam a důležitost Usmíření shrnul Prorok Joseph Smith. Řekl: „Základními zásadami našeho náboženství jsou svědectví apoštolů a proroků ohledně Ježíše Krista, že On zemřel, byl pohřben a opět vstal třetího dne a vystoupil na nebesa; a vše ostatní, co se týká našeho náboženství, jsou pouhé předavky.“¹

S touto pravomocí a s hlubokou vděčností o Něm učím a svědčím i já.

Služba Ježíše Krista – náš Příklad

Pánovým druhým stěžejním cílem ve smrtelnosti bylo stanovit pro nás příklad. Jeho příkladný život utvářel Jeho

službu ve smrtelnosti. Její součástí bylo Jeho učení, podobenství a kázání. Pánova služba zahrnovala Jeho zázraky, milující laskavost a shovívavost vůči dětem lidským. (Viz 1. Nefi 19:9.) Patřilo k ní Jeho soucitné používání kněžské pravomoci. A patřilo k ní i Jeho spravedlivé rozhořčení, když zavrhoval hřích (viz Římanům 8:3) a když zpřevracel stoly penězoměncům (Matouš 21:12). Její součástí byl i Jeho zármutek. Jeho vlastní lid se Mu vysmíval, bičoval Ho a zřekl se Ho (viz Mosiáš 15:5) – dokonce Ho zradil jeden z Jeho učedníků a další Ho zapřel (viz Jan 18:2–3, 25–27).

Ať jsou skutky Jeho služby jakkoli úžasné, nebyly a ani dnes nejsou příznačné pouze pro Něho. Počet těch, kteří mohou následovat Ježíšův příklad, je neomezený. Podobné skutky konali a konají Jeho proroci a apoštolové i další Jeho zplnomocnění služebníci. Mnozí kvůli Němu trpěli pronásledováním. (Viz Matouš 5:10; 3. Nefi 12:10.) I v naší době najdete bratry a sestry, kteří se upřímně snaží – a to i za ohromnou cenu – napodobovat Pánův příklad.

Tak tomu také má být. Přesně v to On doufá, že budeme dělat. Pán nás žádá, abychom následovali Jeho příklad. Jeho výzvy znějí zcela jasně:

- „Jakými lidmi máte být? ... Dokonce jako já jsem.“ (3. Nefi 27:27; viz také 3. Nefi 12:48.)
- „Podte za mnou, a učiním vás rybáře lidí.“ (Matouš 4:19.)
- „Příklad zajisté dal jsem vám, abyste, jakož jsem já učinil vám, i vy činili.“ (Jan 13:15; viz také Jan 14:6.)

Tyto a další verše nebyly napsány jen jako pouhá doporučení či návrhy. Jsou to

božské příkazy! A my máme následovat Jeho příklad!

Abychom pomohli své touze následovat Ho, mohli bychom se možná zamyslet nad pěti stránkami Jeho života, které můžeme napodobovat.

Láska

Kdybych se vás zeptal, který z charakteristických rysů Jeho života vás napadá jako první, myslím, že byste jmenovali lásku. K tomu patří i Jeho soucit, laskavost, pravá láska, oddanost, odpouštění, milosrdenství, spravedlnost apod. Ježíš miloval svého Otce i svou matku. (Viz Jan 19:25–27.) Měl rád svou rodinu a Svaté. (Viz Jan 13:1; 2. Tessalonicenským 2:16.) Měl rád hříšníka, aniž by toleroval samotný hřích. (Viz Matouš 9:2; NaS 24:2.) A učil nás, jak my můžeme projevovat lásku k Němu. Řekl: „Milujete-li mne, příkázání mých ostříhejte.“ (Jan 14:15.) Poté, aby zdůraznil, že Jeho láska není *bezpodmínečná*, dodal: „Budete-li zachovávat příkázání má, zůstanete v mém milování, jakož i já příkázání Otce svého zachoval jsem, i zůstávám v jeho milování.“ (Jan 15:10; viz také NaS 95:12; 124:87.)

Dalším projevem Spasitelovy lásky byla Jeho služba. Sloužil svému Otci a sloužil lidem, mezi nimiž žil a pracoval. V obou případech máme následovat Jeho příklad. Máme sloužit Bohu, „[chodit] po všech cestách jeho, a ... [milovat] ho“. (Deuteronomium 10:12; viz také 11:13; Jozue 22:5; NaS 20:31; 59:5.) A máme mít rádi své bližní a projevovat to tím, že jim budeme sloužit. (Viz Galatským 5:13; Mosiáš 4:15–16.) S tím začínáme v rodině. Hluboká láska, která spojuje rodiče a děti, je utvrzována službou, kterou rodiče dětem poskytují v době jejich naprosté

Tím, v čem bylo Spasitelovo učení jedinečné a v čem se lišilo od všech ostatních učitelů, bylo to, že On učil pravdám věčného významu. Jedině On mohl zjevit účel našeho života.

závislosti. Později v životě mohou mít vychované děti příležitost oplatit tuto lásku tím, že budou sloužit svým zestárlým rodičům.

Obřady

Druhou stránkou Spasitelova příkladného života byl Jeho důraz na posvátné obřady. Během své služby ve smrtelnosti ukazoval, jak důležité jsou spásné obřady. Byl pokřtěn Janem v řece Jordánu. I samotný Jan se zeptal: „Proč?“

Ježíš odpověděl: „Neboť tak sluší na *nás*, abychom plnili všelikou spravedlnost.“ (Matouš 3:15; zvýraznění přidáno.) Nejen že byl zásadní samotný obřad, ale zásadní byl i příklad, který tím Ježíš a Jan stanovili.

Později Pán ustanovil obřad svátosti. Vysvětlil symboliku spojenou se svátostí a její posvátné symboly podal svým učedníkům. (Viz Matouš 26:26–28; Marek 14:22–24; Lukáš 24:30.)

Také Nebeský Otec nám dal pokyny týkající se obřadů. Řekl: „Musíte býti znovuzrozen[i] do království nebeského z vody a z Ducha a býti očištěn[i] skrze krev, a to krev mého Jednorozeného; abyste mohl[i] býti posvěcen[i] od veškerého hříchu a těšiti se ze slov věčného života v tomto světě a z věčného života ve světě, který přijde, a to z nesmrtelné slávy.“ (Mojžíš 6:59.)

Během Pánovy posmrtné služby byly zjeveny i obřady oslavení. (NaS 124:40–42.) Ustanovil, že tyto obřady mají být vykonávány v Jeho svatých chrámech. V naší době jsou těm, kteří se náležitě připraví, udílány obřady omývání, pomazání a obdarování. (Viz NaS 105:12, 18, 33; 110:9; 124:39.) V chrámu může být člověk připecetěn k manželovi či manželce a k předkům i potomkům. (Viz NaS 132:19.) Náš Mistr je Bohem zákona a pořádku. (Viz NaS 132:18.) To, jakou váhu přikládá obřadům, je pro nás mocnou připomínkou Jeho příkladu.

Modlitba

Třetí stránkou Spasitelovy příkladné služby je modlitba. Ježíš se modlil ke svému Otci v nebi a také učil nás, jak se máme modlit. Máme se modlit k Bohu, Věčnému Otci, ve jménu Jeho Syna, Ježíše Krista, mocí Ducha Svatého. (Viz

Matouš 6:9–13; 3. Nefi 13:9–13; Překlad Josepha Smitha, Matouš 6:9–15.) Moc se mi líbí ona mocná Přímluvná modlitba, kterou pronesl Pán a která je zaznamenána v 17. kapitole Jana. V ní rozmlouvá Syn zcela důvěrně s Otcem ve prospěch svých učedníků, které má velmi rád. Je to vzor účinné a soucitné modlitby.

Poznání

Čtvrtou stránkou Pánova příkladu je to, jak používal své božské poznání. Jak jsem uvedl na začátku, lidé, kteří nejsou křesťané, často říkají, že Ježíš byl veliký učitel. A to On skutečně byl. Ale v čem bylo Jeho učení vskutku jedinečné? Byl snad zkušeným odborníkem na strojírenství, matematiku nebo vědu? Jako Stvořitel tohoto i dalších světů (viz Mojžíš 1:33) jím nepochybně mohl být. Nebo, coby Autor písem, mohl s přehledem učit i slohu.

Ovšem tím, v čem bylo Jeho učení jedinečné a v čem se lišilo od všech ostatních učitelů, bylo to, že On učil pravdám *věčného* významu. Jedině On mohl zjevit účel našeho života. Pouze skrze Něho jsme se dozvěděli o *předsmrtné* existenci a o tom, jaké máme možnosti v *posmrtném* světě.

Při jedné příležitosti řekl Mistr Učitel svým pochybovačným posluchačům, že o Něm mají k dispozici tři svědectví:

- Jana Křtitele.
- Skutky, které Ježíš vykonal.
- Slovo Boha, Věčného Otce. (Viz Jan 5:33–37.)

Poté jim dal čtvrté svědectví: „Ptejte se na písmo; nebo vy domníváte se v nich věčný život míti, a ta svědectví vydávají o mně.“ (Jan 5:39.)

Na první pohled se může zdát, že sloveso *domnívat se*, které je v tomto verši uvedeno, tam nepatří. Avšak ono je zcela zásadní pro myšlenku, kterou se Ježíš snažil předat. On věděl, že mnozí z těch, kteří Mu naslouchali, se ve skutečnosti *domnívali*, že věčný život naleznou v písmech. To se však mýlili. Písma sama o sobě *nedokáží* zajistit nikomu věčný život. Samozřejmě, že v písmech se nachází moc, ale tato moc pochází přímo od Ježíše. On je ono Slovo: *Logos*. Moc věčného života se nachází v Něm,

neboť On byl „na počátku ... Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh“. (Jan 1:1; viz také 2. Nefi 31:20; 32:3.) Poté, kvůli zatvrzelému postoji pochybovačů, Ježíš tyto pochybovače pokáral: „Ale nechcete přijít ke mně, abyste život [věčný] měli.“ (Jan 5:40.)

Mistr by nás mohl svým božským poznáním zahltnout, ale On to neudělá. On ctí naši svobodu jednání. On nám dopřává radost z objevování. Povzbuzuje nás k tomu, abychom činili pokání z vlastních chyb. Umožňuje nám zažívat svobodu, která se dostavuje tehdy, jsme-li ochotně poslušni Jeho božského zákona. Ano, způsob, jak Spasitel používá své poznání, je pro nás velkým příkladem.

Vytrvalost

Pátou stránkou Pánovy služby je Jeho odhodlání vytrvat až do konce. Nikdy neodstoupil od svého úkolu. Přestože zažil utrpení, jež přesahuje naše chápání, nikdy se nevzdal. Ačkoli se Jeho zkoušky stále prohlubovaly, On vytrval ve svém pověření – usmířit hříchy celého lidstva – až do konce. Jeho poslední slova, když visel na kříži, byla: „Dokonáno jest.“ (Jan 19:30.)

Uplatnění v našem životě

Těchto pět stránek Jeho služby můžeme uplatňovat i ve svém životě. Nejlepší důkaz našeho uctívání Ježíše spočívá nepochybně v tom, že Ho napodobujeme.

Jakmile si začneme uvědomovat, kdo Ježíš je a co pro nás udělal, porozumíme, do jisté míry, smyslu prvního a velikého přikázání: „Milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši mysli své, i ze všech mocí svých.“ (Marek 12:30.) Jinými slovy, vše, na co myslíme, co děláme a co říkáme, má vycházet z naší lásky k Němu a k Jeho Otci.

Zeptejte se sami sebe: „Miluji někoho více než Pána?“ Poté své odpovědi porovnejte s těmito Pánovými měřítky:

- „Kdo miluje otce neb matku více nežli mne, není mne hoden.“
- „Kdož miluje syna neb dceru více nežli mne, není mne hoden.“ (Matouš 10:37.)

Pánův
příkladný
život utvá-
řel Jeho službu ve
smrtnosti. Její
součástí bylo Jeho
učení, podoben-
ství a kázání.
Patřilo k ní Jeho
soucenné pou-
žívání kněžské
pravomoci.

Láska k rodině a přátelům, ať je jakkoli velká, může být mnohem hlubší, když vychází z lásky k Ježíši Kristu. Láska rodičů k dětem má zde i ve světě, který přijde, hlubší význam díky Němu. Všechny láskyplné vztahy jsou díky Němu vznešenější. Láska našeho Nebeského Otce a Ježíše Krista poskytuje světlo, inspiraci a motivaci k tomu, abychom měli rádi druhé ještě vznešenějším způsobem.

Obřady obracejí naši pozornost na službu věčného významu. Rodiče by měli zvážit, který další obřad každé z jejich dětí potřebuje. Domácí učitelé by měli přemýšlet o dalších vhodných obřadech, které potřebují jednotliví členové rodiny, které domácí učitelé slouží.

Spasitelův příklad *modlitby* nám připomíná, že osobní modlitba, rodinná modlitba a modlitbou naplněné vykonávání našich církevních úkolů by se měly stát součástí našeho života. Když známe vůli Otce a konáme ji, poskytujeme vám to velikou duchovní sílu a důvěru. (Viz NaS 121:45.) My chceme být na Pánově straně!

Díky *poznání* věcí „tak, jak skutečně jsou, a tak, jak skutečně budou“ (Jákos 4:13), můžeme jednat podle pravých zásad a pravé nauky. Toto poznání pozvedá úroveň našeho chování. Skutky, které jsou jinak motivovány choutkami a emocemi, jsou nahrazeny skutky, které jsou formovány rozumem a spravedlivostí.

Závazek vytrvat až do konce znamená, že nebudeme žádat vedoucí o to, aby nás uvolnili z povolání ke službě. Znamená to, že vytrváme ve snaze dosáhnout spravedlivého cíle. Znamená to, že nikdy nezlomíme hůl nad někým blízkým, kdo sejde z cesty. A znamená to, že si budeme vždy vážit svých věčných rodinných vztahů, a to i v těžkých chvílích nemoci, postižení či smrti.

Celým srdcem se modlím o to, aby proměňující vliv Pána mohl ve vašem životě způsobit velikou změnu. Jeho poslání a Jeho služba mohou být pro nás požehnáním dnes i kdykoli jindy. ■

Z proslovu proneseného 18. srpna 1998 během zasvěcujícího shromáždění na Univerzitě Brigham Younga. Úplný text v angličtině najdete na adrese speeches.byu.edu.

ODKAZ

1. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 49.

Velikonoční týden

Náš Spasitel Ježíš Kristus naplnil Usmíření – které zahrnovalo utrpení v Getsemanech, ukřižování na Golgotě a vzkříšení z hrobu – během posledního týdne svého života.

Během Rady v nebi před stvořením země Nebeský Otec představil svůj plán pro nás, své děti. Když Nebeský Otec vybral Ježíše Krista, aby naplnil plán spasení, jásali jsme radostí. (Viz Job 38:7 a Abraham 3:27.) Ježíš se narodil Marii v Betlémě a vedl život bez hříchu. Díky Jeho usmíření můžeme opět žít s našim Nebeským Otcem a získat věčný život. Ježíš Kristus přijde znovu v moci a slávě, aby dlel na zemi během milénia, a posledního dne stane jako soudce všech lidí.

Na následujících stránkách jsou obrázky z Biblických videí, které zachycují poslední týden Spasitelova života. U každého obrázku jsou uvedeny verše z písem, které byste si mohli přečíst. Úplný časový přehled těchto událostí najdete ve svodu evangelií v Průvodci k písmům pod heslem „Evangelia“. Biblická videa jsou dostupná na adrese biblevideos.lds.org.

OBRAZKY © IRI

Pět dní před přesnicemi vjel Ježíš do Jeruzaléma na oslátku, jak bylo prorokováno. Lidé Ho uznali jako svého krále, provolávali „hosana“ a pokládali na zem před oslátku svá roucha a palmové ratolesti. (Viz Matouš 21:1–11; Marek 11:1–11; Zachariáš 9:9.)

Ježíš podruhé během svého působení ve smrtelnosti očistil chrámové nádvoří. „Dům můj dům modlitby slouží, ale vy učinili jste jej peleší lotrovskou,“ řekl penězoměncům. (Matouš 21:13.) Poté k Němu v chrámu přišlo mnoho slepých a chromých a On je uzdravoval. Když však přední kněží a zákoníci viděli Jeho zázraky, rozhněvali se a snažili se najít způsob, jak Ho zničit. (Viz Matouš 21:12–17; Marek 11:15–19.)

Ježíš Kristus, Jednorozený syn Otce, se s pokorou nabídl, že přijde na zemi a vykoupí všechny lid od Pádu. (Viz 1. Nefi 11:16–22, 26–33; Alma 7:10–13.)

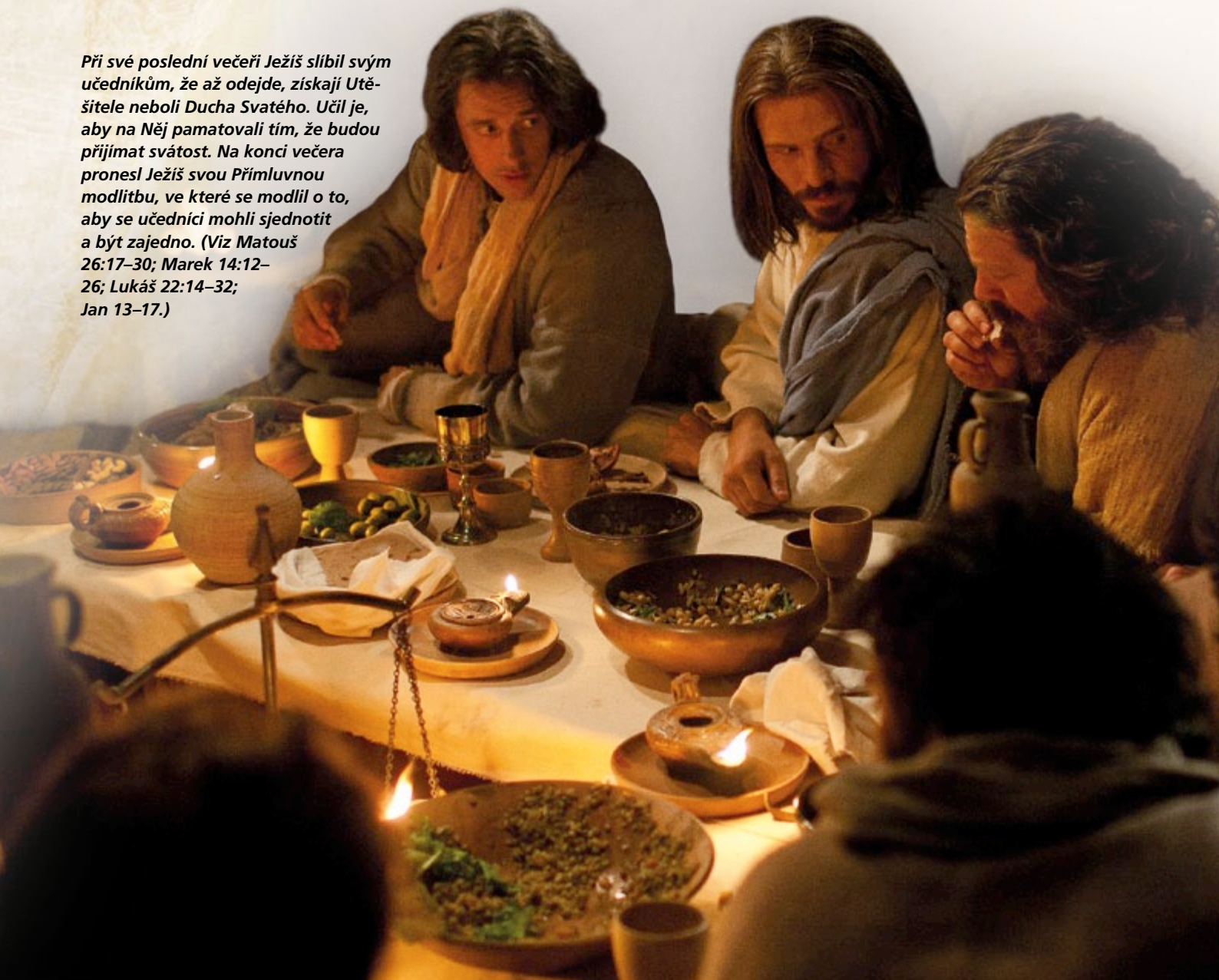

Během posledního týdne pronesl Spasitel jedna ze svých nejvýznamnějších kázání, mezi nimiž bylo i učení o vdovině šartu. (Viz Marek 12:41–44; Lukáš 21:1–4.)

V zahradě getsemanské Spasitel poklekl a modlil se a Jeho utrpení za hříchy světa způsobovalo, že se „chvěl bolestí a krvácel v každém póru a trpěl v těle i v duchu“. (NaS 19:18.) Brzy poté Ježíše zatkl Jidáš Iškariotský se zástupem ozbrojených mužů a všichni učedníci Pána opustili a uprchli. (Viz Matouš 26:36–56; Marek 14:32–50; Lukáš 22:39–53.)

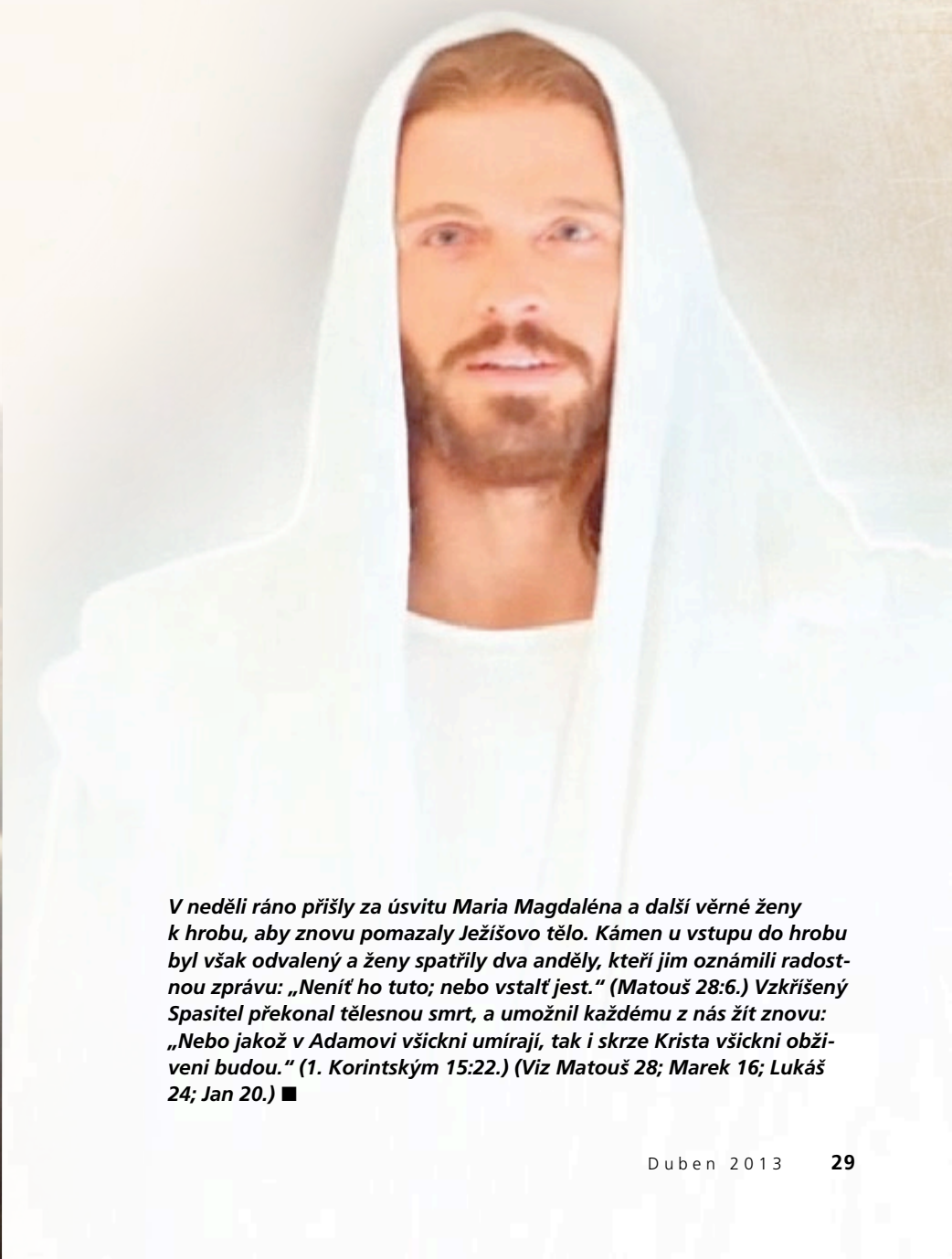

Při své poslední večeři Ježíš slíbil svým učedníkům, že až odejde, získají Utěšitele neboli Ducha Svatého. Učil je, aby na Něj pamatovali tím, že budou přijímat svátost. Na konci večera pronesl Ježíš svou Přímluvnou modlitbu, ve které se modlil o to, aby se učedníci mohli sjednotit a být zajedno. (Viz Matouš 26:17–30; Marek 14:12–26; Lukáš 22:14–32; Jan 13–17.)

Po nespravedlivém soudu a krutém bičování se Ježíš Kristus nechal ukřižovat, čímž vykonal „velikou a poslední oběť“, díky níž mohou být všechny Boží děti spaseny. (Viz Alma 34:14–15.) Před setměním sňali Ježíšovi následovníci Jeho tělo z kříže, ovinuli Ho plátnem a vonnými věcmi a uložili Ho do hrobu. (Viz Matouš 27; Lukáš 23; Marek 15; Jan 19.)

V neděli ráno přišly za úsvitu Maria Magdaléna a další věrné ženy k hrobu, aby znovu pomazaly Ježíšovo tělo. Kámen u vstupu do hrobu byl však odvalený a ženy spatřily dva anděly, kteří jim oznámili radostnou zprávu: „Není ho tuto; nebo vstalť jest.“ (Matouš 28:6.) Vzkříšený Spasitel překonal tělesnou smrt, a umožnil každému z nás žít znovu: „Nebo jakož v Adamovi všickni umírají, tak i skrze Krista všickni obživeni budou.“ (1. Korintským 15:22.) (Viz Matouš 28; Marek 16; Lukáš 24; Jan 20.) ■

Jak pomoci dětem

Jessica Larsenová a Marissa Widdisonová

Církevní časopisy

Dětství je radostným obdobím, ve kterém se děje hodně věcí poprvé. První jízda na kole, první cesta do školy nebo ochutnání nového jídla jsou některá z mnoha úžasných dobrodružství, která utvářejí život dítěte. Jako dospělí máme příležitost dětem na této objevné cestě pomáhat. Jako dospělí v Církvi máme také příležitost pomáhat jim růst v evangeliu. (Viz NaS 68:25.) Co můžeme udělat pro to, aby křest – první smlouva, kterou člověk uzavírá s naším milujícím Nebeským Otcem – byl pro dítě krásnou a smysluplnou událostí?

„Základním záměrem této Církve je učit mládež – především v rodině a poté v Církvi,“ učil president Boyd K. Packer.¹

V následujících příbězích rodiče vyprávějí, jak připravovali své děti na posvátné obřady a smlouvy křtu a konfirmace.

Začínáme brzy

„Rok, ve kterém dítě dosáhne sedmi let, je časem, kdy můžeme slavit,“ říká Lori, matka čtyř dětí. Spolu se svým manželem učí děti o křtu již od narození. Když má však dítě sedmé narozeniny, jejich rodina začne s konkrétnější přípravou. Každý měsíc mají na rodinném domácím večeru lekci o různých tématech souvisejících se křtem, jako například smlouvy nebo Ježíšův příklad.

Lekce během měsíce, kdy má dítě osmé narozeniny, jsou podle Lori obzvláště dojemné. Lori ukazuje dětem oblečení, které měly na sobě v den, kdy jim bylo uděleno jméno a byly požehnány, a vypráví jim o tom, jaké to bylo, když byl tento obřad vykonán.

„Je to ideální doba na to, abychom se zaměřili na požehnání chrámových smluv,“ zdůrazňuje Lori. „Vždy vyzdvihujeme skutečnost, že rozhodnutí nechat se pokřtít je prvním krokem v přípravě na přijetí požehnání chrámu.“

PŘIPRAVIT SE NA KŘEST

Uděláme z toho rodinnou událost

Monica, matka čtyř dětí, doporučuje zapojit do přípravy mladších dětí i starší sourozence, kdykoli je to možné. „Když slyší, jak jejich dospívající bratr nebo sestra vydává svědectví a vypráví o svých zážitcích, celou výuku to skutečně umocňuje,“ říká Monica. Lori dodává, že někdy požádají děti, které se připravují na křest, aby učily své mladší sourozence tomu, co se samy naučily.

Používáme to jako misionářský nástroj

Daniel věděl, že jeho dcera Allison, které bylo právě osm let, by ráda strávila den svého křtu se svými kamarády, kteří nejsou členy Církve. A tak se jejich rodina rozhodla pozvat na její křest kamarády ze školy a ze sousedství. Rodiče kamarády požádali, aby s sebou na křest přinesli své oblíbené verše z Bible. Po křtu si Allison tyto verše podtrhala ve svých nových písmech a na okraj stránky si napsala jména svých kamarádů.

„Jako rodina jsme se na tom dni samozřejmě velmi podíleli. Ale také jsme ji nechali, aby po křtu strávila chvíli sama se svými kamarády a pověděla jim o tom, co pocítovala,“ řekl Daniel. „Bylo velmi dojemné vidět, jak je naše dítě pro ostatní příkladem.“

Cvičíme si pohovor s biskupem

Kimberly, matka dětí, které se blíží věku, kdy mohou být pokřtěny, vzpomíná na to, jak sama ve svých osmi letech vstoupila do biskupovy kanceláře, aby s ním měla pohovor před křtem. „Byla jsem tak nervózní!“ říká Kimberly.

Nyní se snaží, aby se její děti ničeho nebály. Spolu se svým manželem hovoří s dětmi o pohovoru s biskupem a kladou jim otázky o křtu, jako při skutečném pohovoru. Účelem těchto cvičných pohovorů je více než jen seznámit děti s průběhem pohovoru – také děti povzbuzují k tomu, aby se hlouběji zamyslely nad tím, co pro ně smlouva křtu znamená.

Máme úžasnou příležitost

Tito rodiče bez otálení podotýkají, že při přípravě svých dětí na křest a konfirmaci nedělají nic příliš náročného, ale mnoho z nich použilo při popisu lekcí, které za ta léta učili, výrazy jako „svědomitě“ a „důsledně“. „Snažili jsme se, aby naše děti rozuměly tomu, že to je důležitý krok v jejich životě a že jde o něco významného,“ říká Kimberly. „Vždycky jsme dbali na to, abychom my byli ti, kteří je připravují, a ne abychom jen doufali, že je všechno naučí učitelky v Primárákách.“

Byla nám dána úžasná příležitost pomáhat dětem, které máme rádi, připravit se na křest a konfirmaci! A zatímco je s modlitbou připravujeme, Pán je s námi, aby z této první zkušenosti s uzavíráním smluv vytvořil mocný základ pro budoucí duchovní růst. ■

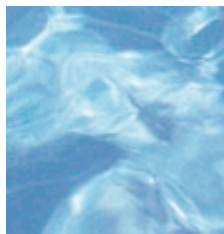
Na následujících dvou stranách jsou uvedeny odpovědi na některé otázky, které mají děti o křtu a konfirmaci.

ODKAZ

1. Boyd K. Packer, „Teach the Children“, *Liahona*, May 2000, 16.

Porozumění křtu

Marissa Widdisonová
Církevní časopisy

Kdo mě bude křtít?

Ať tě bude křtít kdokoli, musí to být nositel kněžství, což je někdo, kdo má moc jednat ve jménu Boha. Když chtěl být pokřtěn Ježíš, šel za Janem Křtitelem, který měl kněžství. (Viz Matouš 3:13.)

Ten, kdo tě bude křtít, získá svolení od tvého biskupa nebo presidenta odbočky.

Musím jít při křtu pod vodu?

Ježíš byl pokřtěn ponořením, což znamená, že byl celý pod vodou a pak se zase rychle vynořil. (Viz Matouš 3:16.) Takto budeš pokřtěn i ty. Když jsme pokřtěni tímto způsobem, připomíná nám to, že za sebou necháváme svůj starý život a začínáme život nový, zasvěcený službě Bohu a Jeho dětem.

Co slibuji, když jsem pokřtěn?

Když jsi pokřtěn, uzavíráš smlouvu neboli činíš vzájemný slib s Nebeským Otcem. Ty Mu slibuješ, že budeš dělat určité věci, a On slibuje, že ti bude žehnat. Tato smlouva je popsána v modlitbách svátosti, které se pronášejí každou neděli. (Viz NaS 20:77–79.) Ty slibuješ, že:

- budeš pamatovat na Ježíše Krista,
- budeš dodržovat Jeho přikázání,
- na sebe vezmeš jméno Kristovo, což znamená, že dáš v životě Jeho dílo na první místo a budeš dělat to, co chce On, místo toho, co chce svět.

Nebeský Otec ti slibuje, že když budeš tento slib dodržovat, bude s tebou Duch Svátý a budou ti odpuštěny hříchy.

Co je to Duch Svatý?

Dar Ducha Svatého je jeden z nejvzácnějších darů Nebeského Otce. Tvůj křest nebude úplný, dokud ti nositelé Melchisedechova kněžství nedají požehnání, abys přijal Ducha Svatého. (Viz Jan 3:5.)

Duch Svatý je členem Božstva. Svědčí o Nebeském Otci a o Ježíši Kristu a pomáhá nám poznat to, co je pravdivé. Pomáhá nám získat duchovní sílu. Varuje nás před nebezpečím. Pomáhá nám učit se. Duch Svatý nám může pomoci pocítovat Boží lásku.

Když jsi potvrzován za člena Církve, Duch Svatý s tebou může být neustále, pokud se budeš rozhodovat správně.

Proč mi musí být nejméně osm let, abych mohl být pokřtěn?

Pán nás učí, že děti nemají být pokřtěny dříve, než jsou dostatečně staré na to, aby rozuměly rozdílu mezi správným a špatným. A to je podle písem ve věku osmi let. (Viz Moroni 8:11–12; NaS 29:46–47; 68:27.)

Starší
Jairo Mazzagardi
Sedmdesátník

Přitahování k chrámu

Chrám navozuje v mnoha dobrých lidech pocity, které mohou okamžitě proniknout do srdce.

Než jsem byl povolán členem Druhého kvora Sedmdesáti, sloužil jsem s manželkou několik let v chrámech Campinas a São Paulo v Brazílii. V obou chrámech jsem často žasl nad tím, jak lidé, kteří kolem chrámu projížděli, jím byli natolik přitahováni, že zastavili, vešli dovnitř a chtěli se o něm dozvědět více.

Když vešli dovnitř, řekli jsme jim, že bez řádné přípravy nemohou pokračovat dále. Pak jsme jim vysvětlili účel chrámů, podělili jsme se o některé základní nauky evangelia a vyzvali jsme je, aby se setkali s misionáři. Chrám navozuje v mnoha dobrých lidech pocity, které mohou okamžitě proniknout do srdce, a vykonává tak sám o sobě úžasnou misionářskou práci.

Se svojí ženou Elizabeth známe moc těchto pocitů z vlastní zkušenosti. Před téměř 40 lety s námi začal jeden dobrý přítel a kolega, člen Církve, mluvit při běžných rozhovorech o evangeliu. Při několika příležitostech k nám poslal misionáře. Misionáři na nás působili dobře, a tak jsme souhlasili s tím, že si vyslechneme diskuse, ačkoli ve skutečnosti nás to, čemu nás učili, příliš nezajímalo.

To se změnilo v říjnu 1978, kdy nás můj kolega pozval spolu s několika dalšími přáteli na dny otevřených dveří chrámu São Paulo v Brazílii. Na vlastní náklady objednal několik autobusů, aby s ním jeho přátelé mohli navštívit chrám vzdálený 80 kilometrů.

Když Elizabeth vstoupila do křtitelnice, pocítila něco, co nikdy předtím nepocítovala, a až později zjistila, že to byl Duch Svátý. Byl to pocit veliké radosti v srdci. V tu chvíli věděla, že Církev je pravdivá a že je to ta církev, do které chce vstoupit.

Podobný pocit jsem měl i já, když jsme byli na konci prohlídky uvedeni do pečeticí místnosti a poslouchali jsme nauku o věčných rodinách. Tato nauka se mě dotkla. Přestože jsem byl úspěšný ve svém zaměstnání, již dlouho jsem pocítoval prázdno v duši. Nevěděl jsem, co by mohlo tuto prázdnotu vyplnit, ale měl jsem pocit, že to bude mít něco společného s rodinou. V oné pečeticí místnosti mi v mysli a v srdci začaly jednotlivé díly do sebe postupně zapadat.

O několik dní později nás opět navštívili misionáři. Tentokrát nás jejich poselství velmi zajímalo.

Starší nás vyzvali, abychom se upřímně modlili o poznání pravdy. Usoudil jsem, že toto je jediný způsob, jak bych se *mohl odhodlat* k modlitbě. Věděl jsem, že se nemohu zavázat ke vstupu do Církve, aniž bych měl opravdové svědectví. Když jsem se obrátil na Nebeského Otce, abych Ho požádal o potvrzení, byl jsem poněkud nesvůj, ale zároveň jsem věděl, že On mi odpoví. Vyjádřil jsem Mu nejhlubší touhy svého srdce a požádal jsem Ho, aby mi dal odpověď, která by mě ujistila o tom, že můj vstup do Církve je tou správnou cestou.

Následující týden seděl za mnou v Ne-dělní škole náš přítel, který nás pozval na den otevřených dveří chrámu. Naklonil se a začal ke mně mluvit. Jeho slova přesně zodpověděla to, o co jsem se modlil. Neměl jsem žádných pochyb o tom, že ke mně skrze něj promlouvá Nebeský Otec. V té době jsem byl vážný a zatvrzelý muž, avšak mé srdce bylo obměkčeno a já jsem začal plakat. Když můj přítel domluvil, vyzval mě a mou manželku k tomu, abychom se dali pokřtít. A my jsme jeho výzvu přijali.

31. října 1978, ani ne měsíc od našeho zážitku v chrámu São Paulo, jsme byli pokřtěni a konfirmováni. Následující den jsme se zúčastnili druhého zasvěcovacího zasedání chrámu São Paulo v Brazílii. O rok později jsme se do chrámu vrátili se svými dvěma syny, abychom byli zpečetěni jako rodina. Všechny tři události byly nádherné památné zážitky. Tyto pocity jsme si uchovávali i nadále v průběhu let pravidelným uctíváním v chrámu.

Dvacet osm let od našeho křtu, na den přesně, jsme s manželkou opět stáli v chrámu São Paulo v Brazílii. Právě jsem byl povolán jako president chrámu. Bylo dojemné procházet se tímto domem Páně a znovu pocítovat ony jemné pocity, které byly původcem našeho obrácení.

Chrám stále přináší mně i mé manželce velikou radost. Když vidíme, jak do chrámu vstupuje mladý pár, aby byl zpečetěn jako věčná rodina, pocítujeme velikou naději.

Na celém světě je mnoho lidí připraveno slyšet poselství evangelia. Tito lidé žízní podobně, jako jsem žíznil já před více než třiceti lety. Chrám a jeho obřady jsou dostatečně mocné na to, aby jejich žížeň uhasily a vyplnily jejich prázdnotu. ■

S MÝM LETADLEM BYLO NĚCO V NEPOŘÁDKU

Když jsem jednou večer najížděl s letadlem plným cestujících na vzletovou dráhu, měl jsem pocit, že je něco v nepořádku s řídicím systémem letadla. Abych své duchovní vnuknutí potvrdil, opustil jsem pojezdovou dráhu a několikrát jsem se s letadlem otočil o 360 stupňů. Nic se nezdálo být špatně.

Říkal jsem si: „Mám vzlétnout a dopravit cestující včas do cíle, nebo se mám vrátit k bráně?“ Věděl jsem, že když se vrátím, způsobí to dlouhé zpoždění. Pojezdové dráhy jsou jednosměrné, a tak bych musel čekat, až pro mě pozemní služba udělá místo, abych mohl jet proti směru jízdy.

Poté bychom museli čekat na tým mechaniků, který by letadlo prohlédl. Zpoždění by způsobilo problémy letecké společnosti i cestujícím, kteří měli domluvené schůzky nebo potřebovali stihnout další spoje. Také jsem si říkal, jak by na moji zprávu o tom, že je s letadlem něco v nepořádku, reagovalo servisní oddělení, když jsem kromě svého silného pocitu neměl žádné objektivní důvody.

Jako kapitán letadla jsem však byl zodpovědný za naši bezpečnost, a tak jsem se rozhodl následovat své vnuknutí a vrátit se.

Když jsme dorazili k bráně, řekl jsem mechanikovi, že mám pocit, že

s letadlem je něco v nepořádku, ale že nevím, o jaký problém se jedná. Mechanik se domníval, že letadlo žádný problém nemá.

„Asi to bylo jenom mokrou pojezdovou dráhou,“ řekl. „Možná vám to prokluzovalo na asfaltu.“ Souhlasil však, že se podívá na řídicí zařízení u předového kola. Když ho zkontroloval, požádal mě, abych nechal vystoupit cestující, aby mohl s letadlem provést zkušební jízdu.

Když se o 30 minut později vrátil, byl velmi znepokojený. Během zkušební jízdy slyšel přerušované drhnutí. Když se otáčel, aby se vrátil k bráně, letadlo se při brždění vymklo jeho kontrole a málem sjelo z pojezdové dráhy.

Následující důkladná prohlídka odhalila, že při údržbě předchozího večera byly nesprávně seřizeny brzdy. Kdybych po našem letu přistál, brzdy by selhaly, a letadlo by se vymklo kontrole.

Nakonec jsem dostal jiné letadlo a bezpečně jsem dopravil cestující do cíle s tříhodinovým zpožděním.

Jsem rád, že jsem uposlechl našepťávání Ducha. Víím, že když usilujeme o Pánovo vedení a nasloucháme vnuknutím, která k nám přicházejí, vede nás Duch. ■

Craig Willie, Utah (USA)

Říkal jsem si, jak by na moji zprávu o tom, že je s letadlem něco v nepořádku, reagovalo servisní oddělení, když jsem kromě svého silného pocitu neměl žádné objektivní důvody.

NACHÁZEJME V ŽIVOTĚ RADOST

Při jedné příležitosti jsem četla proslov z generální konference od staršího Richarda G. Scotta z Kvora Dvanácti apoštolů. Přestože jsem předtím tento proslov již slyšela i četla, upoutala mou pozornost jedna myšlenka, která se mi stále vracela.

O několik hodin později přišel na návštěvu můj syn, který bydlel se svými přáteli ve společném bytě. Poté, co sloužil na misi na plný úvazek, studoval několik semestrů na vysoké škole. Nebyl si však jistý, jakým směrem by se měl ve svém vzdělání ubírat a jakou profesní dráhu si má zvolit. Protože byl zklamaný a měl pocit, že škola je pro něj v danou chvíli ztráta času i peněz, přerušil studium a začal pracovat na plný úvazek.

Vyprávěl mi, jak jeden z jeho přátel navrhl, že spolu pojedou na několik měsíců na nějaký ostrov na Bahamách nebo v Karibiku, najdou si tam práci a budou se bavit. Můj syn byl tímto nápadem nadšený. Bylo mi jasné, že taková bezstarostná zkušenost je pro mladého muže bezpochyby lákavá.

Právě v tu chvíli jsem si však vybavila ono poselství staršího Scotta, které na mě tolik zapůsobilo. Otevřela jsem *Ensign* a přečetla jsem synovi tato slova: „To, že jste zde na zemi, má božský účel. Ne proto, abyste byli nekonečně obveselováni nebo neustále usilovně hledali potěšení. Jste zde, abyste byli zkoušeni, abyste se osvědčili, a mohli tak obdržet další požehnání, která pro vás Bůh

má. Je potřeba uplatňovat ukázněující vliv trpělivosti.“ („Finding Joy in Life“, *Ensign*, May 1996, 25.)

Syn si bez jediného slova časopis vzal a odešel si přečíst celý proslov. Jediné, co mi potom řekl, bylo to, že už se na své dobrodružství na ostrově nechystá.

Nakonec nastoupil na policejní akademii, díky čemuž se seznámil se svou budoucí ženou. Uzavřeli sňatek v chrámu Mesa v Arizoně a dnes vychovávají tři úžasné děti. V roce 2010 získal můj syn bakalářský titul a nyní skutečně „nachází radost v životě“.

Dobrodružství, které můj syn

plánoval, mohlo být hezkým zážitkem; ale na druhou stranu mohlo být také duchovně nebezpečné. Pokaždé, když si na tuto příhodu vzpomenu, dotýká se mého srdce Duch.

Jsem vděčná za slova proroků a za to, že jsem byla inspirována k tomu, abych si vybavila proslov, který mi pomohl poskytnout synovi vedení. Jsem také vděčná, že můj syn uposlechl služebníka Páně a nechal se ovlivnit Duchem. Víím, že když nasloucháme učení Spasitele a Jeho služebníků a řídíme se jím, získáváme mnohá požehnání a láskyplná milosrdenství. ■

Karen Rockwoodová, Idaho (USA)

Když mi syn vyprávěl o tom, jak jeden z jeho přátel navrhl, že spolu pojedou na několik měsíců na Bahamy nebo do Karibiku a budou se tam bavit, vybavilo se mi poselství staršího Scotta.

SPOJENÍ SE PŘERUŠILO

Když jsme s manželem žili v Rusku, ve městě Rostov na Donu, byli jsme v březnu 1997 pokřtěni do Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Při studiu nauk Církve jsem našla odpovědi na mnohé ze svých otázek. Bylo zajímavé učit se o plánu spasení, včetně zásady křtů za mrtvé. Když jsem se dozvěděla, že můžeme být pokřtěni za své zemřelé předky, byla jsem překvapena.

Rok po našem křtu nás president misie vyzval, abychom se připravili na vstup do chrámu. Součástí naší přípravy bylo i to, že jsme začali bádát v rodinné historii. Když jsem se jednoho dne chystala na další bádání, zazvonil telefon. Byla to má tchyně. Požádala jsem ji, aby by mi poslala seznam zesnulých předků z manželovy strany rodiny. Byla užaslá a řekla mi, že křty za mrtvé nejsou Kristovou

naukou a že je to něco, co si mormoni vymysleli. Nevěděla jsem, jak na to mám odpovědět, protože jsem neznala příslušné verše v písmech, které tuto nauku potvrzují.

Když jsem přemýšlela o tom, jak odpovědět, spojení se přerušilo. Asi minutu jsem si nebyla jistá, co se stalo, ale telefon jsem zavěsila a šla jsem do ložnice. Vzala jsem do ruky Nový zákon, poklekla jsem k modlitbě a požádala jsem Nebeského Otce, aby mi ukázal, kde mohu najít požadovanou odpověď.

Po dokončení modlitby jsem Bibli otevřela. Měla jsem pocit, jako by mi někdo říkal, abych si přečetla 29. verš na straně, kterou jsem právě otevřela. Byla to 15. kapitola v 1. Korintským, ve které se píše o nauce o křtech za mrtvé.

Byla jsem dojatá a překvapená, že Nebeský Otec zodpověděl moji modlitbu právě v tomto okamžiku. Byl to úžasný pocit.

Hluboce jsem o tomto zážitku přemýšlela, když vtom zazvonil telefon znovu. Byla to opět tchyně a ptala se, proč se hovor přerušil. Řekla jsem jí, že nevím, a pak jsem ji požádala, aby si otevřela a přečetla si 1. Korintským 15:29.

O několik dní později ležel na mém stole seznam zesnulých příbuzných. Má tchyně si daný verš přečetla a uvěřila, že Spasitel učil skrze apoštola Pavla nauce o křtech za mrtvé.

Těm, kteří dělají tuto vykupitelskou práci, Bůh slibuje velká požehnání.

Vím, že je to pravda. ■

Seda Meliksetyanová, Arménie

Má tchyně mi řekla, že křty za mrtvé nejsou Kristovou naukou a že je to něco, co si mormoni vymysleli.

KDE MOHU SEHNAT TAKOVÝTO ČASOPIS?

Když jsme letěli s rodinou na dovolenou z Nevady na Aljašku, dostala jsem se do hovoru s vysokou, pohlednou a příjemnou dámou, která seděla přes uličku.

Zeptala se mě, kam mám namířeno, a já jsem jí řekla, že jedeme do Juneau na Aljašku navštívit rodinu našeho syna. Řekla mi, že ona je z Las Vegas. Poté se slzami v očích dodala, že jede do Juneau navštívit svou tchyni a tchána a zúčastnit se vzpomínkového smutečního obřadu za svého manžela, za kterého byla 20 let vdaná a který nedávno zemřel na rakovinu.

Pohlédla jsem přes uličku a pomyslela jsem si, jaké mám štěstí, že znám plán spasení a že mohu být chrámovou pracovnící v chrámu Las Vegas v Nevadě. Přemýšlela jsem o tom, čím bych mohla tuto ženu povzbudit.

Najednou se mi zcela jasně vybavil citát od Proroka Josepha Smitha, který jsem rozdávala na Pomocném sdružení. Když organizoval Pomocné sdružení, prohlásil, že sestry „přispěchají na pomoc cizincům; nalijí olej a víno na zraněné srdce strádajících, osuší slzy sirotkům a rozradostní srdce vdov“. (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 449.)

Znovu jsem se podívala přes uličku. Viděla jsem strádající cizí ženu, vdovu se zraněným srdcem. Vzpomněla

Přemýšlela jsem, čím bych mohla povzbudit tuto ženu, které nedávno zemřel manžel.

jsem si, že jsem ten den četla časopis *Ensign* z července 2011. Bylo v něm několik povznášejících článků, o kterých jsem si myslela, že by ji mohly povzbudit a utěšit.

Sebrala jsem odvahu, otevřela jsem časopis u jednoho článku a nabídla jsem jí, aby si ho přečetla. Pozorně jsem ji sledovala a byla jsem překvapená, že četla každý řádek – důkladně. Když článek dočetla, pustila se do dalšího.

Něco z toho, co četla, se zjevně dotklo jejího srdce. Přitiskla si časopis

pevně k hrudi a setřela si z očí slzu.

„Kde mohu sehnat takovýto časopis?“ zeptala se mě. Řekla jsem jí, že si ho může nechat. Pak četla dále.

Když jsme dorazili do Juneau, stiskla mi ruku, podívala se mi přímo do očí a řekla: „Děkuji Vám.“

Získala jsem z tohoto zážitku velké ponaučení. Obklopují nás cizí lidé se zraněným srdcem, kteří potřebují slyšet laskavá povzbuzující slova a potřebují vědět to, co víme my, Svatí posledních dnů. ■

Sharon Ratherová, Nevada (USA)

*Někdy se musíte vzdát něčeho
dobrého pro něco lepšího.*

VYBER SI TO lepší

Matthew D. Flitton

Církevní časopisy

Jednoho dne Zoltán Szücs ze Szegedu v Maďarsku překvapil svého trenéra kanoistiky, když mu oznámil, že nepojede do Německa na závody.

„Závody byly v den mého křtu, a tak jsem řekl, že nepojedu,“ řekl Zoltán.

V sedmnácti letech měl Zoltán za sebou již řadu vítězství v kanoistických závodech. V Maďarsku je to oblíbený druh sportu a Zoltán v něm vynikal – byl dost dobrý na to, aby se mohl stát profesionálním kanoistou. Nejen že se Zoltán rozhodl vynechat jeden závod, ale brzy se vzdal kanoistiky úplně. Měl totiž na práci něco lepšího.

Kanoistika Zoltánovi prospívala. Za ta léta, kdy se za pomoci svého trenéra vypracovával, se naučil sebeovládání, poslušnosti a tvrdé práci. Zoltán se také naučil vyhýbat se látkám a návykům, které by mohly snížit jeho výkonnost. Nebyl to jednoduchý život, byl samotářský; a kdyby chtěl Zoltán dělat kanoistiku profesionálně, zabíralo by mu to ještě více času. Profesionálové trénují 12 hodin denně a musí závodit i v neděli.

„Kanoistika mě stála většinu mého času,“ říká Zoltán. „Byl jsem fanatik. Vypustil jsem kvůli tomu ze svého života mnoho věcí.“

Proto se Zoltán rozhodl, že se nemůže oddat evangeliu i kanoistice zároveň. V roce 2004 oznámil svému trenérovi, že už na kanoistiku chodit nebude.

Začátkem téhož roku začali misionáři učit Zoltánovu maminku. On se lekcí neúčastnil. Pozvání na mamčin křest přijal jen zdráhavě. Když však vstoupil do církevní budovy, pocítil něco, co se dotklo jeho srdce. Souhlasil, že se bude scházet s misionáři, částečně proto, že se s nimi dokázal ztotožnit.

„Misionáři pro mě byli zajímavý tým, že to byli normální lidé, ale žili podle vyšších měřítek,“ říká Zoltán.

Díky vyšším měřítkům, podle kterých Zoltán jako kanoista již žil, byl připraven přijmout učení evangelia jako něco hodnotného. Byl pokřtěn o dva měsíce později.

Prvně si myslel, že bude moci v kanoistice pokračovat, jen nebude závodit v neděli. Ale vzhledem k tomu, že Zoltán je typ člověka,

který má v povaze, že když se jednou zaváže k nějaké činnosti nebo cestě, chce v tom být dobrý, rozhodl se, že se vzdá kanoistiky úplně.

Po svém křtu zkusil provozovat kanoistiku jen jako koníčka. Ale když to dělal, jeho trenér ho požádal, aby mu alespoň pomáhal učit ostatní a organizovat výjezdy, když už nezavodí. On však nechtěl mít vůči kanoistice – ani žádné jiné aktivitě – žádné závazky, které by mohly stát v cestě jeho učenictví.

A tak Zoltán pověsil pádlo na hřebík a zasvětil se službě v Církvi, čímž učinil podobné rozhodnutí jako prezident Howard W. Hunter (1907–1995), když se oženil. President Hunter byl uznávaný hudebník, který hrál na desítky hudebních nástrojů. Po večerech hrával v orchestru, avšak životní styl lidí, se kterými spolupracoval, nebyl v souladu s měřítky evangelia. A tak president Hunter odložil své hudební nástroje a vyndával je jen příležitostně, když chtěl doprovodit rodinu při zpěvu.¹

Zoltánovi se po kanoistice stýská, ale uvědomil si, že jeho láska ke kanoistice je natolik silná, že by mohla

Zoltán Szücs ze Szegedu v Maďarsku se vzdal kanoistiky, aby měl více času na evangelium.

konkurovat jeho lásce k Pánovi, nebo ji dokonce přesáhnout, kdyby u tohoto sportu zůstal.

Tutéž zásadu je možné vztáhnout na jakoukoli činnost, která nás vzdaluje od toho, kým Bůh chce, abychom byli. Pro každého z nás může být lepší procházet životem bez některých věcí – i když to jsou věci dobré –, než riskovat svůj věčný život, jen abychom je měli.

„Církev se stala mým životem,“ vypráví Zoltán. „Věděl jsem, že kanoistika se nemůže stát mou profesí, pokud chci být aktivní, a že bude jenom mým koníčkem, a tak bylo lehčí se jí vzdát. Namísto toho jsem chtěl, aby se ústředním bodem mého života stal Nebeský Otec.“

Zoltán začal studovat evangelium se stejnou vervou, se kterou se pouští do čehokoli jiného. Dal si za cíl sloužit na misi. Chtěl zůstat ve své zemi a učit ostatní.

Sloužil v Maďarsku a nyní pracuje jako učitel angličtiny na střední škole. I nadále si stanovuje priority na základě evangelia. „Jsou věci, kterých se musíme vzdát, protože se staví do cesty Bohu,“ říká. „Je snadné vzdát se špatných věcí, když poznáme, že je správné to udělat. Často si však neuvědomujeme, že se máme vzdát i něčeho dobrého pro něco lepšího. Říkáme si, že když to není špatné, můžeme v tom pokračovat a zároveň následovat Boží plán.“ Zoltán ale ví, že se musíme vzdát i dobrých věcí, pokud nám brání následovat Boží plán, který pro nás Bůh má. ■

ODKAZ

1. Viz Eleanor Knowles, *Howard W. Hunter* (1994), 81.

„Jak mám kamarádovi vysvětlit, proč je špatné porušovat zákon cudnosti?“

Nebeský Otec si přeje, abychom byli šťastní a způsobilí mít Jeho Ducha, a proto nám dává příkázání, aby nám pomohl uchovávat naše myšlenky, slova a skutky v určitých mezích. Zákon cudnosti nám pomáhá uchovat moc plození v mezích manželství. Jedním z důvodů, proč Bůh přikazuje, aby moc plození byla používána pouze mezi manželem a manželkou, je to, že „děti mají právo na to, aby se narodily v manželském svazku“.¹

Mohli byste svému kamarádovi dát brožurku *Pro posílení mládeže*. Je v ní popsáno několik důvodů, proč je dobré dodržovat zákon cudnosti: „Když jste sexuálně čistí, připravujete se na uzavření a dodržování posvátných chrámových smluv. Připravujete se na budování pevného manželství a na to, abyste na svět přivedli děti, které by byly součástí věčné a milující rodiny. Chráníte se před duchovní a citovou újmou, ke které dochází, když se sexuální důvěrnosti sdílí s někým mimo manželství. Také se chráníte před zhoubnými chorobami. Když se budete uchovávat sexuálně čistými, pomůže vám to mít pocit sebedůvěry a být skutečně šťastní a zlepší to vaši schopnost činit nyní i v budoucnu správná rozhodnutí.“²

Chrám

Náš Nebeský Otec má s každým z nás božský záměr, a tento záměr může být naplněn v chrámu. Máme být způsobilí ke vstupu do chrámu, aby naše rodina mohla být zpečetěna na věky. Budeme opět žít s naším Nebeským Otcem, a co je nejdůležitější, budeme mít nikdy nekončící radost, kterou nezpůsobilí mít nemohou.

Alofa M., 18 let, Samoa

Manželství a rodina

Jsme vyzýváni k sexuální čistotě proto, abychom mohli být způsobilí vstoupit do chrámu a dodržovat

posvátné smlouvy. Dodržujeme-li zákon cudnosti, budeme moci v budoucnu vybudovat silné manželství a rodinu. Satan nás stále pokouší, ale díky modlitbě, písmům a dobrým přátelům to můžeme překonat.

Resty M., 16 let, Filipíny

Negativní důsledky

Porušování zákona cudnosti přináší mnoho negativních důsledků; ne o všech se ale dozvíte na hodinách biologie a sexuální výchovy. Když porušujete zákon cudnosti, může to z vašeho života vytěsnit Ducha, zranit vaše blízké a způsobit, že ze sebe budete mít špatný pocit. Doporučuji vám pustit si video ze série Mormon Messages nazvané „What Are the Limits?“ [na adrese youth.lds.org v angličtině, portugalštině a španělštině].

Matthew T., 17 let, Utah (USA)

V rámci manželství

Vysvětlila bych svému kamarádovi, že porušování zákona cudnosti je špatné, protože moc plození je určena jen pro právoplatně oddané páry. Když porušujeme zákon cudnosti, ztrácíme v životě Ducha Svátého.

Augustina A., 15 let, Ghana

Čistota a úcta

Dodržováním zákona cudnosti zůstáváme čistými v Božích očích, máme

Cílem odpovědí je poskytnout pomoc a určitý náhled na věc; odpovědi nejsou oficiálním prohlášením církevní nauky.

úctu k sobě samým a pomáháme druhým, aby i oni k nám chovali úctu. Jsme-li poslušni zákona cudnosti, dáváme tím najevo, že jsme děti Boží a že podporujeme vysoká měřítka. Vyhýbáme se tomu, čeho bychom později litovali. Když jsme poslušni Nebeského Otce, zejména pokud jde o toto přikázání, náš život bude šťastnější zde na zemi i ve světě, který přijde.

Alyana G., 19 let, Filipíny

Posvátný dar

Bereme-li dar plození na lehkou váhu, zacházíme s tímto vzácným darem od Boha jako s obyčejnou věcí. Když někomu dáte dar, a on ho nepovažuje za něco výjimečného, cítíte se nedocenení. S plozením je třeba vždy zacházet posvátně; neboť my všichni jsme chrám Boží a máme se uchovávat tak čistými, jako je chrám.

Jaron Z., 15 let, Idaho (USA)

Duch s námi

Když se budete udržovat neposkvrněnými od hříchu, budete mnohem šťastnější a budete požehnáni. Naše tělo je jako

chrám a Nebeský Otec „nepřebývá v nesvatých chrámech“. (Alma 7:21.) Když tedy zůstáváme neposkvrněni od hříchu, může s námi přebývat Duch.

Maryann P., 14 let, Arkansas (USA)

Důležité otázky

Odpovězte kamarádovi tím, že mu položíte několik otázek: „Co kdyby teď viděl tvůj budoucí manžel nebo tvá budoucí manželka?“ Všichni lidé,

o kterých jsem slyšela, že porušili zákon cudnosti, toho litovali. „Co když se vás někdy zeptá vaše budoucí dítě, zda jste porušili zákon cudnosti?“ Je třeba, aby váš kamarád pochopil důležitost zákona cudnosti nyní, než mu tuto otázku položí jeho syn nebo dcera. Musíte se uchovávat čistými, abyste mohli vést šťastný, zdravý život bez pocitů viny z porušení posvátného zákona.

Robyn K., 13 let, Utah (USA)

Ctnost a cudnost

Pán se těší z ctnosti a cudnosti a všechno v životě má svůj čas. Zákon cudnosti je přikázání od Pána. Modlitba

a společenství Ducha jsou perfektní kombinací pro to, abyste věděli, že být cudný je požehnáním.

Selene R., 18 let, Nikaragua

ODKAZY

1. „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, listopad 2010, 129.
2. *Pro posílení mládeže* (brožurka, 2012), 35.

PORUŠOVÁNÍ ZÁKONA CUDNOSTI ZPŮSOBUJE ZÁVAŽNOU ÚJMU

„V rámci trvalé smlouvy manželství Pán dává souhlas manželovi a manželce k používání posvátné moci tvoření v celém jejím působu a kráse, v mezích, které On stanovil. . . .“

Avšak mimo trvalý manželský svazek Pán tyto intimnosti zakazuje, neboť podkopávají Jeho záměry. V rámci posvátné smlouvy manželství jsou takovéto vztahy v souladu s Jeho plánem. Používá-li je někdo jakýmkoli jiným způsobem, je to v rozporu s Jeho vůlí. Způsobují závažnou citovou a duchovní újmu. Přestože lidé, kteří toto činí, si to v danou chvíli neuvědomují, poznají to později. Sexuální nemorálnost vytváří překážku pro přijetí vlivu Ducha Svatého.“

Starší Richard G. Scott z Kvora Dvanácti apoštolů, „Making the Right Choices“, *Ensign*, Nov. 1994, 38.

PŘÍŠTÍ OTÁZKA

„Co mám dělat, když ve škole přijde řeč na něco, co není v souladu s učením evangelia, jako například potrat?“

Své odpovědi prosím zašlete do 15. května na adresu liahona@ldschurch.org nebo poštou na adresu:

Liahona, Questions & Answers 5/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Odpovědi mohou být kráceny nebo pro zlepšení srozumitelnosti upraveny.

Je nutné poslat i tyto informace a souhlas: 1) vaše celé jméno, 2) datum narození, 3) název sboru nebo odbočky, 4) název křůlu nebo okrsku, 5) váš písemný souhlas se zveřejněním vašeho příspěvku a fotografie ve vysokém rozlišení, a pokud vám ještě nebylo 18 let, tak také písemný souhlas vašich rodičů (stačí formou e-mailu).

President
Thomas S. Monson

JAK SLOUŽIT V KNĚŽSKÝCH POVOLÁNÍCH

Přemýšleli jste někdy nad cenou lidské duše? Zamýšleli jste se někdy nad **potenciálem**, který je v každém z nás?

Jednou jsem se účastnil konference kůlu, na které můj bývalý prezident kůlu, Paul C. Child, nalistoval 18. oddíl v Nauce a smlouvách a začal číst: „Pamatujte, **cena duší** je veliká v očích Božích.“ (Verš 10.)

Poté se prezident Child zeptal: „Jaká je cena lidské duše?“ Záměrně o odpověď nepožádal žádného biskupa, presidenta kůlu ani vysokého rádce. Místo toho vyvolal presidenta kvora starších.

Ten byl otázkou zaskočen a mlčel tak dlouho, až to všem připadalo jako věčnost, ale poté prohlásil: „Cena lidské duše spočívá ve **schopnosti člověka stát se takovým, jako je Bůh.**“

Všichni přítomní o této odpovědi přemítali. Poté prezident Child

pokračoval ve svém poselství, ale já jsem dál přemýšlel o oné inspirované odpovědi.

Najít, učít a obměkčit vzácné duše, které náš Otec připravil na přijetí Jeho poselství, je veliký úkol. Úspěch bývá málokdy jednoduchý. Většinou mu předcházejí **slzy, zkoušky, důvěra a svědectví.**

Služebníkům Božím dodává útěchu Mistrovo ujištění: „Já s vámi jsem po všechny dny.“ (Matouš 28:20.) Tento velkolepý slib je podporou pro vás, bratří v Aronově kněžství, kteří jste povoláni do vedoucích funkcí v kvorech jáhnů, učitelů a kněží. Je pro vás povzbuzením při vaší přípravě na službu v misijním poli. Je vám útěchou ve chvílích zklamání a rozčarování, které zažíváme všichni.

„Pročež, **nebuďte znavení konáním dobra,**“ říká Pán, „neboť kladete základ velikého díla. A z malých věcí pochází to, co je veliké.“

Vizte, Pán požaduje srdce a ochotnou mysl.“ (NaS 64:33–34.) **Neochvějná víra, stálá důvěra a horlivá touha** byly vždy vlastnostmi těch, kteří slouží Pánu celým srdcem.

Pokud se někteří bratří v dosahu mého hlasu cítí

být nepřipravení nebo nezpůsobilí přijmout povolání sloužit, přinášet oběti a žehnat životu druhých, vzpomeňte si na tuto pravdu: „**Koho Bůh povolává, toho také uschopňuje.**“ ■

Z proslavu na generální konferenci v dubnu 1987.

JAK TUTO ZÁSADU UPLATŇUJETE?

„Vědomí toho, že mám Pána po svém boku, mi pomáhá pamatovat na to, proč jdu na misii – abych sloužil Pánu a přiváděl druhé k našemu Spasiteli, Ježíši Kristu. Víím, že mě na misii nenechá projít ničím, co bych nezvládl.“

Dilan M., Utah (USA)

FOTOILLUSTRACE CODY BELL © IRI

RAĎ SE S PÁNEM

Když mi bylo 15 let, líbila se mi ve škole jedna dívka ze třídy a chtěl jsem s ní jít na rande. Byla atraktivní, a já jsem si nebyl jistý, zda ji mám pozvat na rande ještě předtím, než mi bude 16. Vzpomněl jsem si na verš v Almovi 37:37, kde se píše: „Raď se s Pánem ve veškerém konání svém a on tě povede k dobrému.“ A právě to jsem udělal. Než jsem se rozhodl, pomodlil jsem se a několik dní jsem čekal na Pánovu odpověď.

Jednou na shromáždění mě biskup pozval do kanceláře a požádal mě, abych měl následující neděli proslov. Jaké myslíte, že bylo téma? Nechodte na rande, dokud vám není alespoň 16 let. Pocítil jsem, že to byla Pánova odpověď a že zněla ne. Jak bych mohl učit něčemu, co sám nedělám?

Protože jsem se radil s Pánem, poznal jsem Jeho vůli ohledně svého života a také to, jak uniknout pokušením. Víím, že když se radíme s Pánem, sdělí nám svou vůli a my budeme velice požehnáni.

Eduardo Oliveira, Ceará, Brazílie

MŮJ OBLÍBENÝ VERŠ Z PÍSEM

NAUKA A SMLOUVY 24:8

Tento verš mi pomáhá cítit se lépe, když procházím nějakou zkouškou, protože se v něm píše: „Já jsem s tebou, až do konce tvých dnů.“ To pro mě znamená, že Nebeský Otec bude stále se mnou až do konce mého života, pokud budu usilovat o Jeho vedení.

Alex Ortiz, Nuevo Casas Grandes, Mexiko

MOC USMÍŘENÍ

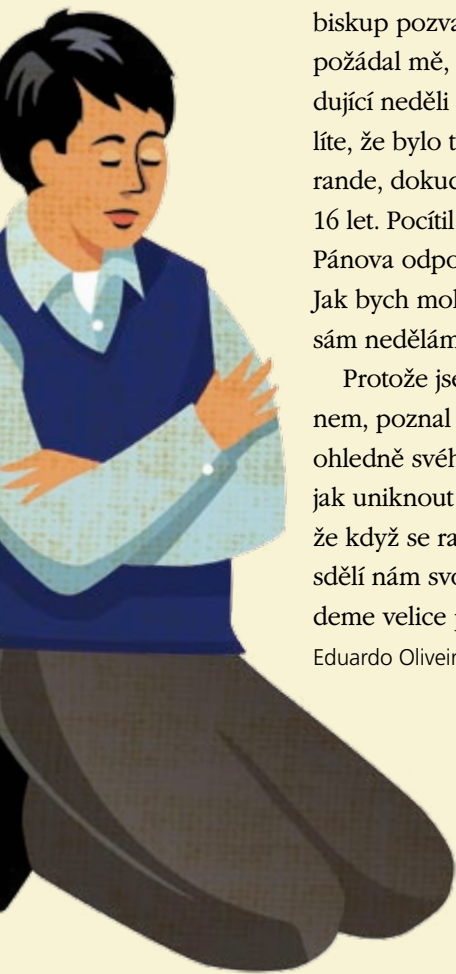
Když mě učili misionáři, hlavním námětem jejich lekcí byl pokaždé Ježíš Kristus a Jeho Usmíření. Vysvětlili mi, že Usmíření je dar, který dal Ježíš Kristus každému z nás. Je to dar, který můžeme používat v každodenním životě, když čelíme zkouškám nebo když hřešíme. Moc Usmíření nás povznáší, uzdravuje a pomáhá nám vrátit se zpět na těsnou a úzkou cestu, která vede k věčnému životu.

Když o tom misionáři mluvili, měl jsem silný pocit, který mi dosvědčil, že je to pravda, a tak jsem se rozhodl vstoupit do Církve.

Později jsem se rozhodl sloužit na misi, protože jsem chtěl pomoci druhým dozvědět se o tomto úžasném daru. Když jsem druhé učil o Usmíření, byl jsem svědkem toho, jak se jejich život mění. Úplná změna nastala nejenom tím, že jsem se o Usmíření dozvěděl, ale také tím, že jsem ho v životě uplatňoval.

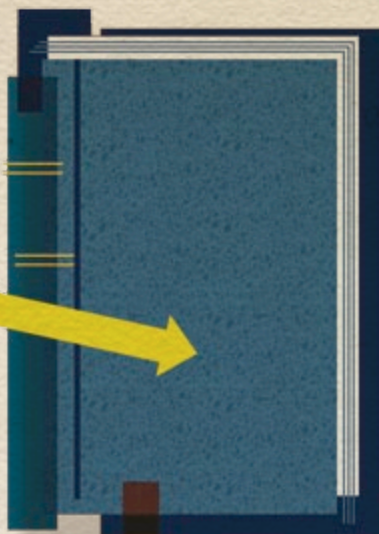
Vím, že Usmíření je skutečné. Když do života vpustíme jeho vliv, ať se nacházíme v jakékoli situaci, o vše bude postaráno a budeme pocíťovat radost.

Iloriti Taburuea, Kiribati

Bible svatá

Kniha Mormonova

PROČ POTŘEBUJEME KNIHU MORMONOVU

Někteří lidé se vás mohou ptát, proč potřebujeme Knihu Mormonovu, když už máme Bibli. Ježíš Kristus dokonce svědčil o tom, že k tomu bude docházet. (Viz 2. Nefi 29:3.) Je mnoho důvodů, proč je Kniha Mormonova v naší době důležitá. (Viz například 2. Nefi 29:7–11.) Zde je uvedeno jen několik důvodů, proč je tak nezbytná.

Další svědectví o Ježíši Kristu

Písma nám ukazují, že v Kristově Církvi se k utvrzení pravdy používá vzor několika svědectví. Kniha Mormonova je po Bibli dalším svědectvím o Kristu. Starší Mark E. Petersen (1900–1984) z Kvora Dvanácti apoštolů jednou řekl: „Hlavním důvodem,

DVA SVĚDKOVÉ

„Bible je jedním svědectvím o Ježíši Kristu, Kniha Mormonova dalším. Proč je ono druhé svědectví tak zásadní? Možná pomůže tento příklad: kolik můžete na papíře nakreslit rovných čar tak, aby protínaly jeden bod? Odpověď zní: nekonečně. Na okamžik předpokládejme, že onen jediný bod představuje Bibli, že stovky rovných čar procházejících tímto bodem představují odlišné výklady Bible a že každý z těchto výkladů představuje jinou církev.

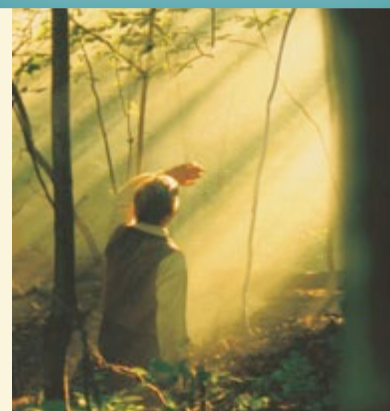
Avšak co se stane, je-li na papíře ještě druhý bod, který představuje Knihu Mormonovu? Kolik rovných čar můžete nakreslit tak, aby procházely těmito dvěma body – Bibli a Knihou Mormonovou? Pouze jednu. Pouze jeden výklad Kristových nauk obстоjí ve svědectví těchto dvou svědků.

Znovu a znovu je Kniha Mormonova oním potvrzujícím, objasňujícím a sjednocujícím svědectvím o naukách, o kterých učí Bible.“

Starší Tad R. Callister, *Předsednictvo Sedmdesáti*, „Kniha Mormonova – kniha od Boha“, *Liahona*, listopad 2011, 75.

ZAPOJTE SE DO ROZHOVORU

V průběhu dubna budete na lekcích kněžského kvora, Mladých žen a Nedělní školy studovat odpadnictví a Znovuzřízení (pokud má váš sbor nebo vaše odbočka nové lekce k dispozici ve vašem jazyce). Příchod Knihy Mormonovy byl důležitou součástí Znovuzřízení. Po přečtení tohoto článku přemýšlejte o tom, jak se změnil váš život díky tomu, že máte Knihu Mormonovu. Své pocity si můžete zapsat do deníku a můžete se o ně podělit s druhými tím, že doma, na shromáždění nebo na sociálních sítích vydaté své svědectví.

proč máme Knihu Mormonovu, je to, že v ústech dvou nebo tří svědků bude utvrzeno každé slovo. (Viz 2. Kor. 13:1.) Máme Bibli; a máme také Knihu Mormonovu. Tyto knihy představují dva hlasy – dva svazky písmo – dvou dávných, značně vzdálených národů, z nichž oba vydaly svědectví o božskosti Pána Ježíše Krista.¹ President Ezra Taft Benson (1899–1994) dodal: „Nesmíme zapomínat na to, že Knihu Mormonovu poskytl jako svého hlavního svědka sám Pán.“²

Plnost evangelia

Víme, že z Bible byly v průběhu časů vyňaty jasné a cenné věci. (Viz 1. Nefi 13:40.) Knihu Mormonova objasňuje Kristovu nauku a znovu přináší na zemi plnost evangelia. (Viz 1. Nefi 13:38–41.) Knihu Mormonova nám například pomáhá poznat, že křest musí být vykonán ponořením (viz 3. Nefi 11:26) a že malé děti nepotřebují být pokřtěny (viz Moroni 8:4–26).

Ústřední bod znovuzřízené Církve

Joseph Smith svědčil, že Knihu Mormonova je „závěrným kamenem našeho náboženství“.³ Vzhledem k tomuto poznatku zřejmě není náhodou, že Církev Ježíše Krista Svätých posledních dnů byla zorganizována 6. dubna 1830, pouhých 11 dní poté, co si 26. března 1830 mohla veřejnost

poprvé zakoupit Knihu Mormonovu. Církev nebyla zorganizována, dokud se písmo, které je jejím závěrným kamenem, nestalo dostupným pro její členy.

Požehnání v našem životě

Joseph Smith o Knize Mormonově učil, že „se člověk dodržováním jejich předpisů přiblíží Bohu více nežli prostřednictvím kterékoli jiné knihy“.⁴ Knihu Mormonova má moc měnit životy – včetně vašeho života a života těch, s nimiž se o Knihu Mormonovu podělíte. President Henry B. Eyring, první rádce v Prvním předsednictvu, svědčil: „Vliv Knihy Mormonovy na váš charakter, moc a odvalu být svědkem Božím je nesporný. Nauka a odvážné příklady, jež jsou v této knize uvedeny, vás pozvednou, povedou a povzbudí. ... Víru v Boha Otce, v Jeho Milovaného Syna a v Jeho evangelium bude posilovat modlitbou naplněné studium Knihy Mormonovy. Bude posilovat i vaši víru v Boží proroky – dávné i novodobé. ... Může vás přiblížit k Bohu více než kterákoli jiná kniha. Dokáže změnit život k lepšímu.“⁵ ■

ODKAZY

1. Mark E. Petersen, „Evidence of Things Not Seen“, *Ensign*, May 1978, 63.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 204.
3. Joseph Smith, úvod ke Knize Mormonově.
4. Joseph Smith, úvod ke Knize Mormonově.
5. Henry B. Eyring, „Svědék“, *Liahona*, listopad 2011, 69–70.

**RŮST V ÚRODNÉ
PŮDĚ -
VĚRNÁ MLÁDEŽ V**

Cindy Smithová

UGANDĚ

Díky tomu, že mladí v Ugandě přijímají evangelium Ježíše Krista a žijí podle něho, jsou svědky toho, jak kolem nich sílí naděje a víra.

Uganda, země v srdci východní Afriky, oplývá zvláštními pahorky posetými cukrovou třtinou a banánovníky – ale také oplývá mladými lidmi připravenými přijmout evangelium Ježíše Krista a žít podle něho.

První kůl byl v Ugandě zorganizován v roce 2010. Církev roste rychle a v každém sboru a každé odbočce je mnoho mladých mužů a mladých žen.

Pozvedají prapor a jsou dobrým příkladem

Mladé ženy z jednoho sboru se nechaly inspirovat učením sestry Elaine S. Daltonové, generální prezidentky Mladých žen, ohledně ctnosti: „Nyní je čas, aby každý z nás povstal a rozvinul před celým světem prapor s výzvou k návratu ke ctnosti.“¹ Mladé ženy vystoupily na pahorek tyčící se nad městem a pozvedly zlaté prapory symbolizující jejich závazek být příkladem ctnosti. Společně si zazpívaly píseň „Na vrcholku hory“ (ZNPPD 1, str. 26.)

Tyto mladé ženy pozvedly svá osobní měřítka spravedlivosti. Jejich poslušnost posiluje jejich svědectví a ovlivňuje druhé. Sestra Daltonová řekla: „Nikdy nesmíte podceňovat moc svého spravedlivého vlivu.“² A podobně jako prapor, i příklad těchto mladých žen vlaje celému světu.

Sandra, podobně jako mnoho mladých žen v Ugandě, chodí na shromáždění necelé dva kilometry pěšky, v pátek pomáhá s úklidem sborového domu a v sobotu chodí na seminář. V týdnu vstává ráno před pátou, aby si přečetla učebnice, poté jde do školy a vrátí se domů po šesté hodině večer. Jeden rok školy musela kvůli finančním obtížím vynechat, ale ke svým problémům zaujímá pozitivní postoj: „Evangelium mi opravdu pomáhá zůstat stálá a neochvějná.“

Sandra je jediným členem Církve ve své rodině, ale její rodiče ji ve službě

Sandra

Nahoře: Mladí se společně účastní firesidu kůlu.

Nahoře: Susan (uprostřed), která do Ugandy uprchla, našla v evangeliu pokoj a vodila na shromáždění své sourozence a další děti.

Uprostřed: Mladé ženy z tohoto sboru rády pracují na Osobním pokroku.

Vpravo: Dennis se vzdal pozice v profesionálním fotbalovém týmu, aby mohl kázat evangelium. Spolu s dalšími mladými muži ve svém kněžském kvoru přinesli oběti a překonali výzvy, aby mohli sloužit na misi.

v Církvi podporují – například přišli pomoci, když sbor uklízel pozemky místního sirotčince. Její rodina vidí, že jí evangelium pomáhá být silnou, dokonce i tehdy, když čelí nevyřešeným problémům. Poté, co Sandra přemítala o zdroji této síly, řekla: „Když jdu na shromáždění, mám pocit, jako bych na sebe brala oděnění Boží.“ (Viz Efezským 6:11–17.)

Susan, která se obrátila teprve nedávno, má Církev moc ráda. Pochází

z jižního Súdánu, odkud její rodina kvůli těžkostem uprchla, a v Ugandě byla požehnána tím, že potkala misionáře. Jako uprchlice našla v evangeliu pokoj a ochranu. V neděli s sebou na shromáždění vodila mladší sourozence a také až deset dalších dětí, které nebyly členy Církve. Po nečekaném úmrtí člena rodiny se Susan vrátila do jižního Súdánu, kde čeká, až bude Církev založena i na jejím území. Susan i Sandra čelí těžkostem, ale spoléhají se na Boha a těší se z ovoce života podle evangelia Ježíše Krista. (Viz Alma 32:6–8, 43.)

Přinášejí oběť pro službu na misi

Mladí muži v Ugandě začínají hrát fotbal již jako malí chlapci, a místo míče používají pevně svázané větve. Denis má již od raného věku na tento sport talent a jeho střední škola mu udělila stipendium, aby hrál za její fotbalový tým. Po dokončení střední školy mu jeden profesionální tým nabídl plat, stravu

a ubytování. Pro Dennise to byl splněný sen, ale také si uvědomoval, že to pravděpodobně ovlivní jeho plány odejít do roka na misii.

Dennisova touha činit to, co si Nebeský Otec přál, aby činil, byla

tak silná, že se nechtěl vystavovat pokušení zůstat v týmu, až nastane čas nástupu na službu na misii. Mnozí lidé jeho volbu zpochybňovali, ale Dennis si je jistý, že jeho rozhodnutí bylo správné – pro něho i pro druhé. „Moji mladší bratři a má mladší sestra byli právě pokřtěni,“ říká. „Nikdy bych si nepomyslel, že má sestra přijme evangelium. Když vidím, jak Bůh koná v mé rodině zázraky, dává mi to zářivou naději do budoucna.“

Mladí muži v Dennisově sboru studují každý týden příručku *Kažte evangelium mé*. Jsou jako tým, který úzce spolupracuje s misionáři na plný úvazek a vodí své přátele na nedělní shromáždění i na další akce, například na basketbalová a fotbalová utkání

v průběhu týdne. Kněží pokřtili přátele a další zájemce, které mladí muži spolu s misionáři učili. Tento tým mladých mužů posiluje již několik let celý sbor a čtyři mladí muži, včetně Dennise, obdrželi povolání sloužit v Keňské misii Nairobi.

Uposlechli rady staršího Davida A. Bednara z Kvora Dvanácti apoštolů a „[stali se] misionáři dlouho předtím, než [odeslali] své misionářské papíry“.³ Dokázali to díky tomu, že spolu pracovali jako kvorum – nejlepší tým ze všech.

Všichni čtyři misionáři museli překonat mnoho těžkostí, aby mohli sloužit. Wilberforce vysvětluje: „[Kvůli nákladům] jsem už téměř ztrácel naději, že půjdu na misii, ale potom jsem si v Matoušovi 6:19–20 přečetl tato slova: ‚Neskládejte sobě pokladů na zemi ..., ale skládejte sobě poklady v nebi.‘ A tak jsem byl s pílí a oddaností schopen svého cíle dosáhnout a začít sloužit na misii na plný úvazek. Misionářskou službu mám moc rád. Není nic lepšího než nejprve hledat království nebeské.“

Naděje do budoucna

Mládež v Ugandě pomáhá ve své zemi budovat království Boží s velikou nadějí do budoucna. Přestože ve východní Africe není žádný chrám, mladí se těší, až jednou uzavřou sňatek v nějakém vzdálenějším chrámu. Jedna akce kůlu byla zaměřena na přípravu ke vstupu do chrámu a na závěr jeden člen

předsednictva kůlu vydal svědectví: „Bůh vás miluje. Jste budoucností Církve v Ugandě.“ Tato spravedlivá mládež má již nyní velký vliv.

Mladí muži a mladé ženy v Ugandě obětují věci tohoto světa pro požehnání, která potvrzají na věky. Zasadili semínko víry a pečlivě se o ně starají. (Viz Alma 32:33–37.) Po vzoru stromu obsypaného ovocem (viz Alma 32:42) se mládež v této úrodné zemi dělí o radost z evangelia. ■

Cindy Smithová žila v Ugandě v době, kdy tam její manžel pracoval. Nyní žijí v Utahu v USA.

ODKAZY

1. Elaine S. Daltonová, „Návrat ke ctnosti“, *Liahona*, listopad 2008, 80.
2. Elaine S. Daltonová, *Liahona*, listopad 2008, 80.
3. David A. Bednar, „Staňte se misionářem“, *Liahona*, listopad 2005, 45.

Kdo je OPRAVDOVÝM PŘÍTELEM?

Elaine S. Daltonová

Generální presidentka Mladých žen

Definice přátelství se v dnešním technologicky propojeném světě mění. Dnes můžeme mít pocit, že máme mnoho „přátel“. To je pravda – máme radost z toho, že můžeme být neustále informováni a mít aktuální poznatky o tom, co se děje v životě mnoha našich známých, současných i bývalých přátel, a dokonce i lidí, které osobně neznáme, ale které přesto nazýváme svými přáteli.

V kontextu sociálních sítí je výraz „přítel“ často používán pro označení spíše *kontaktů* než *vztahů*. Svým „přátelům“ můžete poslat vzkaz, ale

není to totéž, jako když s člověkem navážete osobní vztah.

Někdy se příliš zabýváme tím, abychom *měli* nějaké přátele. Možná bychom se měli více soustředit na to, abychom *byli* sami přítelem.

Existuje spousta definic toho, co to znamená být přítelem. Nikdy nezapomenu na proslov staršího Roberta D. Halese z Kvora Dvanácti apoštolů, ve kterém mluvil o tom, co to znamená být přítelem a jak mocný vliv mají přátelé v našem životě. Jeho definice navždy ovlivnila můj život. Řekl:

„Přátelé jsou lidé, díky nimž je pro vás snazší žít podle evangelia Ježíše Krista.“¹ V tomto smyslu je podstatou opravdového přátelství to, že usilujete o nejvyšší dobro druhého člověka. Znamená to dávat přednost druhým. Znamená to být naprosto čestný, věrný a cudný ve veškerém jednání. Možná právě slovo *závazek* je tím, co nám odhaluje pravý význam přátelství.

Když mé dceři Emi bylo 15 let, učinila rozhodnutí ohledně toho, jaký druh přátel bude vyhledávat. Jednou ráno jsem si všimla, že má v Knize Mormonově otevřenou 48. kapitolu Almy. Označila si verše popisující velitele Moroniho: „Moroni byl silným a mocným mužem; byl mužem dokonalé povědomosti. ...

Ano, a byl mužem, který byl pevný ve víře v Krista.“ (Verše 11, 13.) Na okraj si napsala: „Chci chodit s mužem, jako byl Moroni, a chci si takového muže vzít.“ Když jsem pozorovala Emi a mladé muže, s nimiž se přátelila a s nimiž od 16 let chodila, viděla jsem, že ona sama byla příkladem těchto vlastností a že druhým pomáhala žít v souladu s jejich podstatou jakožto synů Božích, nositelů kněžství a budoucích otců a vedoucích.

Opravdoví přátelé ovlivňují ty, se kterými se přátelí, tak aby je „pozvedli trochu výše [a aby] byli trochu lepšími“.² Můžete si navzájem pomáhat, obzvláště mladí muži, připravit se na misi a se ctí na ní sloužit. Můžete si navzájem pomáhat zůstat morálně čistými. Váš spravedlivý vliv a přátelství může mít věčný vliv nejen na život těch, se kterými se přátelíte, ale také na generace, které přijdou.

Spasitel své učedníky nazval svými přáteli. Řekl:

„Totoť jest přikázání mé, abyste se milovali vespolek, jako já miloval jsem vás.

Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své.

Vy přátelé moji jste, učiníte-li to, což já přikazuji vám.

Nebudu vás více nazývat služebníky, nebo služebníkem, než jak by činil pán jeho. Ale vás jsem nazval *přáteli*, nebo všechno, což jsem koli slyšel od Otce svého, oznámil jsem vám.“ (Jan 15:12–15; zvýraznění přidáno.)

Když budete žít podle evangelia Ježíše Krista a budete se o ně dělit, přilákáte k sobě lidi, kteří budou chtít být vašim přítelem – ne pouhým kontaktem na sociální síti, ale takovým přítelem, jakým nám svými slovy a svým příkladem byl Spasitel. Když budete usilovat o to, abyste druhým byli přítelem, a když své světlo necháte

zářit, váš vliv bude požehnáním pro život mnoha vašich přátel. Vím, že když se zaměříte na to, abyste druhým byli přítelem, tak jak to definují proroci a příklady v písmech, budete šťastní, budete ve světě vlivem ve věci dobra a jednoho dne obdržíte nádherné zaslíbení opravdového přátelství zmíněné v písmech: „Totéž společenství, které existuje mezi námi zde, bude existovat mezi námi tam, pouze bude spojeno s věčnou slávou.“

(NaS 130:2.) ■

ODKAZY

1. Robert D. Hales, „This Is the Way; and There Is None Other Way“, *Brigham Young University 1981–1982 Speeches* (1982), 67.
2. Gordon B. Hinckley, „Hledání znamenitosti“, *Liahona*, září 1999, 4.

KLÍČOVÉ MYŠLENKY OHLEDNĚ PŘÁTELSTVÍ

„Zvolte si přátele, kteří sdílejí stejné hodnoty, abyste se mohli navzájem posilovat a podporovat v dodržování vysokých měřítek.

Chcete-li mít dobré přátele, buďte sami dobrým přítelem. . . .

Zatímco se snažíte být pro druhé přítelem, nesnižujte svá měřítka.“

Pro posílení mládeže (brožurka, 2012), 16.

Mé **POZVÁNÍ** ke **SPASENÍ**

Emerson José da Silva

Jako mladý muž jsem navštívil mnoho denominací a byl jsem zmatený, protože každá z nich učila jiné interpretaci písem. Neuctivost, kterou jsem v některých z nich pozoroval, na mě učinila špatný dojem, a tak jsem přestal hledat církev, kterou bych mohl navštěvovat.

O několik let později byl jeden z mých přátel, Cleiton Lima, pokřtěn do Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Nezmínil se mi o tom, přestože jsme byli dobrými přáteli, ale časem jsem si na něm začal všimnout jistých změn. V neděli ráno jsem k němu obvykle chodíval, abychom si zahráli fotbal, ale nyní nebyl doma. To se stalo dvakrát nebo třikrát za sebou. Nakonec mi Cleiton řekl, že už se mnou v neděli fotbal hrát nemůže, protože uctívá

den Páně. Řekl jsem mu: „Tahle církev z tebe dělá blázna.“

Poté mě Cleiton pozval na shromáždění. Našel jsem si výmluvu, protože jsem byl z náboženství stále rozčarovaný. Po dobu deseti měsíců ke mně Cleiton vodil misionáře, aby mě učili, ale já jsem se vždy omluvil nebo jsem řekl, že mám moc práce. On to však nikdy nevzdal.

Jednou v červnu mě pozval, abych s ním šel na církevní taneční večer. Trochu škodolibě jsem se zeptal: „Bude tam jídlo zdarma a spousta holek?“ Zasmál se a řekl, že ano!

Musím přiznat, že můj žaludek vyhrál. Do kaple jsem šel a moc se mi tam líbilo. Všichni mě přivítali, hodně jsem se najedl a začal jsem mít zájem o nedělní shromáždění. Když jsem v neděli přišel na shromáždění, poznal jsem mnoho lidí a vyslechl jsem si jejich svědectví. Knihu

Mormonovu jsem nijak zvlášť neznal, ale když různí členové Církve svědčili: „Vím, že Kniha Mormonova je pravdivá a že toto je Církev Ježíše Krista a že Joseph Smith byl prorok povoláný Bohem,“ pociťoval jsem Ducha Páně. Nikdy dříve jsem se necítil tak hezky. S misionáři jsem se ještě pořád setkat nechtěl, ale svědecké shromáždění se dotklo mého srdce.

Další týden mě Cleiton na shromáždění pozval znovu. Nemohl jsem jít, protože jsem měl jiné povinnosti. V jeho tváři bylo patrné zklamání, když jsem mu řekl, že nevím, zda budu moci přijít.

V neděli ráno jsem se však probudil s touhou jít na shromáždění. Vstal jsem v 6.50, což pro mě nebylo lehké, připravil jsem se a čekal jsem na Cleitona. Když viděl, že na něho čekám a že jsem připraven, byl překvapen. V tu neděli učil biskup o kněžství. Silně jsem při tom pociťoval Ducha a měl jsem dojem, že bych si měl vyslechnout misionářské lekce. Než skončila lekce Mladých mužů, tak jsem věděl, že budu pokřtěn.

Když shromáždění skončilo, řekl jsem Cleitonovi: „Chci být pokřtěn!“

Myslel si, že si dělám legraci. Poté však řekl: „Když zavolám misionářům, setkáš se s nimi?“ Řekl jsem, že ano.

Učili mě skvělí misionáři. Když jsem si vyslechl poselství o Znovuzřízení, obdržel jsem ještě silnější potvrzení toho, že mám být pokřtěn. Chtěl jsem však sám pro sebe poznat, že Kniha Mormonova je pravdivá. Misionáři mi v mé Knize Mormonově označili Moroniho 10:3–5 a vyzvali mě, abych se pomodlil a zeptal se Boha, zda je Kniha Mormonova pravdivá.

Příštího večera jsem si vzpomněl, že jsem ještě nečetl v Knize Mormonově. Jakmile jsem začal číst, pociťoval jsem velmi silně Ducha. Pomodlil jsem se, a ještě než jsem skončil, jsem věděl, že Kniha Mormonova je pravdivá. Jsem Bohu vděčný, že odpověděl na mou modlitbu. V červenci 2006 jsem byl pokřtěn.

Později jsem sloužil jako misionář v Brazílské misii Cuiabá a můj přítel Cleiton sloužil v Brazílské misii Santa Maria. Dělalí jsme přesně to, co Cleiton udělal pro mě – zvali jsme lidi, aby přišli ke Kristu, a pomáhali jsme jim přijmout znovuzřízené evangelium skrze používání víry v Ježíše Krista, pokání, křest a obdržení daru Ducha Svatého. Toto je skutečně ta pravá cesta ke spasení.

Kéž vždy vyzýváme své přátele a příbuzné, aby se učili o tomto evangeliu, neboť i Spasitel vyzval všechny, když řekl: „Podtež ke mně.“ (Matouš 11:28.) Vím, že toto je Církev Ježíše Krista a že nyní je čas zvát všechny, aby šli k Němu. ■

DESET ZPŮSOBŮ, JAK POZNAT, ŽE JSTE OBRÁCENÍ

Tyler Orton

Na kněžském shromáždění jsem se naučil, že účelem Aronova kněžství je pomoci nám „stát se obráčenými k evangeliu Ježíše Krista a žít podle jeho učení“.¹ Nebyl jsem si ale jistý tím, co to znamená „stát se obráčenými k evangeliu Ježíše Krista“. Zeptal jsem se rodičů a starších sourozenců, co to podle nich znamená, a společně jsme diskutovali o spoustě způsobů, jak můžete poznat, zda se začínáte obracet.

Zde je deset způsobů, na které jsme přišli, i když ve skutečnosti jich je pravděpodobně ještě více. Vzhledem k tomu, že obrácení je celoživotní proces, není nutné, abychom v každé této oblasti byli dokonalí již nyní, ale

mohou nám pomoci poznat, zda činíme pokrok.

1. Když jste obráčení, tak nejen že *víte*, co máte dělat, ale také máte *touhu* dělat to, co je správné. Nestačí jen nedělat špatné věci ze strachu, že vás při tom někdo přistihne nebo že budete potrestáni. Když jste skutečně obráčení, tak si přejete dělat to, co je správné.

2. Dalším znamením, že se stáváte obráčenými, je skutečnost, že již nemáte touhu dělat to, co je špatné. Velkým příkladem jsou v tomto ohledu Anti-Nefi-Lehité. Když byli obráčení ke Kristovu evangeliu, „vstoupili do smlouvy s Bohem, že mu budou sloužit a budou zachovávat jeho přikázání“.² (Mosiáš 21:31.) Podobně jako Nefité,

kteřé učil král Beniamin, ani oni „již [neměli] sklonu činiti zlo“. (Mosiáš 5:2.) Stali se skutečně obrácenými ke Kristovu evangeliu, a Satanova pokušení nad nimi neměla žádné moci.

3. Když jste obráceni, zajímáte se více o to, co si o vás myslí Bůh, než co si myslí druzí. Na mé škole v Indonésii pijí studenti často alkohol. Někdy můžete být pokoušeni jít s kamarády na večírek, protože to dělají všichni a navíc si z vás dělají legraci, když s nimi nechcete jít. Mého bratra pozvali na skleničku a na večírek již mnohokrát, ale on s nimi nikdy nešel

– stál si za tím, čemu věřil. Bylo to těžké a on strávil spoustu nocí sám doma. Když se s ním studenti na maturitním večírku loučili, několik z nich se mu svěřilo, že na ně velmi zapůsobilo, jak vždy dokázal odolat tlaku okolí a zůstat věrný svým měřítkům. Řekli mu, že ho díky tomu obdivují. Bratr dával své obrácení najevo tím, že odolával tlaku okolí.

4. Když jste obráceni, snažte se ze všech sil žít vždy podle evangelia – nejen v neděli nebo když se to zrovna hodí, ale vždy. Vaše skutky se nemění podle toho, s kým

zrovna jste nebo kdo se na vás v tu chvíli dívá. Když vrstevníci vyprávějí neslušné vtipy nebo se chtějí dívat na nevhodný film, nepoddáte se tomu jen proto, že vás nikdo nevidí; místo toho si stojíte za tím, čemu věříte.

5. Když jste obráceni, jste laskavější a soucitnější ve vztahu k druhým. Nikoho nesoudíte, nekritizujete ani nepomlouváte. Více se zajímáte o pocity druhých a je pro vás přirozené vyhledávat způsoby, jak byste mohli někomu posloužit a pomoci. Když jdete ve škole po chodbě a někomu spadnou učebnice, ani na chvíli

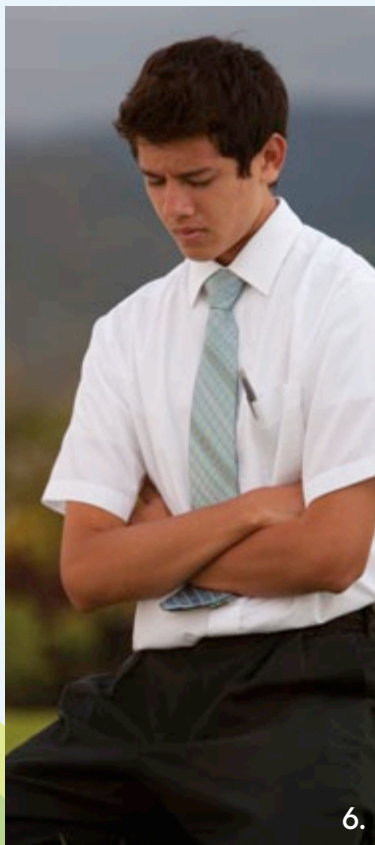
5.

SPOLEHLIVÁ CESTA KE ŠTĚSTÍ

„Pán si přeje, aby se členové Jeho Církve plně obrátili k Jeho evangeliu. To je jediný zaručený způsob, jakým můžeme získat duchovní bezpečí nyní a štěstí na věky.“

Starší Donald L. Hallstrom z Předsednictva Sedmdesáti, „Obrácení k Jeho evangeliu skrze Jeho Církev“, *Liahona*, květen 2012, 15.

6.

2.

Aby obrácení Lamanité dokázali, že budou věrni své smlouvě žít podle evangelia, pohřbili své zbraně. (Viz Alma 24.)

nepřemýšlíte o tom, co máte udělat. Automaticky se zastavíte a pomůžete.

6. Když jste obráceni, prohlubuje se vaše touha po modlitbě a máte pocit, jako byste při modlitbě opravdu rozmlouvali s Bohem. Vždy si uděláte čas na modlitbu, ať se cítíte jakkoli, nebo ať se ve vašem životě děje cokoli. President Ezra Taft Benson (1899–1994) nám řekl, že „pokud nemáme touhu se modlit, máme se modlit tak dlouho, dokud se touha modlit se nedostaví“.²

7. Když se stanete obrácenými, těšíte se na neděli, protože to je sabat. Když neděle přijde, tak místo abyste si říkali: „Ach jo, zase den, kdy nemůžu jít ven s kamarády a nemůžu

jít ani do kina,“ říkáte si: „Super, zase den, kdy mohu jít na shromáždění, soustředit se na duchovní věci a kdy mohu být s rodinou!“

8. Když jste obráceni, dodržujete příkázání a nehledáte výmluvy, neomlouváte si své chování ani se nesnažíte najít neutrální území. Nepokoušíte se posunout hranice o něco dále; dodržujete příkázání zkrátka proto, že víte, že je to lepší cesta.

9. Když jste obráceni, nemůžete se dočkat, až zaplatíte desátek. Na desátek pohlížíte jako na výsadu a zdá se vám, že deset procent není tak moc, obzvláště když to porovnáte s požehnáními a uspokojením, které získáváte. Tato požehnání mají

mnohem větší hodnotu než peníze, které jste zaplatili.

10. Když se stanete obrácenými, máte silnou touhu pomáhat druhým poznat tutéž pravdu a štěstí, které jste poznali vy. Dobrým příkladem z písem je Lehiův sen, v němž měl Lehi velmi silnou touhu podělit se o lahodné ovoce stromu života se svou rodinou. Jakmile ovoce okusil, nepomyslel nejdříve na to, aby si vzal ještě více sám pro sebe, místo toho hledal svou rodinu, aby i oni mohli pojíst z ovoce a zakusit totéž štěstí. (Viz 1. Nefi 8:12.)

Stručně řečeno, to, zda se stáváte obrácenými, poznáte tehdy, když začínáte žít podle vyššího zákona – podle evangelia Ježíše Krista. Žijete podle ducha tohoto zákona i podle jeho litery. Žijete podle evangelia ve všech směrech svého života. Žijete podle evangelia naplno – ne proto, že musíte, ale proto, že chcete. Jste šťastnější a laskavější člověk a přejete si stát se takovým, jakým se podle přání Nebeského Otce máte stát. Chcete být takoví, jako je Ježíš Kristus, a chcete následovat Jeho příklad. Když se takovým člověkem stanete, jste skutečně obráceni. ■

Tyler Orton žije v Javě v Indonésii.

ODKAZY

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 8.1.3.
2. Ezra Taft Benson, „Pray Always“, *Liahona*, June 1990, 4.

TVRDÁ DŘINA STOJÍ ZA TO

Budete překvapeni, čeho dosáhnete,
když se nepřestanete snažit.

(Viz Pro posílení mládeže [příručka, 2011], 40–41.)

Malý

misionář

babičky Deny

Emília Maria Guimarães Correaoová

*„Když člověk promlouvá mocí Ducha Svatého, moc Ducha Svatého to nese do srdce dětí lidských.“
(2. Nefi 33:1.)*

Vítor žil se svou maminkou a sestrou v domově své babičky Deny. Vítorova babička onemocněla, a po mnoho týdnů nemohla opustit lůžko. V pokoji byla sama a cítila se osaměle.

Vítor se rozhodl, že bude dělat babičce Deny společnost. Každý den, když přišel domů ze školy, vzal výtisk *Liahony*, šel za babičkou do pokoje a četl jí příběhy z rubriky pro děti.

Poté, co přečetl všechny výtisky *Liahony*, které rodina měla, začal jí číst z Knihy Mormonovy a z Bible. Babička Deny nebyla členkou Církve, ale moc se jí líbilo, když jí Vítor četl. S radostí se učila o evangeliu.

Babička mívala mnoho otázek. Když Vítor neznal odpověď, zeptal se své učitelky Primárek nebo se

podíval do písem. Babička Vítorovi říkala „malý misionář“.

Babička Deny Vítorovi řekla, že se od něj mnohému naučila. Slíbila mu, že s ním půjde na shromáždění, jakmile bude zdravá. Díky tomu, čemu se naučila, měla touhu být lepší a studovat evangelium ještě více.

Jakmile se babička uzdravila, splnila svůj slib. Šla s Vítozem na shromáždění, aby se dozvěděla něco více o tom, čemu jí Vítor učil. Netrvalo dlouho a babička byla pokřtěna a confirmována. Vítor jí pomohl poznat, že evangelium je pravdivé.

Když Vítor vyrostl, stal se z něj misionář na plný úvazek v misii Boston Massachusetts. Než odjel, šel do chrámu – s babičkou Deny. ■

Emília Maria Guimarães Correaoová žije ve Federálním distriktu v Brazílii.

ZVLÁŠTNÍ SVĚDEK

Starší M. Russell Ballard
Kvorum Dvanácti apoštolů
Členové Kvora Dvanácti apoštolů jsou zvláštní svědkové o Ježíši Kristu.

Proč má Církev tak dlouhý název?

Církev pojmenoval sám Ježíš Kristus. (Viz Nauka a smlouvy 115:4.)

Slova *Církev Ježíše Krista* označují, že je to Jeho Církev.

Posledních dnů vysvětluje, že

je to tatáž Církev jako ta, kterou Ježíš Kristus založil během svého života na zemi a kterou znovuzřídil v těchto posledních dnech.

Svatých znamená, že Ho následujeme a snažíme se konat Jeho vůli.

Naši členové jsou někdy nazýváni *mormoni*, protože věříme v Knihu Mormonovu, ale kdykoli je to možné, máme používat celý název Církve. ■

Z proslovu „Důležitost jména“, Liahona, listopad 2011, 79–82.

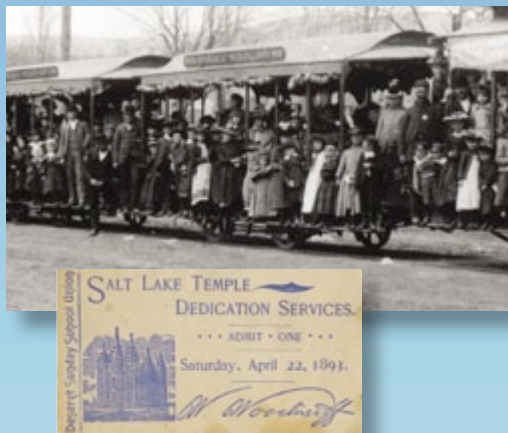
Darcie Jensenová

Když byl v roce 1893 dokončen chrám Salt Lake, Svátí posledních dnů se radovali. Stavba chrámu jim trvala 40 let. Protože na stavbu chrámu přispěly peníze i děti, president Wilford Woodruff se rozhodl, že uspořádá pět zvláštních zasvěcovacích zase-
dání pro děti.

Dnes chrámy pokrývají celou zemi a děti stále pomáhají při oslavách nově postavených chrámů. Podívejte se, jak děti slavily tehdy a jak slaví dnes. ■

Darcie Jensenová žije v Kalifornii v USA.

Na zasvěcení chrámu Salt Lake přišlo více než 12 tisíc dětí. Tyto děti ze sboru Sugar House přijely vlakem.

S touto vstupenkou se mohly děti do 16 let zúčastnit zvláštní zasvěcovací bohoslužby chrámu Salt Lake. V chrámu k dětem promluvili apoštolové a členové Prvního předsednictva.

Někdy jsou chrámy znovuzasvěceny, když jsou přestavěny. Děti z Primárek zpívaly a držely svíčky během vystoupení, které oslavovalo znovuzasvěcení chrámu Anchorage na Aljašce.

Děti z Primárek v kůlu Gilbert v Arizoně si stanovily cíl, že po dobu výstavby chrámu Gilbert Arizona poskytnou každý týden službu někomu ze svého sboru.

Když se stavěl chrám San Diego v Kalifornii, děti z Primárek v Mexiku pro něj vyrobily barevný koberec. Na tomto barevném koberci stály během zasvěcovacího obřadu u základního kamene generální autority.

Oslavujeme chrámy!

Děti z Primárek v Manitobě v Kanadě jely tři hodiny ke **chrámu Regina Saskatchewan**, aby se dotkly jeho zdi a zavázaly se, že do něj jednou vstoupí.

Během dnů otevřených dveří **chrámu Kyjev na Ukrajině** přivítaly děti z Primárek návštěvníky zpěvem písně „Tak rád se dívám na chrám“.

Více než 800 dětí z Primárek v západní Africe zpívalo píseň „Jsem dítě Boží“ při kulturním představení před zasvěcením **chrámu Accra v Ghaně**.

Děti z Primárek zazpívaly prezidentu **Gordonu B. Hinckleymu**, když přijel na zasvěcení **chrámu Aba v Nigérii**.

Každý chrám má základní kámen, na němž je uveden rok, kdy byl chrám zasvěcen. Během zasvěcení utěšňují generální autority základní kámen maltou. Devítiletý **Isaac B.** pomáhal dát maltu na základní kámen při zasvěcení **chrámu Kansas City v Missouri**.

Otázky a odpovědi o chrámech

Proč máme chrámy?

Chrámy Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů jsou svatá místa, kde se učíme věčným pravdám a účastníme se posvátných obřadů.

Jak to uvnitř chrámu vypadá?

Chrám je místo vyznačující se klidem, uctivostí a krásou. Všechno v chrámu je čisté a urovnané. Každý je oblečen v bílém a mluví potichu.

Co se v chrámu odehrává?

Manželka může být připecetěna ke svému manželovi a děti mohou být připecetěny k rodičům. Díky pečetení může být rodina spolu po

celou věčnost. Muži a ženy také v chrámu přijímají dar v podobě duchovních požehnání, který se nazývá obdarování. Obřady obdarování a pečetení mohou vykonávat také za ty, kteří již zemřeli, aniž by uzavřeli chrámové smlouvy.

Co ještě se v chrámu odehrává?

Kromě pečetení a obdarování se v chrámu vykonávají ještě další obřady. Lidé mohou být pokřtěni a konfirmováni za ty, kteří neměli příležitost vstoupit do Církve za svého života. Až ti bude 12 let a budeš způsobilý vstoupit do chrámu, budeš mít příležitost být pokřtěn a konfirmován za ty, kteří zemřeli bez evangelia.

Co když moje rodina v chrámu ještě nebyla?

Nebeský Otec tebe i tvoji rodinu zná a miluje vás. Přeje si, aby každé Jeho dítě mělo požehnání chrámových obřadů. Žij tak, abys byl hoden vstupu do chrámu. Již nyní si stanov cíl, že jednou přijmeš vlastní obdarování a uzavřeš v chrámu sňatek. Nebeský Otec požehná tobě i tvé rodině. ■

„Moji mladí přátelé, ... vždy mějte chrám jako svůj cíl. Nedělejte nic, co by vám zabránilo projít dveřmi chrámu a přijmout tam posvátná a věčná požehnání.“

President Thomas S. Monson, „Svatý chrám – maják světu“, *Liahona*, květen 2011, 93.

Rodiny mohou být spolu navždy

(Zjednodušená verze)

Slova Ruth Muir Gardner
Hudba Vanja Y. Watkins

Jasně ♩ = 80-96

1. Ro - di - na má je las - ka - vá, zde na ze - mi o mne dbá,
2. Již od - ma - la se sna - žím mít na pa - mě - ti Bo - ží slib,

pro - to si pře - ji, a - by by - la i na věč - nost má.
že sňá - tek v chrá - mu mů - že - me na věč - nost u - za - vřít.

Refrén

Ro - di - ny mo - hou být spo - lu na - vždy, tu mož - nost Bůh jim dal, a
že je tou - hou mou být na - vždy s ro - di - nou, chci žít, jak Je - žíš by si přál. Chci
žít, jak Je - žíš by si přál.

Slova a hudba © 1980 IRI. Aranžmá © 2012 IRI. Všechna práva vyhrazena.
Tato píseň může být kopírována pro příležitostné, nekomerční použití v církvi nebo v rodině.

Ježíš Kristus znovuzřídil v posledních dnech svou Církev

Tuto lekci a činnost můžete použít k tomu, abyste se více dozvěděli o tématu Primárek pro tento měsíc.

Představte si, že hledáte poklad. Kde byste poklad hledali? Jak byste ho našli? Byl by schovaný v nějaké truhle? Co by v ní bylo?

Některé truhly obsahují nádherné šperky a drahocenné mince. Jako členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů však máme poklad, který má dokonce ještě větší cenu – evangelium Ježíše Krista.

Mnoho lidí o tomto pokladu neví, takže naši povinností je dělit se o něj s co nejvíce lidmi.

Poté, co Ježíš a Jeho apoštolové zemřeli, byly některé důležité nauky a obřady evangelia ztraceny nebo pozměněny – například křest, kněžská pravomoc, chrámy, žijící proroci nebo svátost.

Všechny tyto poklady evangelia byly znovuzřízeny skrze Proroka Josepha Smitha. Když se Joseph Smith modlil v Posvátném háji o poznání pravdy, zjeví se mu Nebeský Otec a Ježíš Kristus.

Později Joseph obdržel zlaté desky a přeložil je, a tak vznikla Kniha Mormonova. Kniha Mormonova obsahuje nauky, které jsou pro nás pokladem, protože objasňují pravdy, které byly kdysi ztraceny. Díky těmto pravdám evangelia získáváme mnohá požehnání.

Jsou to drahocenné poklady! ■

VERŠ Z PÍSEM A PÍSEŇ

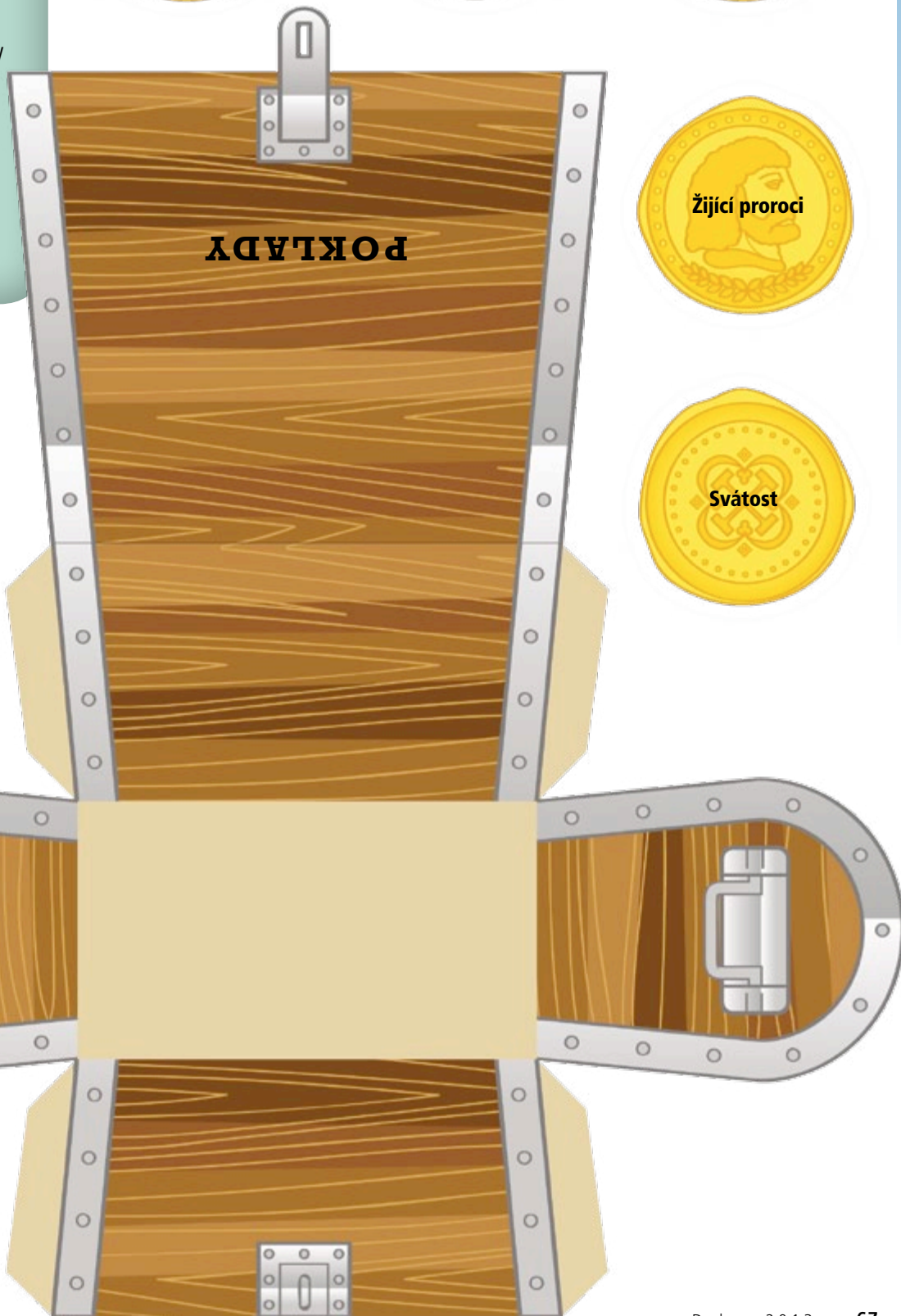
- Nauka a smlouvy 35:17
- „Posvátný háj“, *Zpěvník pro děti*, 26 (nebo jakákoli jiná píseň o Znovuzřízení evangelia)

POVÍDEJME SI

Vyprávějte o tom, jak poklady evangelia Ježíše Krista žehnají vaši rodině.

VYROBTE SI TRUHLU S POKLADY EVANGELIA

Vystříhnete a složete tuto truhlu podle obrázku vlevo dole. Vystříhnete mince, na nichž jsou uvedeny poklady, které vám dává evangelium, a umístíte mince do truhly. Dívejte se na poklady v truhle často, abyste si připomínali požehnání evangelia.

Kde byla Církev zorganizována

Jan Pinboroughová

Církevní časopisy

*Přidej se k nám při prohlídce
jednoho důležitého místa
v historii Církve!*

Když se Maggie a Lily E. chtějí podívat na místo, kde byla zorganizována Církev, nemusí chodit příliš daleko. To místo je hned vedle kaple ve Fayette ve státě New York, kam chodí každou neděli na shromáždění!

Církev nebyla zorganizována v církevní budově, ale v roubeném

domku. Prorok Joseph Smith tam přijel v roce 1829 a bydlel u rodiny Whitmerových. Původní domek tam již dávno nestojí, ale na témže místě stojí tento srub.

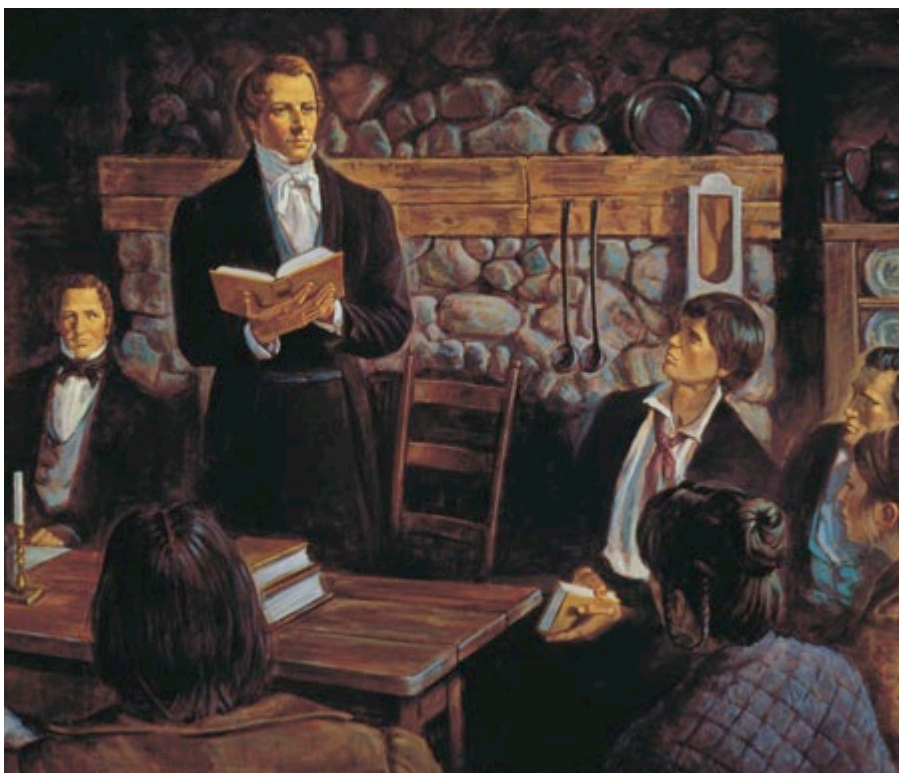
V církevní budově, kam Maggie a Lily chodí na shromáždění, se nachází návštěvnické středisko s výstavou obrázků Whitmerova domku a všech důležitých událostí, k nimž tam došlo. ■

**1. Zde Joseph Smith dokončil překlad
Knihy Mormonovy.**

2. Venku, nedaleko domku, spatřili tři muži anďela Moroniho a zlaté desky. Říká se jim tři svědkové, protože dosvědčili, že na vlastní oči desky viděli. Jejich svědectví najdete na začátku Knihy Mormonovy.

3. Dne 6. dubna 1830 se shromáždilo asi 60 lidí na zvláštním setkání. Joseph Smith oficiálně zorganizoval Církev a přitom byla požehnána a roznesena svátost. Toto bylo první shromáždění svátostí!

KŘEST TEHDY A DNES

Maggie (11 let) a Lily (9 let) byly pokřtěny ve křtitelnici nedaleko místa, kde byli pokřtěni první členové Církve.

Obě dívky byly ze křtu velmi nadšené. Když se blížil Lilyin křest, měla pohovor se svým biskupem. „Zeptal se mě, jestli mám svědectví o prorokovi a jestli platím desátek,“ řekla Lily.

Obě dívky mají na den svého křtu dobré vzpomínky. „Když jsem vyšla z vody, měla jsem pocit, že zvládnou všechno,“ řekla Maggie.

Obě dívky dostaly deník, aby si mohly zaznamenat své pocity, které tento den měly.

4. Hned po skončení shromáždění byli venku pokřtěni Josephovi rodiče a několik dalších lidí.

Max a Mia zachránili den

Chris Deaver, Texas (USA)

Max se připravil, že bude hrát superhrdinu. Oblékl si červené tričko. Nasadil si superhrdinovskou čepici. A pak odešel do pokoje své sestřičky.

„Pojď, Mio,“ řekl Max. „Půjdeme zachránit den!“

Max a Mia odešli do obývacího pokoje. Tam uviděli košík plný prádla.

„Pomůžete mi?“ zeptala se maminka.

„Tak jo,“ řekl Max.
„Zachránit den půjdeme potom.“

Max a Mia pomohli mamince srovnat všechno oblečení a uklidit ho na své místo.

Pak si Max všiml nepořádku na podlaze. „Uklidme ten nepořádek na podlaze,“ řekl Max. „Zachránit den půjdeme potom.“

Max a Mia začali pobíhat po domě. Uklidili všechen nepořádek, který byl na zemi.

Pak viděli maminku, jak zametá. „Pomůžeme ti,“ řekl Max.

Mia držela lopatku a Max zametal.

„A teď půjdeme zachránit den,“ řekl Max.

Maminka se rozhlédla po bytě. Potom Maxe a Miu objala a řekla: „Myslím, že jste ho už zachránili!“ ■

JEŽÍŠ KRÁČÍ PO VODĚ

A vidouce jej učedníci po moři jdoucího, polekali se, řkouce: To jest přízrak. A strachem křičeli.

Ale i hned Ježíš promluvil k nim, řka: Budte dobré mysli, já to jsem, nebojte se. (Viz Matouš 14:26–27.)

ZPRÁVY Z CÍRKVE

Další zprávy z Církve a informace o událostech a akcích najdete na stránkách news.lds.org.

Celosvětové školení vedoucích – nové pojetí

Starší L. Tom Perry, starší Donald L. Hallstrom a biskup Dean M. Davies vedou panelovou diskusi o důležitosti používání klíčů kněžství.

Vnadcházejících měsících se členové Církve po celém světě budou účastnit nového a inspirujícího pojetí celosvětového školení vedoucích.

Na rozdíl od předcházejících školení, celosvětové školení vedoucích letos nebude přenášeno v rámci jednoho vysílání pro vedoucí sborů a kůlů. Místo toho bylo školení rozděleno do devíti krátkých segmentů, které budou k dispozici na DVD nebo na stránkách LDS.org a budou po celý nadcházející rok i déle podněcovat všechny vedoucí, členy a rodiny k diskusi.

Školení se zaměřuje na „posilování rodiny a Církve skrze kněžství“. Členové Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů nám spolu s dalšími generálními autoritami a generálními úředníky Církve poskytnou v průběhu školení inspirované pokyny v těchto oblastech:

- Jak mohou rodiny nacházet sílu a pokoj prostřednictvím moci kněžství.
- Jak pomáhat každé rodině získat zkušenosti s požehnáními kněžství.
- Jak ti, kteří jsou držiteli klíčů kněžství, posilují domovy a rodiny.
- Jak sloužit tak, jak sloužil Kristus.
- Jak vychovávat děti ve světle a pravdě.

Všechny církevní jednotky obdrží záznam na DVD a rady sboru a kůlu jsou vyzývány k tomu, aby ho zhlédly celý. Poté se mají společně poradit o tom, jak mohou napomoci tomu, aby tyto pokyny byly ku prospěchu členům sboru a kůlu.

Členové mohou jednotlivé části DVD zhlédnout na schůzkách a ve třídách, kde o nich mohou diskutovat. Rodiny a jednotlivci mohou jednotlivé segmenty zhlédnout na stránkách wwlt.lds.org, kde najdou i další zdroje ke zkvalitnění studia.

Za všech okolností platí, že ta nejmocnější část školení se odehraje až ve chvíli, kdy záznam skončí a začne diskuse. Jakmile budou vedoucí, členové a rodiny přemítat o tom, co slyšeli a pociťovali, dělit se o to a svědčit o tom, Duch Svatý je bude inspirovat a bude je učit tomu, jak mohou tyto pokyny uplatňovat ve své situaci. Prostřednictvím těchto zkušeností bude toto celosvětové školení vedoucích pomáhat posilovat rodiny a Církve po celém světě. ■

Starší M. Russell Ballard, Linda K. Burtonová, starší Ronald A. Rasband, Elaine S. Daltonová, Rosemary M. Wixomová a biskup Gary E. Stevenson stojí před domem Mary Fielding Smithové v historickém parku This Is the Place a diskutují o požehnáních plynoucích z přítomnosti kněžství v každém domově.

ODEZVA NA ŽÁDOST O VÍCE MISIONÁŘŮ –

podporování misionářského ducha doma i v Církvi

Heather Whittle Wrigleyová

Zprávy a události z Církve

Biskup Victor Nogales ze sboru Parque Chacabuco v argentinském kůlu Buenos Aires Congreso sedí před nástěnkou, která je zaplněna 37 fotografiemi mladých mužů a mladých žen z jeho sboru. Když jeden z nich odejde na misii, biskup k fotografii přidá poznámku.

„Naše mladé moc povzbuzuje, když přijdou do mé kanceláře a vidí tady ty fotografie s poznámkami,“ říká. „Motivuje je to k přípravě na vlastní misii.“

Tento sbor v Buenos Aires je příkladem ducha misionářské práce. Za první pololeť roku 2012 odešlo 19 mladých, z nichž 14 byli noví členové, sloužit na misii na plný úvazek do osmi zemí. Více než 80 procent mladých, kteří dosahují potřebného věku, učinilo závazek sloužit na misii.

V posledních letech vedoucí Církve několikrát žádali, aby na misii sloužilo více mladých lidí.

Během dubnové generální konference v roce 2005, krátce poté, co Církev vydala příručku *Kažte evangelium mé – příručka k misionářské službě*, starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů radil rodinám a vedoucím, aby podporovali misionářského ducha a připravovali více mladých mužů a mladých

žen na to, aby sloužili se ctí, tím, že jim pomohou porozumět tomu, kým jsou, a tím, že je budou učit nauce. (Viz „Ještě jeden“, *Liahona*, květen 2005, 69.)

Oznámení presidenta Thomase S. Monsona o snížení věkové hranice pro misionáře, které učinil na generální konferenci v říjnu roku 2012, slouží jako další připomínka toho, že Pán urychluje své dílo.

Mnohé rodiny a mnozí vedoucí Církve si v dnešní době toto poselství berou k srdci a zakládají ve svých oblastech bohatou tradici misionářské služby.

Pomáhejme mladým porozumět tomu, kým jsou

Na otázku: „Jak jste dokázal připravit tolik mladých lidí na to, aby byli ochotni sloužit?“ biskup Nogales odpověděl: „Když jsem byl povolán biskupem, můj prvotní zájem patřil mladým lidem tohoto sboru a ostatním vedoucím sboru jsem vysvětlil, že se musíme stát součástí jejich života.“

Všichni misionáři z Chacabuca například před svým odjezdem vykonávali povolání ve sboru. Noví a méně aktivní členové byli často požádáni, aby sloužili jako učitelé,

což jim pomohlo v přípravě na výuku evangelia.

Biskup Nogales mladým také umožnil, aby se na misii připravovali duchovně díky spolupráci s místními misionáři na plný úvazek.

Místní členové a vedoucí Církve se zaměřili na mládež sboru a byli odměněni tím, že se stali svědky nesmírného růstu misionářského ducha.

Misionářsky založená rodina

Garth a Eloise Andrusovi z města Draper v Utahu v USA vědí, co to znamená mít misionářsky založenou rodinu. Mají 17 vnuků, kteří sloužili na misii a oni sami sloužili na misii šestkrát.

Bratr Andrus řekl, že podporování ducha misionářské služby v rodině je něčím, co začíná už v době, kdy jsou děti ještě malé.

Sestra Andrusová s ním souhlasila. „Neponechávejte službu na misii jako tiché očekávání, ale bavte se o ní s dětmi a vnoučaty tak, jako by to ani nebyla otázka – říkejte *až* půjdeš na misii, a ne *jestli* půjdeš na misii,“ řekla.

Je také důležité učit mladé porozumět tomu, kým jsou, tím, že jim jdeme v misionářské službě příkladem. Bratr a sestra Andrusovi přijali své první

Biskup Victor Nogales stojí u nástěnky, na které jsou fotografie všech mladých z jeho sboru včetně těch, kteří právě slouží na misi.

povolání na misi v roce 1980, právě v době, kdy na misi odjížděl i jejich nejmladší syn.

Jeden vnuk jim po obdržení dárku, který mu poslali, aby mu pomohli připravit se na misi, napsal dopis. „[Za dárek] nám poděkoval, ale napsal: „Mnohem větší díky vám dlužím za to, jak dobrým jste mi byli příkladem,““ řekla sestra Andrusová.

Výuka nauce

„Naše mládež má právo očekávat, že jejich rodiče a církevní vedoucí a učitelé se postarají o to, aby poznali evangelium Ježíše Krista a rozuměli mu,“ řekl starší Ballard. „Duch Svatý jim bude potvrzovat pravdu v jejich srdci a zažehne Světlo Kristovo v jejich duši. A pak budete mít *ještě jednoho*

zcela připraveného misionáře.“ (M. Russell Ballard, „Ještě jeden“, 71.)

Venkovská odbočka Horseshoe Bend nedaleko Boise v Idahu v USA, vzdálená od Buenos Aires přibližně 9 600 kilometrů, také zaznamenala prudký nárůst misionářské služby díky tomu, že rodiny a vedoucí posílili svou snahu učit mládež evangelium.

Z malé odbočky o 75 členech slouží na misi devět mladých lidí.

Starší Russell M. Nelson z Kvora Dvanácti apoštolů zdůraznil důvody ke službě na misi a požehnání z ní plynoucí. „Všichni misionáři ... slouží s jedinou nadějí – zlepšit život druhým lidem,“ řekl. „Rozhodnutí sloužit na misi bude utvářet budoucí duchovní život misionáře, jeho manželského partnera a jejich potomstva

po další generace. Přání sloužit je přirozeným výsledkem obrácení daného člověka, jeho způsobilosti a přípravy.“ („Zeptejte se misionářů! Ti vám mohou pomoci!“ , *Liahona*, listopad 2012, 18.)

Martin Walker, prezident křtu Emmett v Idahu, s ním souhlasí. „Služba na misi staví mladého člověka na cestu, která ovlivní celé generace,“ řekl. „Jako křtí děláme maximum pro to, abychom mladé lidi připravili na misionářskou službu.“

Součástí této přípravy je učit mládež nauce. Mládež z odbočky Horseshoe Bend má každý týden možnost navštěvovat lekce přípravy na misi, kterým vyučuje bývalý prezident misie. Tyto lekce doplňují školení pro misionáře, které probíhá na měsíčních schůzkách přípravy na misi pro mládež křtu, a každoroční tábor Aronova kněžství.

LaRene Adam, jedno ze šesti dětí bratra a sestry Andrusových, sloužila v letech 2007–2009 po boku svého manžela Jima v dánské misi Kodaň. LaRene svědčila o tom, jak je důležité, aby děti byly doma vyučovány evangelium.

„Tím nejlepším, co můžete udělat, abyste dětem pomáhali posilovat jejich svědectví o misionářské práci, je pořádat rodinné domácí večery a rodinné studium písem,“ řekla. „Když jim poskytnete tento pevný základ založený na studiu a poznání evangelia, jsou o to lépe připraveni a vědí toho o evangelium mnohem víc.“ ■

Mladí misionáři církevní služby nacházejí ve službě radost

Carolyn Carterová

Zprávy a události z Církve

Starší Ernesto Sarabia nosil černou misionářskou jmenovku každý den své misie. Jeho misionářské pověření se však od mnoha ostatních lišilo – starší Sarabia sloužil jako mladý misionář církevní služby (Young Church-service missionary - YCSM) v misijní kanceláři Mexické misie Hermosillo.

„Uvědomujeme si, že pro některé naše mladé muže a mladé ženy nemusí být moudré, aby čelili přísným nárokům a obtížím misie na

plný úvazek,“ řekl

starší M. Russell Ballard z Kvora

Dvanácti apoštolů. To však

neznamená, řekl,

že by nemohli mít podíl na požehnáních misionářské

služby. („Ještě jeden“, *Liahona*, květen 2005, 69.)

Starší Russell

M. Nelson

z Kvora Dvanácti apoštolů

řekl, že „misie

je dobrovolný skutek služby Bohu a lidstvu“ („Zeptejte se misionářů! Ti vám mohou pomoci!“, *Liahona*, listopad 2012, 18) a je mnoho způsobů, jak tuto službu poskytovat.

Těm, kteří jsou se ctí omluveni ze služby na misi pro hlásání slova na plný úvazek, nebo těm, kteří se musí dříve vrátit domů, může smysluplné misijní zkušenosti zprostředkovat program YCSM.

Požadavky pro povolání ke službě

Mladí misionáři církevní služby musí být fyzicky, duševně, duchovně a emocionálně schopni vykonávat povinnosti povolání, které je pro ně pečlivě vybíráno.

Pověření pro tyto misionáře může být vydáno na dobu od 6 do 24 měsíců a služba se může pohybovat v rozmezí od dvou dnů v týdnu až po práci na plný úvazek. Existují příležitosti sloužit v obci, i z domova. K možným pověření v programu YCSM patří bádání v rodinné historii, práce s informačními technologiemi, práce asistenta v misijní kanceláři, práce v biskupových zásobárnách a další.

Podpora rodiny a kněžství

Rodiče, vedoucí kněžství a členové Církve mohou budoucím

mladým misionářům církevní služby v přípravě na misi pomáhat.

Rodina sestry Elizy Joy Youngové jí byla velkou oporou, když ji vozili do kanceláří Církve v Sydney v Austrálii a zpět.

Starší Michael Hillam, který pracuje v distribučním středisku v Hongkongu, řekl: „S přípravou mi pomohli učitelé ranního semináře a vedoucí Mladých mužů.“

Obět přináší požehnání

Sestra Youngová obětovala pro misi církevní služby volné dny, které měla díky svému zaměstnání na částečný úvazek. Řekla: „Cítím se svému Nebeskému Otci blíže, když vím, že Mu pomáhám.“

Kromě duchovních požehnání získávají mladí misionáři církevní služby také hodnotné společenské a profesní příležitosti. „Misie mi ukázala, že jsem schopna pracovat i v běžném zaměstnání,“ řekla sestra Youngová. (Dříve vykonávala práci pouze na chráněných pracovních místech.)

Přestože ne každý, kdo by rád sloužil, toho bude schopen, je vyvíjeno velké úsilí, aby bylo vyhověno každému způsobitelnému mladému dospělému. Mladí muži a mladé ženy, kteří by rádi sloužili tímto způsobem, si mohou promluvit se svým biskupem nebo prezidentem odbočky, kteří pro ně mohou vhodné příležitosti ke službě nalézt.

Více se dozvíte na stránkách news.lds.org, když do vyhledávače zadáte heslo „young church-service missionaries“ [mladí misionáři církevní služby]. ■

Generální vedoucí Mladých žen a Pomocného sdružení cestují po území Asie

Brenda Frandsenová, odbornice na sdělovací prostředky území Asie

Také přispěli David O. Heaps, Paul Stevens a Linda Rae Pond Smithová

V listopadu roku 2012 Mary N. Cooková, první rádkyně v generálním předsednictvu Mladých žen, a Linda S. Reevesová, druhá rádkyně v generálním předsednictvu Pomocného sdružení, po devět dnů školily a inspirovaly mladé i starší sestry po celém území Asie.

Cesta probíhala v tutéž dobu, kdy byly oznámeny revidované studijní osnovy pro mládež s názvem *Come, Follow Me* [Pojď, následuj mne], které Mladí muži, Mladé ženy a třídy nedělní školy pro mládež začnou používat od ledna roku 2013. Nové studijní osnovy byly navrženy s cílem pomáhat učitelům učit více tak, jak učil Spasitel, a vytvářet si hlubší vztah se členy třídy.

Poté, co sestry Cooková a Reevesová navštívily

Mary N. Cooková a Linda S. Reevesová se v Tchaj-wanu setkaly s územními autoritami, s tchajwanskými vedoucími kněžství a se členy.

území Asie, mnozí asijské mladé a jejich rodiče uvedli, že nyní pocítují silnější motivaci k tomu, aby očistili svůj život, dali mu správný směr a stali se dobrým příkladem ve své obci.

Sestra Reevesová mladým v Hongkongu slíbila: „Pokud se v životě uchováte čistými, můžete před kýmkoli stanout se sebedůvěrou!“

Dvanáctiletá Tang Kak Kei, kterou její slova inspirovala, po shromáždění řekla: „Vím, že Knihu Mormonovu musím číst každý den. Brožurka *Pro posílení mládeže* mě učí, že k tomu, aby ze mne mohlo vyzařovat Světlo Kristovo a opravdové štěstí, musím činit pokání a žít spravedlivě.“

Sestra Cooková se v novém sborovém domě Indického okrsku Chennai setkala s místními členy a se členy nového Indického kůlu Hyderabad a povzbuzovala zde mladé dospělé k přípravě na budoucnost. „Získejte v rámci vzdělávání dovednosti, které vám pomohou budovat království,“ nabádala je. „Zaměřte se na svou rodinu, na to, co můžete udělat pro požehnání členů své rodiny a na svou duchovní připravenost, abyste byli těchto duchovních nabádání hodni a abyste věděli, kam máte jít a co máte udělat.“

Sestra Reevesová se v Indonésii účastnila první konference nového Indonéského kůlu Surakarta. „Pocítili jsme jejich pokorného a laskavého ducha. Tito členové jsou nesmírně věrní!“ řekla.

Poté sestra Reevesová navštívila Malajsii, kde se skupinou sester z Pomocného sdružení diskutovala o nejnaléhavějších záležitostech organizace Pomocného sdružení v Malajsii a o tom, jak může Církev poskytovat vedení a inspiraci.

V Tchaj-wanu se sestra Reevesová zmínila o síle a oddanosti místních členů. „Radujeme se z jejich věrného života a pravidelného navštěvování chrámu. ... Členové jsou pro své přátele a sousedy láskyplným příkladem,“ řekla. ■

FOTOGRAFIE YANG CHEH-WEN

Mládež celého světa ukazuje, jak stojí na svatých místech.

Žádost o fotografie mládeže

Tématem Vzájemného sdružení pro tento rok je: „Stůjte na svatých místech a nepohněte se.“ (NaS 87:8.) Mladí muži a mladé ženy, *Liahona* by ráda zveřejnila fotografie, na kterých stojíte na svatých místech. Fotografie mohou zachycovat, jak trávíte čas s rodinou, sloužíte, vykonáváte misionářskou práci, pracujete na výtvarném díle, studujete evangelium, zkoumáte přírodu nebo děláte něco jiného! K zaslání fotografie použijte tento postup:

- Požádejte někoho, aby vás vyfotil, jak stojíte na svatém místě.
- Fotografie ve vysokém rozlišení zašlete na e-mailovou adresu liahona@ldschurch.org.
- Připojte vysvětlení toho, proč je toto místo pro vás svaté.
- V e-mailu prosím uveďte celé své jméno, datum narození, sbor a kůl (nebo odbočku a okrsek) a e-mailovou adresu svých rodičů.

Fotografie mládeže z celého světa budou uvedeny v připravovaném vydání časopisu.

Apoštol navštívil Maroko

V prosinci roku 2012, kdy byl v Sierra Leone v západní Africe vytvořen 3 000. kůl

Církve, starší Jeffrey R. Holland z Kvora Dvanácti apoštolů navštívil nepatrnou a odlehlou odbočku Církve ve městě Rabat v Maroku.

Starší Holland se v neděli večer na zvláštním zasvěcujícím shromáždění podělil o lásku, kterou vedoucí Církve chovají ke všem členům Církve na celém světě bez ohledu na to, jak málo jich je nebo na jak odlehlém místě žijí.

„Nejste zapomenuti a jste součástí podivuhodného díla, v rámci něhož Pán v této veliké poslední dispensaci rozeznává a urychluje shromažďování Izraele,“ řekl.

Proběhlo zasvěcení chrámu Tegucigalpa v Hondurasu

V neděli 17. března 2013 byl v průběhu tří zasedání přenášných do všech církevních jednotek v Hondurasu a Nikaragui zasvěcen chrám Tegucigalpa Honduras. Zasvěcení předcházela kulturní program a tři týdny dnů otevřených dveří pro veřejnost.

Členové z Hondurasu, kterým cesta do chrámu Guatemala City v Guatemale trvala několik hodin, se radovali ze zasvěcení prvního chrámu ve své zemi. Chrám byl poprvé oznámen v dopise Prvního předsednictva z 9. června 2006 a ke slavnostnímu výkopu na současném pozemku došlo 12. září 2009.

President Monson navštívil Německo

Koncem roku 2012 president Thomas S. Monson cestoval do Německa, aby se setkal se členy Církve v Hamburku, Berlíně, Mnichově a Frankfurtu a nabádal je k následování Ježíše Krista.

„Ježíš učil odpouštění tím, že odpouštěl,“ řekl členům ve Frankfurtu. „Soucitu učil tím, že byl soucitný. Oddanosti učil tím, že dal sám sebe.“

Duch Svatý mě učí

Od chvíle, kdy se naše rodina stala členy Církve, jsem byl svědkem moci, kterou získáváme čtením *Liahony*. Právě ona hlubokomyslná slova, která obsahovala, mě inspirovala ke službě na misii. V tomto časopise je zmíněno mnoho témat, ale pro mě je důležité to, čemu mě při každém čtení tohoto časopisu učí Duch Svatý. Opravdu se staneme svobodnými – i na „nepřátelském území“ (viz Boyd K. Packer, „Jak přežít na nepřátelském území“, *Liahona*, říjen 2012, 24) – když budeme studovat, číst a používat vyučované zásady. Spasitel žije, kněžství je na zemi a Bůh je na nebesích.

Newton T. Senyange, Uganda

Opravy

V říjnové *Liahoně* z roku 2012 byly nesprávně označeny fotografie u článku s názvem „Zorganizován první kůl v Indii“ na stranách 76–77. Fotografie pořídila sestra Gladys Wiggová. Za chybu se omlouváme.

Rodina Vigilových, o které se psalo v prosincové *Liahoně* z roku 2012 na straně 36 v článku s názvem „Sacred Transformations“, byla pokřtěna v červenci roku 2010, a ne v červnu roku 2011. Andrea Vigilová se také nenarodila v srpnu roku 2011, ale v červenci roku 2012.

V knize *Učení presidentů Církve: Lorenzo Snow* byl špatně označen obrázek na straně 2. Jde o obrázek Olivera Goddarda Snowa, syna presidenta Snowa. A také na straně 28 došlo k chybě – jména Brigham Young ml. a Francis M. Lyman jsou zaměněna.

PIJME Z PRAMENE

Aaron L. West

Editor, Církevní publikační oddělení

Když hovoříme o kráse chrámů, máme obvykle na mysli věže, okna a nástěnné malby. S úctou mluvíme o křtitelnících, místnostech pro obdarování, pečetících místnostech a celestiálních místnostech.

Když ale prorok zasvěcuje chrám Pánu, zasvěcuje celou stavbu, nejen ty krásné části, kterých si každý na první pohled všimne. V zasvěcovací modlitbě pro chrám Kansas City v Missouri řekl president Thomas S. Monson toto: „Zasvěcujeme pozemek, na kterém tento chrám stojí. Zasvěcujeme všechny části této nádherné stavby, od základů, které jsou našemu zraku skryty, až k majestátní soše Moroniho, která značí nejvyšší bod chrámu.“¹ Když president Joseph Fielding Smith pronášel zasvěcovací modlitbu chrámu Ogden v Utahu, zasvětil „základy, zdi, podlahy, stropy, věž a všechny ostatní části budovy,“ a modlil se o to, aby byly ochraňovány všechny „mechanické části, hromosvody a jejich úchyty, vzduchotechnika a výtahy a všechny ostatní součásti týkající se chodu této budovy“.²

Jsem vděčný za to, že Pán inspiruje své proroky k tomu, aby u každého chrámu zasvětili vždy každou jeho část. Ačkoli dveřní panty

*Ježíš Kristus
je pramenem
živé vody.*

nebo svítidla mají nepochybně menší význam než oltář v pečetící místnosti, tyto méně významné součásti přispívají k celkovému božskému účelu chrámu.

Díky jedné takové méně významné součásti jsem se naučil jisté trvalé zásadě. Jednou, když jsem byl v chrámu Salt Lake, jsem po skončení obřadu za mrtvé, kterého jsem se účastnil, odcházel z šatny. Když jsem si všiml fontánky na pití, uvědomil jsem si, že mám žízeň, a tak jsem se předklonil, abych se napil. Přitom mě napadlo:

Pijesh tady v chrámu vodu, ale pijesh především onu živou vodu, která je zde dostupná?

Nebylo to žádné zdrcující odsouzení – jen pouhá tichá výtka a otázka, která mi pronikla hluboko do duše.

Na svou otázku jsem si musel odpovědět „ne“. Nepil jsem naplno z živé vody, která je v chrámu dostupná. Musel jsem přiznat, že několik minut předtím, když jsem se účastnil obřadů za mrtvé, byly mé myšlenky někde jinde. Přestože jsem vykonal přínosnou práci pro ty, kteří potřebovali mou pomoc, sám sobě jsem neumožnil přijmout veškerou pomoc, kterou jsem sám potřeboval.

Pokaždé, když nyní navštívím nějaký chrám, najdu fontánku s vodou a napiji se. A vždy se přitom sám sebe zeptám, zda piji i z pramene živé vody. Má odpověď zní: Stále to není úplně ono. Ale má žízeň se zvětšuje. ■

ODKAZY

1. Thomas S. Monson, „Kansas City Missouri Temple: ‚Beacon of Divine Light‘ – an Offering of Hands and Hearts“, *Church News*, May 12, 2012, ldschurchnews.com.
2. Joseph Fielding Smith, „Ogden Temple Dedicatory Prayer“, *Ensign*, Mar. 1972, 12.

ILUSTRACE ROBERT T. BARRETT

WILFORD WOODRUFF

Wilford Woodruff sloužil ve 40. letech 19. století na misi ve Velké Británii. Díky jeho službě bylo **pokřtěno** více než 1 000 lidí. Wilford Woodruff později sloužil jako president **chrámu St. George v Utahu**. Jako president Církve se zasadil o to, aby **Utah** získal statut státu. Také obdržel zjevení a vydal **Oficiální prohlášení 1**, které Sváté vyzvalo k tomu, aby přestali praktikovat polygamii.

Herci zpodobňují okamžiky ze života Ježíše Krista pro videa, která je možné sledovat on-line na adrese biblevideos.lds.org; několik záběrů znázorňujících poslední týden Spasitelova života je ukázáno v článku na straně 26. V článku „Poslání a služba Ježíše Krista“ (strana 18) starší Russell M. Nelson učí pěti stránkám Spasitelovy služby, které můžeme napodobovat ve svém životě.

CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

OZECH
4 02107 84121 8